

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 20.7.2011
COM(2011) 452 окончателен

2011/0202 (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и
инвестиционните посредници**

Част I

(текст от значение за ЕИП)

{SEC(2010) 949}

{SEC(2010) 950}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЯ АКТ

1.1. Основания и цели на предложението

Обхватът на финансовата криза разкри наличието на недопустими рискове в текущото регулиране на финансовите институции. Според оценки на МВФ, понесените от европейските кредитни институции загуби в резултат на кризата между 2007 и 2010 г. възлизат на близо 1000 млрд. EUR или 8 % от БВП на ЕС.

С оглед възстановяване стабилността на банковия сектор и гарантиране кредитирането на реалната икономика, ЕС и държавите-членки приеха широк набор от безпрецедентни мерки, цената на които бе в крайна сметка платена от данъкоплатците: към октомври 2010 г. Европейската комисия бе одобрила мерки за държавна помощ за финансовите институции от порядъка на 4 600 млрд. EUR, от които над 2 000 млрд. EUR бяха ефективно използвани през 2008 и 2009 г.

Фискалната подкрепа, предоставена на кредитните институции, трябва да бъде придружена от солидна реформа, за да се преодолеят откритите при кризата недостатъци от нормативно естество. В това отношение Комисията вече предложи редица изменения на банковото законодателство, които влязоха в сила през 2009 г. (ДКИ II) и 2010 г. (ДКИ III). В настоящото предложение се съдържат разработени и договорени в глобален мащаб елементи на стандартите за капитала и ликвидността на кредитните институции, познати като „Базел III“, като също така се хармонизират други разпоредби от действащото законодателство. Предпочетените нормативни мерки са подробно обяснени в раздел 5 по-долу.

В Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 година относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитните институции се съдържат разпоредби, тясно свързани с достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции (като например разпоредби относно лицензирането на дейността, свободата на установяване, правомощията на надзорните органи на изпращащата и приемащата държава-членка в тази връзка, както и надзорния преглед на кредитните институции). Тези елементи са включени в предложението за директива относно лицензирането и осъществяването на дейността на кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, с които настоящото предложение представлява пакет. Въпреки това, в Директива 2006/48/ЕО и по-специално в приложенията към нея също се определят пруденциални правила. С цел допълнително сближаване на нормативните разпоредби, които произтичат от транспонирането на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО в националното право, и за да се гарантира, че същите пруденциални правила са пряко приложими към тях, което е от ключово значение за функционирането на вътрешния пазар, тези пруденциални правила са предмет на настоящото предложение за регламент.

За по-голяма яснота, в настоящото предложение са обединени пруденциалните изисквания към кредитните институции и инвестиционните посредници, като вторите се разглеждат от Директива 2006/49/ЕО.

1.1.1. Разглеждани проблеми — нови елементи съгласно Базел III

Целта на предложението е да се преодолеят нормативните недостатъци в следните области:

Управление на ликвидния риск (част 6): Кризата показва, че съществуващите практики за управление на ликвидния риск не са в състояние напълно да обхванат рисковете, свързани със секюритизирането, използването на комплексни финансови инструменти и разчитането на междубанково финансиране с инструменти с краткосрочен падеж. Това допринесе за рухването на няколко финансови институции и силно подкопа финансовото състояние на много други, което заплаши финансовата стабилност и доведе до нужда от публична подкрепа. Въпреки че в момента някои държави-членки налагат някаква форма на количествени изисквания за ликвидност, на равнище ЕС регулаторното третиране на подходящите равнища на краткосрочната и дългосрочната ликвидност не е достатъчно хармонизирано и експлицитно. Многообразието в действащите национални стандарти възпрепятства комуникацията между надзорните органи и налага на трансграничните институции допълнителни разходи за докладване.

Определяне на капитала (Втора част, дял I): Институциите навлязоха в кризата с капитал с недостатъчно количество и качество. Като се имат предвид рисковете, на които бяха изложени, много институции не притежаваха в достатъчна степен капиталови инструменти от най-високо качество, които ефективно да покриват загубите в хода на тяхното възникване и да допринасят за запазването на дадена институция като действащо предприятие. Хибридните инструменти на капитала от първи ред (хибридни инструменти), за които по-рано се смяташе, че могат да поемат загубата на база действащо предприятие, се оказаха неефективни на практика. Инструментите на капитала от втори ред не бяха в състояние да изпълняват своята функция на поемане на загубата при изпадане на дадена институция в неплатежоспособност, тъй като институциите често не бяха оставяни да обявят несъстоятелност. Бе установено, че качеството на капиталовите инструменти, необходими за поемане на неочакваната загуба поради поети в търговския портфейл рискове, е равна на тази за рисковете в банковия портфейл, като, от своя страна, инструментите на капитала от трети ред също не бяха с достатъчно високо качество. За запазване на финансовата стабилност много държави предоставиха безпрецедентна публична подкрепа на своя банков сектор. Недостатъчната хармонизация в ЕС на определянето на капитала бе катализатор за това положение, като държавите-членки предприеха значително различаващи се подходи към въпроса кои елементи е необходимо да се включат или изключат от капитала. В комбинация с факта, че регулаторните отношения не отразяваха действителната способност на институциите да покрива загубите, това намали възможността за пазара да оценява точно и последователно платежоспособността на институциите в ЕС. Това на свой ред увеличи финансовата нестабилност в ЕС.

Кредитен риск от контрагента (Трета част, дял II, глава 6): Кризата разкри редица недостатъци на действащото регулаторно третиране на кредитния риск от контрагента, произтичащ от деривативи, репо операции и дейности по финансиране с ценни книжа. Бе установено, че съществуващите разпоредби не гарантират подходящо управление и адекватна капитализация за този вид риск. Настоящите правила не предоставят и достатъчно стимули за преминаването на извънборсовите деривативи, обект на двустранен клиринг, към многостранен клиринг чрез централен контрагент.

Варианти за действие, право на преценка и хармонизиране (целият регламент): През 2000 г., седем директиви в областта на банковата дейност бяха заменени с една-единствена директива. Тази директива бе преработена през 2006 г., като в същото време в ЕС се въведе рамката Базел II. В резултат на това, сегашните ѝ разпоредби включват значителен брой варианти за действие и право на преценка. Освен това, на държавите-членки се разреши да наложат по-строги правила от тези в директивата. В резултат на това са налице съществени различия, което е особено обременително за дружествата, които извършват трансгранична дейност. Този факт води и до липсата на правна яснота и неравнопоставени условия на конкуренция.

1.1.2. Цели на предложението

Първостепенната цел на настоящата инициатива е да засили ефективността на регулирането на капитала на институциите в ЕС и да противодейства на неблагоприятните въздействия върху защитата на вложителите и процикличността на финансовата система, като междувременно се запази конкурентната позиция на банковия сектор на ЕС.

1.2. Общ контекст

Финансовата криза породила значителни усилия на равнище ЕС и в международен план за разработване на ефективни политики за справяне с основните проблеми. Групата на високо равнище, председателствана от г-н de Larosière, предложи препоръки за реформиране на европейския финансов надзор и регулиране. Те бяха допълнително разработени в съобщение на Комисията през март 2009 г. В настоящото предложение се съдържат редица промени в политиките, включени в подробния план за действие към това съобщение.

На световно равнище, декларацията на Г-20 от 2 април 2009 г. изрази ангажимента за справяне с кризата посредством международно съгласувани усилия за повишаване на количеството и качеството на капитала в банковата система, въвеждане на допълнителна мярка, която не зависи от риска, за ограничаване на „лостовия ефект“, разработване на рамка за по-устойчиви буфери на ликвидност на финансовите институции и за прилагане на препоръките на Съвета за финансова стабилност (СФС) за намаляване на процикличността.

В отговор на мандата, предоставен ѝ от Г-20, през септември 2009 г. Групата на управители на централни банки и ръководители на надзора — надзорният орган на Базелския комитет по банков надзор (БКБН)¹ — договори редица мерки за засилване на регулирането на банковия сектор. Тези мерки бяха одобрени от Съвета за финансова стабилност и ръководителите на Г-20 на срещата на върха в Питсбърг на 24 и 25 септември 2009 г.

¹ Базелският комитет за банков надзор предоставя форум за редовно сътрудничество по въпроси във връзка с банковия надзор. Стремелът е да се насърчат и засилят в световен мащаб практиките по надзор и управление на риска. Комитетът включва представители от Аржентина, Австралия, Бразилия, Канада, Китай, Хонконг, ЮАР, Индия, Индонезия, Япония, Корея, Мексико, Русия, Саудитска Арабия, Сингапур, Южна Африка, Швейцария, Турция, САЩ и девет държави-членки на ЕС: Белгия, Франция, Германия, Италия, Люксембург, Нидерландия, Испания, Швеция и Обединеното кралство.

През декември 2010 г., БКБН издаде подробни правила на нови световни регулаторни стандарти за капиталовата адекватност и ликвидността на кредитните институции, общо наричани споразумение Базел III. Настоящото предложение пряко се съотнася към включените в Базел III регулаторни стандарти.

Комисията, в качеството си на наблюдател в БКБН, работи много тясно с комитета при разработването на тези стандарти, включително при оценяването на тяхното въздействие. Следователно предложените мерки напълно съответстват на духа на принципите на Базел III. За да се постигне двойната цел за повишаване устойчивостта на световната финансова система и за осигуряване на равнопоставени условия на конкуренция, много важно ще бъде в целия свят да се прилага набор от по-строги и по-хармонизирани пруденциални изисквания.

Същевременно, в процеса на разработване на настоящото законодателно предложение, Комисията положи особени усилия, за да гарантира правилен подход към някои основни европейски особености и проблеми. В този контекст следва да се припомни, че в ЕС, за разлика от някои други големи икономики, прилагането на регулаторните принципи, договорени в световен мащаб под егидата на БКБН, не се ограничава само до банките с международна дейност. В ЕС тези стандарти се прилагат в целия банков сектор, като обхващат всички кредитни институции и в общи линии инвестиционните дружества. Както е обяснено допълнително в раздел 4.2, в ЕС винаги се е приемало, че само такъв подход би осигурил действително равнопоставени условия на конкуренция в ЕС, като същевременно се максимизират свързаните с финансовата стабилност ползи.

Това е една от причините, поради които изглежда оправдано известно адаптиране на принципите на Базел III с оглед подходящото разглеждане на европейските особености и проблеми. Въпреки това, адаптациите са в съответствие с характера и целите на реформата Базел III.

В по-широк контекст следва да се отбележи, че един от приоритетите на Комисията при реформирането на регулирането на финансовите услуги в ЕС е да се гарантира, че и банковият сектор е в състояние да изпълнява основната си цел —кредитиране на реалната икономика и предоставяне на услуги на гражданите и бизнеса в Европа. В тази връзка на 18 юли Комисията прие препоръка относно достъпа до основна разплащателна сметка².

2. РЕЗУЛТАТИ ОТ КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОТ ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

2.1. Консултация със заинтересованите страни

Службите на Комисията проследяваха отблизо и участваха в работата на международните форуми и по-специално на БКБН, който отговаря за разработването на рамката Базел III. Европейският банков комитет (ЕБК) и Комитетът на европейските банкови надзорници (КЕБН), както и неговият наследник от 2011 г. насам — Европейският банков орган (ЕБО), участваха активно и до тях бяха отправяни допитвания. Техните становища допринесоха за подготовката на настоящето предложение и придружаващата го оценка на въздействието.

² C(2011) 4977.

2.1.1. КЕБН

КЕБН проведе всеобхватно проучване на количественото въздействие (QIS) във връзка с въздействието на настоящото законодателно предложение върху банковия сектор в ЕС. В проучването участваха 246 кредитни институции. КЕБН проведе и широки обществени консултации, като през октомври 2008 г. представи технически съвети относно вариантите за действие и правото на преценка на държавите-членки.

2.1.2. Работна група по ДКИ

По отношение на вариантите за действие и правото на преценка на държавите-членки, между 2008 г. и 2011 г. службите на Комисията проведоха шест заседания на работната група по Директивата за капиталовите изисквания, чиито членове са номинирани от ЕБК. В допълнение, на още по-специализирано равнище в областта на ликвидността, определянето на капитала, коефициента на ливъридж и кредитния риск от контрагента работиха и подгрупи на тази работна група.

2.1.3. Други допитвания до общественото мнение

Комисията проведе четири допитвания до общественото мнение през 2009 г., 2010 г. и 2011 г., в които се обхващаха всички елементи на настоящото предложение. През април 2010 г. службите на Комисията проведоха открит обществен дебат във връзка с предложението, на който присъстваха всички заинтересовани страни.

Отговорите на допитванията до общественото мнение и изразените по време на публичния дебат становища са отразени в придружаващия доклад за оценка на въздействието. Отделните отговори са на разположение на уебсайта Европейската комисия.

Освен това, Комисията проведе отделни консултации с банковия сектор, включително с Експертната група по банкови въпроси, създадена от Комисията и различни сдружения на европейския банков сектор, както и с индивидуални институции.

2.2. Оценка на въздействието

Общо 27 варианти на политика бяха оценени и съпоставени с оглед решаване на установените проблеми³. В таблицата по-долу са изброени отделните разглеждани варианти в рамките на всеки набор от мерки, като са класирани по отношение на относителната им ефективност⁴ и ефикасност⁵ във връзка с постигането на съответните по-дългосрочни цели на политика. Предпочитаните варианти въз основа на това класиране са подчертани и обсъдени в останалата част на настоящия раздел.

Набор от	Варианти на политика	Критерии за сравняване на вариантите на политика	
		Ефективност	Ефи

³ За подробно обсъждане на всички варианти на политика вж. оценката на въздействието, придружаваща настоящия документ.

⁴ Измерва степента, в която вариантите постигат съответните цели.

⁵ Измерва степента, в която целите могат да бъдат постигнати при определено равнище на ресурси.

		Подобряване на адекватността на капиталовите изисквания	Подобряване на управлението на банковия риск	Предотвратяване на възможностите за регулаторен арбитраж	Внесение на по-голяма правна яснота	Бремето във връзка със спазването на нормативните	По-равнопоставени условия на конкуренция	Надзорните практики и сътрудничеството	Финансовите институции със системно значение в	Циклическостта на капиталовите изисквания и	
Ликвидност – коефициент на покритие на нуждите от ликвидност (LCR)	Запазване на досегашния подход	3	3								3
	Въвеждане на LCR, както е уточнено в общественото допитване от февруари 2010 г.	2	2								1
	Въвеждане на коефициента, приет от Базелския комитет, при предвиждане на период на наблюдение	1	1								2
Ликвидност — отношение на нетно стабилно финансиране	Запазване на досегашния подход	3	3								3
	Въвеждане на NSFR, както е уточнено в общественото допитване от февруари 2010 г.	2	2								2
	Въвеждане на NSFR, приет от Базелския комитет, при предвиждане на период на наблюдение	1	1								1
Приемливост на капиталови инструменти и прилагането на нормативни изменения	Запазване на досегашния подход	5	5	5			5		5	5	5
	Промяна само на критериите за приемливост, както е посочено в общественото допитване през февруари 2010 г.	4	4	4			4		4	4	4
	Изменят се критериите за приемливост и нормативни изменения, както е посочено в общественото допитване през февруари 2010 г.	1-3	1-3	1-3			2-3		1	1-3	3
	Изменят се критериите за приемливост и нормативни изменения въз основа на Базелския подход	1-3	1-3	1-3			2-3		2-3	1-3	2
	Изменят се критериите за приемливост и нормативни изменения въз основа на Базелския подход с някои корекции за отразяване на специфики на ЕС	1-3	1-3	1-3			1		2-3	1-3	1
Кредитен риск от контрагента (КРК)	Запазване на досегашния подход	3	3						3	3	3
	Засилване на изискването за КРК	2	2						2	2	2
	Засилване на изискванията за КРК и диференциране на третирането на експозиции към централни контрагенти	1	1						1	1	1
Коефициент на ливъридж	Запазване на досегашния подход	3	3							3	3
	Въвеждане на коефициента на ливъридж, както е уточнено в общественото допитване през февруари 2010 г.	2	2							2	2
	Извършване на задълбочено наблюдение на коефициента на ливъридж	1	1							1	1
Капиталови буфери	Запазване на досегашния подход	4	4							4	4
	Буфер за запазване на капитала	1-2	1-3							3	2-3
	Антициклически капиталов буфер	3	1-3							1-2	2-3
	Смесен капиталов буфер	1-2	1-3							1-2	1
Единен правилник	Запазване на досегашния подход			4	4	4	4	4			4
	Минимална хармонизация			3	3	1-3	3	3			1-3
	Максимална хармонизация			1-2	1	1-3	1	1			1-3
	Максимална хармонизация с някои изключения			1-2	2	1-3	2	2			1-3
Избор на инструмент на политика	Изменение на ДКИ			2	2	2		2			2
	Ограничаване обхвата на ДКИ и предлагане на регламент			1	1	1		1			1

Класиране на вариантите: 1 = най-ефективен/ефикасен, 5 = най-неефективен/неефикасен

2.2.1. Индивидуални политически мерки

Управление на ликвидния риск (Шеста част): За подобряване на краткосрочната устойчивост на профила на ликвидния риск на финансовите институции, през 2015 г. след период на наблюдение и преразглеждане ще бъде въведен коефициент на

покрите на нуждите от ликвидност (LCR). LCR ще изисква от институциите да съгласуват нетно изходящите ликвидни потоци в продължение на 30 дни с буфер от „висококачествени“ ликвидни активи. Обхванатите изходящи ликвидни потоци (знаменател) ще отразява както специфичните за институцията шокове, така и системните, преценени въз основа на действителните обстоятелства, изпитани при световната финансова криза. Разпоредбите относно списъка от висококачествени ликвидни активи (числителят) за покриване на тези загуби следва да гарантират, че тези активи са с висока степен на кредитно качество и са силно ликвидни. Предвид определението на LCR, включено в Базел III, съответствието с това изискване в ЕС се очаква да донесе нетен годишен прираст на БВП в интервала от 0,1 % до 0,5 %, поради намаляване честотата на системните кризи.

За решаване на проблемите, свързани с финансирането, произтичащи от несъответствия в матуритета на активите и пасивите, Комисията ще разгледа възможността за въвеждане през 2018 г., след период на наблюдение и преразглеждане, на отношение на нетно стабилно финансиране (Net Stable Funding Ratio — NSFR). NSFR ще изисква от институциите да поддържат стабилна структура на финансиране за една година при удължен кризисен сценарий, специфичен за предприятието, например значителен спад в доходността или платежоспособността. За тази цел текущо финансираните активи и всякакви условни задължения, подлежащи на финансиране, ще трябва да бъдат покрити до известна степен от източници на стабилно финансиране.

Определение на понятието „капитал“ (Втора част): Предложението се основава на внесените в ДКИ2 промени с оглед допълнително заздравяване на критериите за приемливост на капиталовите инструменти. Освен това, с него се въвежда значително хармонизиране на извършените по отношение на счетоводния капитал корекции с цел да се определи размера на регулаторния капитал, който е разумно да бъде признат за регулаторни цели. Тази нова хармонизирана дефиниция ще доведе до значително увеличаване на размера на регулаторния капитал, който институциите са задължени да държат.

Новите изисквания за регулаторен капитал на действащо предприятие – базовият собствен капитал от първи ред и капиталът от първи ред — ще бъдат въведени постепенно между 2013 г. и 2015 г. Новите пруденциални корекции ще бъдат въведени постепенно, 20 % годишно от 2014 г., достигайки 100 % през 2018 г. За да се постигне плавен преход към новите правила, към някои капиталови инструменти ще се прилагат разпоредби относно заварено положение, обхващащи период от 10 години.

Кредитен риск от контрагента (Трета част, дял II, глава 6): Изискванията за управлението и капитализирането на кредитния риск от контрагента ще бъдат засилени. Институциите ще бъдат подложени на допълнително капиталово изискване за евентуални загуби, свързани с влошаването в кредитоспособността на даден контрагент. Това ще насърчи добрите практики при управлението на този риск и ще признае хеджирането му, което ще смекчи въздействието върху институциите на това допълнително капиталово изискване. Ще бъдат повишени рисковите тегла за експозициите към финансови институции, свързани със сектора на нефинансовите предприятия. Това изменение се очаква да насърчи диверсификацията на риска от контрагента сред по-малките институции и като цяло да допринесе за по-малко взаимосвързаност между големите или със системно значение институции. Предложението също така ще засили стимулите за уреждане на извънборсовите инструменти чрез централните контрагенти. Очаква се тези предложения да засегнат

предимно най-големите институции на ЕС, тъй като кредитният риск от контрагента е релевантен единствено за банки с големи дейности, свързани с извънборсови деривативи и финансиране с ценни книжа..

Коефициент на ливъридж (Седма част): За да се ограничи натрупването на прекомерен ливъридж в баланса на кредитните институции и инвестиционните посредници и така да се помогне за овладяване на цикличността на кредитирането, Комисията също така предлага да се въведе коефициент на ливъридж, неоснован на риска. Според съгласуваното с БКБН, той ще бъде въведен като инструмент за надзорния преглед на институциите. Въздействието на отношението ще се следи с оглед преобразуването му в обвързваща мярка (първи стълб) през 2018 г. въз основа на целесъобразен преглед и калибриране в съответствие с международните споразумения.

Единен правилник (целият регламент): Предложението хармонизира различаващите се национални надзорни подходи чрез почти изцяло премахване на вариантите за действие и правото на преценка. Някои точно определени области, в които различията се дължат на съображения за оценка на риска, пазарни или продуктови особености и националните законодателства, са изключени от обхвата, като на държавите-членки се разрешава да приемат по-строги правила.

2.2.2. Инструменти на политиката

Настоящото предложение ясно разделя пруденциалните изисквания от другите две области на Директива 2006/48/ЕО и Директива 2006/49/ЕО, т.е. лицензирането и постоянният надзор, които ще продължат да бъдат под формата на директива, с която настоящото предложение представлява пакет. Това отразява разликите в предмета, същността и адресатите.

2.2.3. Кумулативен ефект на пакета

За да допълни своята собствена оценка на въздействието на Базел III, Комисията анализира редица проучвания, изготвени от публичния и частния сектор. Основните резултати могат да бъдат обобщени по следния начин:

Настоящото предложение заедно с ДКИ III се очаква да доведе до увеличаване на претегляните спрямо риска активи на големите кредитни институции с 24,5 %, а на малките — със скромните 4,1%. Необходимостта от привличане на нов капитал в резултат на новото изискване и буфера за запазване на капитала се оценяват на 84 млрд. EUR до 2015 г. и 460 млрд. EUR до 2019 г.

Има ясни нетни дългосрочни икономически ползи за годишния ръст на БВП на ЕС в интервала 0,3 % — 2 %. Те произтичат от намаляването на очакваната честота и вероятността от бъдещи системни кризи.

Смята се, че предложението ще намали вероятността от системна банкова криза в седем държави-членки в рамките на 29 % до 89 %, когато кредитните институции достигнат отношение на общия капитал от поне 10,5 %.

Освен това повечето капитал, включително антицикличният капиталов буфер и изискванията за ликвидност, следва също да намалят амплитудата на обичайните бизнес цикли. Това е от особено значение за малките и средните предприятия, които са

сравнително по-зависими спрямо големите предприятия от финансиране от кредитните институции през целия икономически цикъл.

2.2.4. Административна тежест

Институциите с активна трансгранична дейност биха извели най-голяма полза от хармонизирането на действащите национални разпоредби, тъй като спестените разходи от намалената административна тежест се очаква да облекчат усилията им за спазване на мерките на Базел III.

3. НАБЛЮДЕНИЕ И ОЦЕНКА

Предложените изменения са свързани с предшестващите настоящия регламент Директива 2006/48/ЕО и Директива 2006/49/ЕО. Това означава, че всички елементи на предишните директиви, както и новите елементи, въведени от настоящия регламент, ще бъдат наблюдавани отблизо. Наблюдаването на коефициента на ливъридж и на новите мерки във връзка с ликвидността ще бъде особено внимателно съобразно събираната в съответствие с разпоредбите на настоящия регламент статистическа информация. Наблюдаването и оценяването ще се провеждат както на равнище ЕС (ЕБО/ЕЦБ – Европейска централна банка), така и в международен план (БКБН).

4. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

4.1. Правно основание

Правното основание за създаването с регламент на единни разпоредби във връзка с функционирането на вътрешния пазар е член 114, параграф 1 от ДФЕС. Докато с предложението за Директива [въвежда се от Службата за публикации] се урежда предприемането на дейност и то е основано на член 53 от ДФЕС, необходимостта от разделяне на тези правила от правилата за упражняването ѝ налага ново правно основание.

Пруденциалните изисквания определят критерии за оценяването на рисковете, свързани с някои банкови дейности, както и за необходимия капитал за противодействие на тези рискове. Те, следователно, не регулират самото предприемане на дейност по приемане на вложения, а начина на упражняването ѝ, с цел да бъдат защитени вложителите и гарантирана финансовата стабилност. В предложението за регламент пруденциалните изисквания за кредитните институции и за инвестиционните посредници, които понастоящем се намират в две отделни директиви (2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО), са обединени в един правен акт, с което приложимата правна рамка значително се опростява.

Както бе посочено по-горе (раздел 1.1.1 и 2.2.1), в действащите разпоредби се съдържа значителен брой варианти за действие и право на преценка, като на държавите-членки се позволява да налагат правила, по-строги от тези в Директива 2006/48/ЕО и Директива 2006/49/ЕО. Това води до значителни различия, което може да породии проблеми не само във връзка с изложените в раздел 1.1.1 по-горе цели за финансова стабилност, а и за трансграничното предоставяне на услуги и установяването в други държави-членки, тъй като всеки път, когато дадена институция желае да упражнява дейност в друга държава-членка, тя е принудена да удовлетворява различен набор от

правила. Това създава неравностойни условия на конкуренция, като също така възпрепятства правната яснота. Предишните кодификации и преработки не доведоха до намаляване на различията, поради което е необходимо приемането на регламент, за да се установят във всички държави-членки единни правила, което ще осигури гладкото функциониране на вътрешния пазар.

Оформянето на пруденциалните изисквания под формата на регламент гарантира пряката им приложимост по отношение на институциите. Транспонирането на директива няма да позволи различаващи се национални изисквания, което на свой ред ще осигури равнопоставени условия на конкуренция. Предложението за регламент ще бъде ясен знак за това, че институциите съблюдават еднообразни правила на всички пазари в ЕС, в резултат на което ще се стимулира доверието в стабилността на институциите в ЕС. Един регламент ще позволи също така на ЕС да направи въвеждането на бъдещи промени по-бързо, тъй като измененията ще могат да се прилагат почти непосредствено след приемането. Това ще позволи на ЕС да спазва международно договорените срокове за прилагане, както и да бъде в съзвучие с динамиката на пазара.

4.2. Субсидиарност

В съответствие с принципите за субсидиарност и пропорционалност, предвидени в член 5 от ДФЕС, целите на предложеното действие не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки и следователно могат да бъдат по-добре постигнати от ЕС. Неговите разпоредби не надхвърлят необходимото за постигането на набелязаните цели. Единствено с мерки на равнище ЕС може да се гарантира, че институциите и инвестиционните посредници, извършващи дейност в повече от една държава-членка, подлежат на едни и същи пруденциални изисквания и по този начин да се осигурят равнопоставени условия на конкуренция, да се намали сложността на нормативната уредба, да се избегнат ненужните разходи за привеждане в съответствие при трансграничните дейности, да се насърчи по-нататъшната интегрираност на пазара на ЕС и да се допринесе за премахването на възможностите за регулаторен арбитраж. Мерките на равнище ЕС осигуряват и висока степен на финансова стабилност в Съюза. Това се потвърждава от факта, че установените в предложението пруденциални изисквания са залегнали в правото на ЕС вече над 20 години.

В член 288 от ДФЕС се предоставя възможност за избор между различните правни инструменти. Следователно даден регламент трябва да съблюдава принципа на субсидиарност по същия начин, както и останалите правни инструменти. Субсидиарността трябва да бъде съотнесена към останалите принципи в Договорите, например основните свободи. Официалните адресати на Директива 2006/48/ЕО и Директива 2006/49/ЕО са държавите-членки, но те в крайна сметка се отнасят до бизнеса. Един регламент, от своя страна, създава по-равнопоставени условия на конкуренция, тъй като е пряко приложим: така например на предприемачите не се налага оценка на законодателството в други държави-членки, тъй като правилата са едни и същи. Тежестта за институциите също е по-малка. Приемането на регламент позволява да се избегнат и дългите срокове на транспониране на директивите.

4.3. Роля на ЕБО и съответствие с членове 290 и 291 от ДФЕС

В над 50 разпоредби в настоящото предложение от ЕБО се изисква да представи на Комисията регулаторни и изпълнителни технически стандарти за уточняване на

заложените в него критерии и гарантиране на последователното им прилагане. Комисията се оправомощава да ги приеме като делегирани актове и актове за изпълнение.

На 23 септември 2009 г. Комисията прие предложения за регламенти за създаването на ЕБО, ЕОЗППО (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) и ЕОЦКП (Европейски орган за ценни книжа и пазари)⁶. В тази връзка Комисията желае да припомни декларациите относно членове 290 и 291 от ДФЕС, направени от нея при приемането на регламентите за създаване на европейските надзорни органи: „По отношение на процедурата за приемане на регулаторни стандарти, Комисията подчертава уникалния характер на сектора на финансовите услуги, който произтича от структурата Ламфалуси и е изрично признат в Декларация 39 към ДФЕС. Комисията обаче има сериозни съмнения дали ограничаването на ролята ѝ при приемане на делегирани актове и мерки за изпълнение е в съответствие с членове 290 и 291 от ДФЕС.“

4.4. Взаимодействие и съгласуваност между елементите на пакета

Настоящият регламент и предложената Директива [въвежда се от ОПОСЕ] представляват пакет. Този пакет ще замени Директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО. Това означава, че и директивата, и регламентът ще се отнасят до кредитните институции и инвестиционните посредници. Понастоящем последните са само „приложение“ към Директива 2006/48/ЕО посредством Директива 2006/49/ЕО. Голяма част от нея съдържа само препратки към Директива 2006/48/ЕО. Следователно, обединяването на приложимите за тези две дейности разпоредби в един пакет би подобрило разбираемостта им. Освен това, обширните приложения към двете директиви ще бъдат обединени в постановителната част, като по този начин допълнително ще се опрости прилагането им.

В предложението за регламент са изложени пруденциалните разпоредби, пряко приложими към институциите. В предложението за директива остават разпоредбите за лицензиране на кредитните институции и упражняването на свободата на установяване и свободното движение на услуги. Това не се отнася до инвестиционните посредници, тъй като съответните им права и задължения са регламентирани в Директива 2004/39/ЕО („ДПФИ“). General principles of the supervision of institutions, which are addressed to Member States and require transposition and the exercise of discretion, would also remain in the Directive. Това включва по-специално обмена на информация, разпределението на задачите между надзорните органи в изпращащите и приемащите държави и упражняването на (нововъведените) правомощия за налагане на санкции. Директивата ще съдържа разпоредбите, уреждащи надзорния преглед на институциите от компетентните органи на държавите-членки. С тези разпоредби общите пруденциални изисквания в регламента за институциите се заменят с индивидуални споразумения, които се определят от компетентните органи в резултат на постоянния им надзорен преглед на всяка отделна кредитна институция и инвестиционен посредник. Обхватът на подобни споразумения относно надзора ще бъдат изложени в директивата, тъй като компетентните органи следва да могат да преценят кои от тях да бъдат наложени. Това включва вътрешни процеси в рамките на дадена институция,

⁶ COM(2009) 501, COM(2009) 502, COM(2009) 503.

особено по отношение на управлението на рисковете и (нововъведените) изисквания за корпоративно управление.

5. ПОДРОБНО ОБЯСНЕНИЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО И СРАВНЕНИЕ С БАЗЕЛ III

За да осигури балансирано прилагане на Basel III по отношение на институциите в ЕС, Комисията трябваше да направи няколко избора във връзка с регламентирането, които са обяснени в настоящата глава.

5.1. Максимална хармонизация (целият регламент)

Максималната хармонизация е нужна, за да се постигне действително единен правилник. Несъответстващите и неkoordinирани по-строги изисквания в отделните държави-членки могат да доведат до прехвърлянето на базисните експозиции и рисковете към сенчестия банков сектор или от една държава-членка в друга.

Освен това, оценките на въздействието, проведени от Базелския комитет и Европейската комисия, се основават на конкретните приети капиталови отношения. Не е ясно както би било въздействието върху разходите и растежа при по-високи капиталови изисквания в една или повече държави-членки, което би могло да доведе до „наддаване“ за затягането им в ЕС.

Ако има нужда от по-строги пруденциални изисквания *на равнище ЕС*, трябва да се предвидят начини за временното внасяне на съответните изменения в единния правилник. Ако е необходимо за отразяването на промените в пруденциалните рискове на микро- и макроравнище в резултат на възникнали след приемането на настоящия регламент ситуации на пазара, Комисията — в частност по препоръка или становище на Европейския съвет за системен риск, би могла да приеме делегиран акт за временното повишаване на капиталовите изисквания и рисковете тегла на определени експозиции, или да наложи по-строги пруденциални изисквания за всички експозиции или за експозициите към определени сектори, региони или държави-членки.

В настоящото предложение и придружаващото го предложение за директива вече се съдържат три възможности за *компетентните органи* да се справят с пруденциалните рискове на макроравнище:

- за кредитиране, обезпечено с недвижима собственост, държавите-членки могат да приспособят капиталовите изисквания;
- държавите-членки могат да налагат допълнителни капиталови изисквания на отделни институции или групи, когато определени обстоятелства във връзка с т.нар. „втори стълб“ обосновават това;
- държавите-членки определят равнището на антицикличния капиталов буфер съобразно специфичните за всяка от тях макроикономически рискове. В действителност това би значително изменило капиталовите изисквания.

Освен това, през преходния период на държавите-членки ще бъде разрешено да приложат преди определения в Базел III график някои от новите по-строги правила по споразумението.

5.2. Определяне на понятието „капитал“ (Втора част)

5.2.1. Приспадане на значителни позиции в застрахователни предприятия и финансови конгломерати

Базел III задължава банките с международно присъствие да приспадат от капитала си значителните инвестиции в неконсолидираните застрахователни предприятия. Целта е да се гарантира, че банката няма да има възможност да включва в капитала си използвания от дадено застрахователно дъщерно предприятие капитал. За групите, които извършват съществена банкова или инвестиционна дейност, както и застрахователна дейност, в Директива 2002/87/ЕО относно финансовите обединения са предвидени конкретни правила за противодействие на такова двойно отчитане на капитала. Директива 2002/87/ЕО е основана на международно приетите принципи на третиране на рисковете в отделните сектори. В настоящото предложение е засилен начинът, по който тези правила за финансовите конгломерати се прилагат към банковите групи и групите инвестиционни посредници, като се осигурява стабилното им и последователно прилагане. Всякакви допълнително необходими промени ще бъдат разгледани в прегледа на Директива 2002/87/ЕО, който се очаква през 2012 г.

5.2.2. Капитал с най-високо качество — критерии, постепенно изоставяне и заварено положение

В съответствие с Базел III, капиталът с най-високо качество за банките акционерни дружества с международно присъствие съдържа само обикновените акции, които удовлетворяват строги изисквания. В настоящото приложение се прилагат тези строги критерии на Базел III, без правната форма на капиталовия елемент с най-високо качество, емитиран от структурираните като акционерни дружества предприятия, да бъде ограничена само до обикновените акции. Определението на понятието „обикновена акция“ се различава според дружественото право на отделните държави. Установените в настоящото предложение стриктни критерии ще гарантират, че единствено инструментите с най-високо качество ще бъдат признати за елементи с най-високо качество на регулаторния капитал. Според посочените критерии само инструментите с толкова високо качество като обикновените акции ще бъдат приемливи за подобно третиране. С оглед гарантиране на пълна прозрачност на признатите инструменти, предложението изисква от ЕБО да състави, актуализира и публикува списък с видовете признати инструменти.

Базел III предвижда десетгодишен период на постепенно изоставяне на някои емитирани от акционерните дружества инструменти, които не удовлетворяват новите правила. В съответствие с направените по отношение на капитала изменения от Директива 2009/111/ЕО и с необходимостта от осигуряване на последователно третиране на различните правни форми на дружествата, в настоящото предложение (Десета част, Дял I, Глава 2) се предоставя такъв срок и на емитираните от акционерните дружества инструменти с най-високо качество, които не са обикновени акции, както и на премиите от емисии във връзка с тях.

С оглед осигуряването на гладък преход към новите правила, Базел III позволява на инструментите, които не удовлетворяват новите правила, но които са емитирани преди 12 септември 2010 г. — крайната дата за възползване от преходните разпоредби, да бъдат постепенно изключени от регулаторния капитал. Всички инструменти, които не удовлетворяват новите правила и са емитирани след тази крайна дата, ще бъдат

напълно изключени от нормативно изискуемия капитал още от 2013 г. В настоящото предложение крайната дата е датата на приемането му от Комисията. Това се налага, за да се избегне прилагане със задна дата на изискванията в него, което е юридически невъзможно.

5.2.3. Взаимноспомогателни дружества, кооперативни банки и подобни институции

Базел III гарантира, че новите правила могат да се прилагат спрямо капиталовите инструменти с най-високо качество, емитирани от дружества, които не са акционерни — като взаимноспомогателните дружества, кооперативните банки и подобните институции. В настоящото предложение се уточнява прилагането на определението, което Базел III дава на понятието „капитал“, по отношение на капиталовите инструменти с най-високо качество, емитирани от дружества, които не са акционерни.

5.2.4. Малцинствено участие и някои капиталови инструменти, емитирани от дъщерни предприятия

Малцинственото участие е капиталът на някои дъщерни предприятия, притежаван от миноритарен акционер извън групата. Базел III признава малцинственото участие, както и някои инструменти на регулаторния капитал, емитирани от дъщерните предприятия, само доколкото тези дъщерни предприятия са институции (или са обхванати от същите правила) и капиталът е използван за посрещане на капиталовите изисквания и новия буфер за запазване на капитала — нов капиталов буфер, който налага нови ограничения върху изплащането на дивиденди, някои купони и премии. Другият нов капиталов буфер — антицикличният е важно макропруденциално средство, чието създаване надзорните органи могат да изискат с оглед насърчаване или ограничаване на кредитирането в различните фази на кредитния цикъл. В настоящото предложение се създават стабилни европейски процедури за координиране използването на антицикличния буфер от държавите-членки. Подходът в него по отношение на малцинственото участие и някои капиталови инструменти, емитирани от дъщерни предприятия, взема предвид съществуването на този буфер. Като признава неговата важност и необходимия му капитал, предложението премахва потенциално препятствие пред налагането на изискване за него.

5.2.5. Приспадане на някои активи с отсрочен данък

Актив с отсрочен данък е балансов актив, който може да се използва за намаляване на дължимия върху дохода данък за следващ период. В Базел III се посочва, че някои активи с отсрочен данък не е нужно да бъдат приспадани от капитала. В настоящото предложение се уточнява, че такива активи с отсрочен данък включват тези, които при загуба от предприятието автоматично се превръщат във вземане към държавата; те няма нужда да се приспадат, ако капацитетът им за покриване на загуба при нужда е гарантиран.

5.3. Третиране на специфични експозиции (Трета част, дял II, глава 2)

5.3.1. Третиране на експозиции към МСП

При действащото законодателство на ЕС, банките могат да се ползват от преференциални рискови тегла за експозициите към МСП. Това преференциално третиране ще продължи и по Базел III, както и по проекта за предложение. Прилагането

на по-благоприятни капиталови изисквания за експозициите към МСП изисква на първо място преразглеждане на международната рамка от Базел. Този въпрос е обект на клауза за преразглеждане в предложението.

От изключително значение е внимателното оценяване на рисковите тегла за отпусканите на МСП заеми. Поради тази причина, от ЕБО се изисква да анализира и докладва до 1 септември 2012 г. за текущите рискови тегла, като се изпробват възможностите за намаляването им при сценарий с намаляване от една трета в сравнение с настоящото положение. В този контекст Комисията възнамерява да докладва на Европейския парламент и на Съвета за този анализ и да излезе със законодателни предложения за преразглеждане на прилаганите спрямо МСП рискови тегла, както е уместно.

Освен това Комисията, като се консултира с ЕБО, в рамките на 24 месеца след влизането в сила на настоящия регламент, ще докладва относно кредитирането на малките и средните предприятия и физически лица, и ще представи този доклад на Европейския парламент и на Съвета заедно с всички подходящи предложения.

5.3.2. Третиране на експозиции, произтичащи от търговско финансиране

Очаква се БКБН да излезе с окончателно становище за това дали да определи едва към края на 2011 г. по-благоприятни капиталови изисквания за търговското финансиране. Следователно това не е отразено в настоящото предложение, но е предвидена клауза за преразглеждане на третирането на тези експозиции.

5.4. Кредитен риск от контрагента (Трета част, дял II, глава 6)

При Базел III банките ще бъдат длъжни да разполагат с допълнителен капитал с оглед на риска, че степента на кредитно качество на контрагента може да се влоши. Настоящото предложение въвежда това ново капиталово изискване. Базел III обаче признава загубите, които дадена банка отчита предварително с непосредствен ефект върху отчета за приходите и разходите (направени корекции на кредитната оценка), само в много ограничена степен. Въз основа на получената информация в резултат на проведено допитване по този въпрос от Комисията през февруари-март 2011 г. и с подкрепата на голяма част от държавите-членки, настоящото предложение позволява на банките, използващи усъвършенствания подход за кредитен риск по-обширно, макар и предпазливо, признаване на тези загуби и следователно по-добре отразява общата практика на провизиране за бъдещи загуби, извършвано от много банки в ЕС.

5.5. Ликвидност (Шеста част)

5.5.1. Изискване за покритие на нуждите от ликвидност

Комисията твърдо се ангажира с постигането на хармонизирано изискване за покритие на нуждите от ликвидност до 2015 г. Същевременно несигурността относно евентуалните нежелани последици и периодът на наблюдение по Базел III следва да се възприемат много сериозно. Следните елементи осигуряват въвеждане на задължително изискване само след подходящо преразглеждане:

- общо изискване, което да се прилага от 2013 г., за банките да разполагат с необходимото покритие на нуждите от ликвидност като първа стъпка;

- задължение за предоставяне на националните власти на информация за елементите, необходими, за да се провери дали е налице подходящо покритие на нуждите от ликвидност съобразно единните формати за отчетност, разработени от Европейския банков орган с оглед тестване на критериите на Базел III;
- правомощие за Комисията да конкретизира изискването за покритие на нуждите от ликвидност в съответствие със заключенията от периода на наблюдение и международното развитие. Избягването на продължителната обикновена законодателна процедура (съвместно взимане на решение) ще позволи максимално използване на периода на наблюдение и отлагане на калибрирането към края на този период.

По принцип при групите кредитни институции или инвестиционни посредници изискването за покритие на нуждите от ликвидност ще се прилага на равнище отделна кредитна институция или инвестиционен посредник. За разлика от клоновете, които нямат юридическа правосубектност, кредитните институции или инвестиционните посредници подлежат на задължения за плащане, които могат да доведат до изтичане на ликвидност при кризисни обстоятелства. Не може да се приема за даденост, че ликвидността на кредитните институции и инвестиционните посредници ще получи подкрепа от други кредитни институции или инвестиционни посредници, принадлежащи към една и съща група, когато изпитат трудности да изпълнят своите задължения за плащане. Въпреки това, при спазване на строги условия, компетентните органи ще могат да освободят от прилагането отделни кредитни институции или инвестиционни посредници, като приложат към тях консолидирано изискване. Тези строги условия се намират в член 7, параграф 1 и гарантират, че кредитните институции или инвестиционните посредници са юридически обвързани със задължението да се подкрепят помежду си и имат действителната способност да правят това.

При група кредитни институции или инвестиционни посредници в няколко държави-членки, всички компетентни органи на отделните кредитни институции или инвестиционни посредници трябва, с оглед възможността за освобождаване от индивидуалните изисквания, да се споразумеят *заедно*, че условията за това са изпълнени. При такива трансгранични ситуации, в допълнение към условията в член 7, параграф 1, съществуват допълнителни условия в член 7, параграф 2. В тези допълнителни условия се изисква всеки отделен компетентен орган да бъде удовлетворен от управлението на ликвидността в групата и размера на ликвидността, с която разполагат отделните кредитни институции или инвестиционни посредници в нея. При несъгласие всеки компетентен орган на отделна кредитна институция или инвестиционен посредник ще реши самостоятелно дали да приложи освобождаването.

ЕБО може да посредничи в случай на спор между компетентните органи. Резултатът от посредничеството обаче е обвързващ само по отношение на условията, посочени в член 7, параграф 1. Всеки компетентен орган има последната дума по отношение на условията, посочени в член 7, параграф 2, а именно по отношение на адекватността на управлението на ликвидността в групата и на адекватността на ликвидността на отделните кредитни институции или инвестиционни посредници.

5.5.2. Изискване за нетно стабилно финансиране

Комисията твърдо се ангажира с постигането на минимален стандарт за изискването за нетно стабилно финансиране до 1 януари 2018 г. Предвид факта, че Базел III определя период за наблюдение до 2018 г. в това отношение, има достатъчно време, за да се подготви стабилно изискване за финансиране под формата на предложение за съвместно взимане на решение, което да бъде договорено между Парламента и Съвета преди края на периода на наблюдение.

5.6. Ливъридж (Седма част)

Отношението на ливъридж е ново регулаторно средство в ЕС. В съответствие с Базел III, Комисията на този етап не предлага отношението на ливъридж като обвързващ инструмент, а първо като допълнителна характеристика, която може да бъде приложена спрямо отделни банки по преценка на компетентните органи с оглед преминаването към задължителен параметър („първи стълб“) през 2018 г. в резултат на подходящо преразглеждане и калибриране. Задълженията за докладване ще позволят преразглеждането му, както и взимането на информирано решение за въвеждането му като задължително изискване през 2018 г. В съответствие с Базел III се предлага от 2015 г. институциите да публикуват отношението си на ливъридж.

5.7. Ограничение по Базел I (Тринадесета част)

Базел II изисква повече разполагаем капитал за по-рисков бизнес, отколкото Базел I. Поради факта, че Базел II бе замислен да бъде с повишена чувствителност към риска в сравнение с Базел I, за по-малко рискова дейност разполагаемият капитал, изискван по Базел II, е по-малко, отколкото по Базел I.

За да се избегне ситуация, при която банките подлежат на прекалено ниски капиталови изисквания, Базел II не позволява поддържането на капитал, който не достига 80 % от капитала, който би се изисквал по Базел I. Срокът на това изискване изтече в края на 2009 г., но Директива 2010/76/ЕС постанови силата му до края на 2011 г. Основавайки се на удължаването на срока му от БКБН през юли 2009 г., настоящото предложение предвижда действието му да продължи до 2015 г. След като се допитат до ЕБО компетентните органи могат да отменят прилагането на ограничението по Базел I спрямо дадена институция, при условие че са удовлетворени всички изисквания за използването на комплексните подходи за оценка на кредитния и операционния риск.

6. ВЪЗДЕЙСТВИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

ЕБО ще играе важна роля в постигането на целта на настоящия регламент, тъй като в предложенията от него се иска да разработи над 50 задължителни технически стандарти по различни въпроси. Задължителните технически стандарти, които в крайна сметка ще бъдат одобрени от Комисията, ще бъдат от ключово значение, за да се осигури еднообразно прилагане на тясно специализираните разпоредби в целия ЕС и функциониране на предложените политики, както е предвидено. С оглед на това значително натоварване ЕБО ще се нуждае от допълнителни ресурси към предоставените при създаването му от Регламент (ЕС) № 1093/2010. Повече подробности са изложени в приложения правен финансов разчет.

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и
инвестиционните посредници**

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателен акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет⁷,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) В Декларацията на Г-20 от 2 април 2009 г. относно укрепването на финансовата система⁸ се призовава за международно съгласувани усилия за повишаване на прозрачността и засилване на отчетността и регулирането чрез подобряване на количеството и качеството на капитала в банковата система, след като икономиката се възстанови. В декларацията се призовава и за въвеждането на допълнителна мярка, която не зависи от риска, за ограничаване на „лостовия ефект“ в банковата система, както и за разработване на рамка за по-устойчиви буфери на ликвидност. В отговор на предоставения от Г-20 мандат, през септември 2009 г. Групата на управители на централни банки и ръководители на надзора договори редица мерки за засилване регулирането на банковия сектор. На срещата на върха в Питсбърг на 24 и 25 септември 2009 г. лидерите на държавите от Г-20 утвърдиха тези мерки, изложени подробно през декември 2009 г. През юли и септември 2010 г. Групата прие две допълнителни съобщения за разработване и калибриране на тези нови мерки, а през декември 2010 г. Базелският комитет по банков надзор (БКБН) публикува окончателните мерки, известни като Базел III.

⁷

ОВ С..., ...г., стр...

⁸

http://www.g20.org/Documents/Fin_Deps_Fin_Reg_Annex_020409_-_1615_final.pdf.

- (2) Групата на високо равнище по въпросите на финансовия надзор в ЕС, председателствана от Jacques de Larosière, прикани Европейския съюз да разработи по-хармонизирано финансово регулиране. В контекста на бъдещата архитектура на европейските надзорни органи, на заседанията си на 18 и 19 юни 2009 г. Европейският съвет също подчерта необходимостта от създаване на „единен европейски правилник“, приложим към всички кредитни институции и инвестиционни посредници в единния пазар.
- (3) Няколко пъти в Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г.⁹ относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитните институции и Директива 2006/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г.¹⁰ относно капиталовата адекватност на инвестиционните посредници и кредитните институции бяха внесени съществени изменения. Много от разпоредбите на Директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО са приложими както за кредитните институции, така и за инвестиционните посредници. За да се осигури последователното прилагане на тези разпоредби е желателно обединяването им в ново законодателство, приложимо едновременно към кредитните институции и инвестиционните посредници. За по-голяма яснота, разпоредбите на приложенията към тези директиви следва да бъдат включени в постановителната част.
- (4) Новото законодателство следва да се състои от два различни правни инструмента — директива и настоящият регламент. Заедно те следва да бъдат правната рамка, уреждаща правилата за лицензиране и осъществяване на дейност за кредитните институции и инвестиционните посредници, както и приложимите към тях надзорна рамка и пруденциални правила. Следователно, настоящият регламент следва да се чете заедно с директивата.
- (5) Директива [въвежда се от Службата за публикации], основаваща се на член 53, параграф 1 от ДФЕС, следва да съдържа разпоредбите, уреждащи правилата за лицензиране и осъществяване на дейност от кредитните институции и инвестиционните посредници, условията и реда за управление на тези дружества и надзорната рамка, например разпоредби относно лицензирането, придобиването на квалифицирано дялово участие, упражняването на свободата на установяване и на свободното предоставяне на услуги, правомощията на надзорните органи на изпращащата и приемащата държава-членка в това отношение, както и относно началния капитал на кредитните институции и инвестиционните посредници и надзора над тях.
- (6) В настоящия регламент следва да се съдържат пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници, които се ограничават до функционирането на пазарите на банкови и финансови услуги и имат за цел да се гарантира финансовата стабилност на стопанските субекти на тези пазари, както и високото ниво на защита на инвеститорите и вложителите. Стремешът е с този пряко приложим правен акт да се допринесе решително за гладкото функциониране на вътрешния пазар, поради което той трябва да се основава на

⁹ ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 1.

¹⁰ ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 201.

разпоредбите на член 114 от ДФЕС, тълкувани в съответствие с последователната практика на Съда на Европейския съюз.

- (7) Въпреки че Директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО хармонизираха до известна степен правилата на държавите-членки в областта на пруденциалния надзор, те съдържат значителен брой варианти за действие и право на преценка, като на държавите-членки все още е разрешено да налагат по-строги правила от установените в тях. Това води до различия между националните правила, които възпрепятстват основните свободи, като по този начин имат пряко въздействие върху функционирането на вътрешния пазар и водят до значителни нарушения на конкуренцията. По-специално, тези различия затрудняват трансграничното предоставяне на услуги и установяването в други държави-членки, тъй като стопанските субекти с дейност в друга държава-членка трябва всеки път да оценяват и спазват различни правила. Освен това, често кредитните институции и инвестиционните посредници, лицензирани в различните държави-членки, са задължени да спазват различни изисквания, водещи до значителни нарушения на конкуренцията. Автономното развитие на националните законодателства създава потенциални и действителни пречки за гладкото функциониране на вътрешния пазар, дължащи се на неравносложни условия за осъществяване на дейност и трудности за кредитните институции и инвестиционните посредници, осъществяващи дейността си в различни правни системи в Европейския съюз.
- (8) Следователно, за да се отстранят оставащите пречки пред търговията и съществените нарушения на конкуренцията в резултат от различията между националните законодателства, както и да не се позволи появата на нови възможни пречки и нарушения, е необходимо да се приеме регламент, с който се установяват единни правила, приложими във всички държави-членки.
- (9) Оформянето на пруденциалните изисквания под формата на регламент ще гарантира, че тези изисквания ще бъдат пряко приложими към тях. Така ще бъдат осигурени еднообразни условия чрез предотвратяване, вследствие транспонирането на директива, на различаващи се национални изисквания. В резултат на настоящия регламент институциите ще спазват едни и същи правила в целия Съюз, което ще засили доверието в стабилността на кредитните институции и инвестиционните посредници, особено в периоди на напрежение. Регламентът също така ще намали регулаторната сложност и разходите за привеждане в съответствие с нормативната уредба, особено за кредитните институции и инвестиционните посредници с трансгранична дейност, както и ще допринесе за отстраняването на нарушенията на конкуренцията. По отношение на спецификата на пазарите на недвижимо имущество, които се характеризират със свойствено за всяка държава-членка, регион или местен район икономическо развитие и правна уредба, компетентните органи следва да имат право да определят по-високи рискови тегла или да прилагат по-стриктни критерии въз основа на случаите на неизпълнение и очакваната конюнктура за експозициите, обезпечени с ипотeki върху недвижимо имущество в дадени области.
- (10) Държавите-членки следва да имат право да запазват или въвеждат национални разпоредби, ако настоящият регламент не предвижда единни правила, при условие че тези национални разпоредби не са в противоречие с правото на Съюза или не застрашават прилагането на единните правила.

- (11) Когато държавите-членки приемат насоки от общ характер, по-специално в областите, където приемането от Комисията на проекти на технически стандарти все още не е приключило, тези насоки не могат да противоречат на правото на Съюза, нито да накърняват прилагането му.
- (12) Настоящият регламент не пречи на държавите-членки да налагат еквивалентни изисквания спрямо предприятията, които не попадат в обхвата му.
- (13) Общите пруденциални правила в настоящия регламент са допълнени с индивидуални споразумения, които се определят от компетентните органи в резултат на постоянния надзорен преглед на всяка отделна кредитна институция и инвестиционен посредник. Обхватът на подобни надзорни разпоредби следва да бъде изложен в директива, тъй като компетентните органи следва да могат самостоятелно да преценят кои разпоредби да наложат.
- (14) Настоящият регламент не следва да засяга способността на компетентните органи да налагат специфични изисквания в рамките на посочените в Директива [въвежда се от Службата за публикации] надзорен преглед и оценка съобразно рисковия профил на дадена кредитна институция и инвестиционен посредник.
- (15) Европейският банков орган (ЕБО) бе създаден с Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган)¹¹. Посоченият регламент има за цел повишаване качеството и последователността на националния надзор и укрепване на контрола върху трансграничните групи.
- (16) Регламент (ЕС) № 1093/2010 задължава ЕБО да предприема действия в съответствие с директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО. ЕБО предприема действия и в сферата на дейност на кредитните институции и инвестиционните посредници във връзка с въпроси, които не са включени изрично в тези директиви, при условие че подобни действия са необходими, за да се гарантира ефективното и последователното им прилагане. Настоящият регламент следва да вземе предвид ролята и функцията на ЕБО и да улесни упражняването на правомощията му, изложени в посочения регламент.
- (17) Еднакви финансови изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници са необходими, за да се осигурят сходни защитни механизми за вложителите и справедливи условия на конкуренция между съпоставими групи кредитни институции и инвестиционни посредници.
- (18) Тъй като кредитните институции и инвестиционните посредници на вътрешния пазар са в пряка конкуренция, изискванията за наблюдение следва да бъдат еднакви в целия ЕС.
- (19) Когато при упражняването на надзора е необходимо да се определи размерът на консолидирания капитал на група кредитни институции и инвестиционни посредници, изчисленията трябва да се извършват в съответствие с настоящия регламент.

¹¹ ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12.

- (20) В съответствие с настоящия регламент, капиталовите изисквания се прилагат на индивидуална и консолидирана основа, освен ако компетентните органи решат за подходящо да не прилагат индивидуален надзор. Индивидуалният, консолидираният и трансграничният консолидиран надзор са полезни инструменти при контролирането на кредитните институции и инвестиционните посредници.
- (21) За да се осигури адекватна платежоспособност на кредитните институции и инвестиционните посредници в рамките на дадена група, от съществено значение е минималните капиталови изисквания да се прилагат въз основа на консолидираното финансово състояние на групата. За да се осигури правилното разпределение на капитала в рамките на групата и неговата наличност за защита на спестяванията при необходимост, капиталовите изисквания следва да се прилагат спрямо отделните кредитни институции и инвестиционни посредници в рамките на дадена група, освен в случаите, когато тази цел може да бъде постигната ефективно по друг начин.
- (22) Използването на точно определен счетоводен метод за изчисляване на капитала, неговата адекватност спрямо рисковата експозиция на дадена кредитна институция и инвестиционен посредник, както и за оценка на концентрацията на експозициите, следва да се прави в съответствие с разпоредбите на Директива 86/635/ЕИО на Съвета от 8 декември 1986 г. относно годишните отчети и консолидираните счетоводни отчети на банки и други финансови институции¹², в която са включени някои промени на разпоредбите на Седма директива 83/349/ЕИО на Съвета от 13 юни 1983 г. относно консолидираните счетоводни отчети¹³, или с тези на Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 19 юли 2002 г. за прилагане на международните счетоводни стандарти¹⁴ — в зависимост от това с кой от тези актове се регулира счетоводната отчетност на кредитните институции и инвестиционните посредници съгласно националното право.
- (23) За да се осигури подходяща платежоспособност е важно да се предвидят капиталови изисквания, които да претеглят активите и задбалансовите позиции според степента на риска.
- (24) На 26 юни 2004 г. БКБН прие рамково споразумение относно международното сближаване на начините на оценка на капитала и на капиталовите изисквания („рамка Базел II“). Разпоредбите на Директива 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО, поети от настоящия регламент, са равностойни на разпоредбите в рамковото споразумение Базел II. Следователно, чрез включването на допълнителните елементи от Базел III, настоящият регламент представлява еквивалент на разпоредбите на споразуменията Базел II и III.
- (25) Съществено е да се вземе предвид разнообразието от кредитни институции и инвестиционни посредници в ЕС чрез осигуряването на алтернативни подходи за изчисляване на капиталовите изисквания във връзка с кредитния риск,

¹² ОВ L 372, 31.12.1986 г., стр. 1.

¹³ ОВ L 193, 18.7.1983 г., стр. 1.

¹⁴ ОВ L 243, 11.9.2002 г., стр. 1.

включващи различни нива на чувствителност към риска и изискващи различни степени на сложност. Използването от кредитните институции и инвестиционните посредници на външни рейтинги и собствени оценки на отделните параметри на кредитния риск представлява значително подобряване на чувствителността към риска и пруденциалната стабилност на правилата във връзка с кредитния риск. Трябва да има подходящи стимули за кредитните институции и инвестиционните посредници да преминават към подходи с по-висока чувствителност към риска. При изчисленията, необходими за прилагането на посочените в настоящия регламент подходи по отношение на кредитния риск, кредитните институции и инвестиционните посредници следва да подобрят процесите си на оценка и управление на кредитния риск, за да се осигурят такива методи за определяне на нормативни капиталови изисквания, които отразяват сложността на процесите при отделните кредитни институции и инвестиционни посредници. В това отношение следва да се счита, че обработката на данни във връзка с формирането и управлението на експозиции към клиенти включва разработването и утвърждаването на системи за управление и оценка на кредитния риск. Това служи не само на законните интереси на кредитните институции и инвестиционните посредници, а и на целите на настоящия регламент за използването на по-добри методи за оценка и управление на риска и приложимост на тези методи при определянето на нормативни капиталови изисквания.

- (26) Капиталовите изисквания следва да съответстват на рисковете, за които се отнасят. По-специално, в изискванията следва да се отрази снижаването на степента на риска, дължащо се на наличието на голям брой сравнително малки експозиции.
- (27) В съответствие с решението на БКБН, прието от Групата на управители на централни банки и ръководители на надзора на 10 януари 2011 г., при нежизнеспособност на дадена институция всички нейни инструменти на допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред следва да се отпишат напълно и окончателно или напълно да се преобразуват в базов собствен капитал от първи ред.
- (28) Разпоредбите на настоящия регламент спазват принципа на пропорционалност, по-специално като отчитат разнообразието в размера и мащаба на операциите и обхвата на дейността на кредитните институции и инвестиционните посредници. Спазването на принципа на пропорционалност означава също, че възможно най-простите процедури за определянето на рейтинг, дори при вътрешнорейтинговия подход, се признават за експозиции към непрофесионални клиенти.
- (29) Динамичният характер на настоящия регламент дава възможност на кредитните институции и инвестиционните посредници да избират между три подхода с различна сложност. С цел да се позволи особено на малките кредитни институции и инвестиционни посредници да изберат по-чувствителния към риска вътрешнорейтингов подход, съответните разпоредби следва да се тълкуват така, че класовете експозиции да включват всички експозиции, които в настоящия регламент са третираны пряко или косвено като принадлежащи към посочените класове. Като общо правило, компетентните органи не следва да допускат дискриминация между трите подхода по отношение на процеса на надзорен преглед, т.е. кредитните институции и инвестиционните посредници,

избрали стандартизирания подход, не следва само поради тази причина да подлежат на по-строг надзор.

- (30) Все повече следва да се акцентира върху методите за редуциране на кредитния риск в рамките на правила, чиято цел е да се гарантира, че платежоспособността не се засяга поради неоправдано признаване. Където е възможно, при стандартизирания, а и при другите подходи, следва да се признава действащото в съответните държави-членки обичайно банково обезпечение за редуциране на кредитния риск.
- (31) За да се гарантира, че рисковете и тяхното редуциране вследствие на предприети от кредитните институции и инвестиционните посредници секюризации и инвестиции са правилно отразени в капиталовите изисквания по отношение на тези дружества, е необходимо да се включат норми, предвиждащи третиране на тези дейности и инвестиции, характеризиращо се с чувствителност към риска и пруденциална стабилност.
- (32) Операционният риск е значим риск, пред който са изправени кредитните институции и инвестиционните посредници, и който трябва да бъде покрит с капитал. От съществено значение е да се отчете разнообразието от кредитни институции и инвестиционни посредници в ЕС, като се предоставят алтернативни подходи за изчисляване на изискванията за операционния риск чрез включването в тях на различни равнища на чувствителност към риска и като се изиска различна степен на сложност. За кредитните институции и инвестиционните посредници следва да има подходящи стимули за преминаване към подходи с по-висока чувствителност към риска. Предвид появата на изключително усъвършенствани методи за оценка и управление на операционния риск, нормите следва да бъдат обект на прегледи и да се актуализират по подходящ начин, включително във връзка с различните направления на дейността и отчитането на методите за редуциране на риска. В тази връзка при простите подходи за изчисляване на капиталовите изисквания във връзка с операционния риск следва да се акцентира върху отчитането на застраховането.
- (33) Наблюдението и контролът върху експозициите на кредитната институция следва да са неразделна част от надзора над нея. Следователно прекомерната концентрация на експозиции към един клиент или група от свързани клиенти може да доведе до неприемлив риск от загуба. Такава ситуация е неблагоприятна за платежоспособността на кредитната институция.
- (34) При определяне дали съществуват групи свързани клиенти и съответно — експозиции, съставляващи едно цяло от гледна точка на поемания риск, е важно да се отчитат и рисковете, породени от общ източник на значително финансиране, предоставено от самата кредитна институция или инвестиционен посредник, нейната/неговата финансова група или свързани лица.
- (35) Въпреки че е желателно изчисляването на размера на експозицията да се основава на използваното за целите на капиталовите изисквания, е уместно да се приемат правила за наблюдение на големите експозиции, без да се прилага претегляне или степенуване на риска. Освен това, прилаганите методи за редуциране на кредитния риск в рамките на режима по отношение на

платежоспособността бяха създадени въз основа на предположението, че кредитният риск е добре диверсифициран. При големите експозиции, свързани с риск от концентрация, основан на едно поето задължение, кредитният риск не е диверсифициран. Отчитането на ефекта от тези методи следва в такъв случай да бъде обвързано с пруденциални предпазни мерки. В тази връзка е необходимо при големите експозиции да се предвиди ефективно възстановяване на кредитната защита.

- (36) Предвид факта, че загубата от експозиция към кредитна институция или инвестиционен посредник може да бъде толкова сериозна, колкото и загуба от всяка друга експозиция, такива експозиции следва да бъдат третираны и отчитани по същия начин като всички останали. Въпреки това бе въведено алтернативно количествено ограничение за намаляване на непропорционалното въздействие на такъв подход върху по-малките институции. Освен това, съвсем краткосрочните експозиции, свързани с прехвърляне на пари, включително изпълнението на разплащателни услуги, клиринг, сетълмент и попечителски услуги за клиенти, подлежат на освобождаване, за да се улесни гладкото функциониране на финансовите пазари и на свързаната инфраструктура. Тези услуги обхващат например изпълнението на парични клирингови операции и сетълмент и подобни дейности с цел улесняване на сетълмента. Свързаните експозиции включват експозиции, които могат да не са предвидими и следователно не могат да бъдат напълно контролирани от кредитната институция — например баланси по сметки по междубанкови операции в резултат от плащания от клиенти, включително удържани или начислени такси и лихви, и други плащания по услуги за клиенти, както и предоставени или получени обезпечения.
- (37) Важно е да се премахне несъответствието между интересите на дружествата, които преобразуват заемите в ценни книжа и други търгуеми финансови инструменти (инициатори или спонсори), и тези, които инвестират в тези ценни книжа или инструменти (инвеститори). Също така е важно наличието на съответствие между интересите на инициатора или спонсора и интересите на инвеститорите. За тази цел инициаторът или спонсорът следва да запазва значителен интерес в базовите активи. Необходимо е, следователно, инициаторите или спонсорите да запазят експозиция към риска, свързан с въпросните заеми. Като цяло, секюритизационните сделки не следва да се структурират по начин, който да избягва прилагането на изискването за запазване, по-специално чрез такси или премии или чрез двете. Такова запазване следва да бъде приложимо във всички случаи, когато е налице икономическият ефект от дадена секюритизация, независимо от правните структури или инструменти, които се използват за постигане на този икономически ефект. По-специално когато кредитният риск се прехвърля чрез секюритизация, инвеститорите следва да вземат решенията си едва след като извършат надлежен комплексен анализ, за което се нуждаят от подходяща информация относно секюритизациите.
- (38) Условието за запазване не следва да се прилага многократно. За всяка секюритизация е достатъчно инициаторът, спонсорът или първоначалният кредитор да е длъжен да изпълни изискването. По същия начин, когато секюритизационните операции обхващат други секюритизации като базисни, условието за запазване следва да се прилага само спрямо секюритизацията,

която е обект на инвестиране. Закупените вземания не следва да подлежат на условието за запазване, ако възникват от корпоративна дейност, когато са прехвърлени или продадени на по-ниска цена с цел финансиране на тази дейност. Компетентните органи следва да прилагат рисковото тегло при неизвършването на надлежен комплексен анализ и неизпълнението на задълженията за управление на риска във връзка със секюритизация, както и при съществени нарушения на политиките и процедурите за анализ на базисните рискове.

- (39) Надлежащият комплексен анализ се използва за правилна оценка на рисковете от секюритизиращи експозиции както за търговския, така и за банковия портфейл. Освен това задълженията за надлежен комплексен анализ трябва да бъдат пропорционални. Процедурите за надлежен комплексен анализ следва да допринасят за изграждане на по-голямо доверие между инициаторите, спонсорите и инвеститорите. Следователно е желателно съответната информация относно процедурите за надлежен комплексен анализ да бъде съобщавана по подходящ начин.
- (40) Необходима е особена предпазливост в случаите, когато кредитна институция или инвестиционен посредник получава експозиция към своето собствено предприятие майка или към други дъщерни предприятия на предприятието майка. Управлението на експозициите, поети от кредитната институция и инвестиционния посредник, следва да е напълно независимо и в съответствие с принципите за надеждно управление, без да се влияе от други съображения. По отношение на големите експозиции е необходимо да се установят и специфични стандарти, съдържащи по-строги ограничения, за експозиции, поети от кредитната институция към собствената ѝ група. Такива стандарти не се прилагат, когато предприятието майка е финансов холдинг или кредитна институция или когато останалите дъщерни предприятия са кредитни или финансови институции, или предприятия, които предлагат спомагателни услуги, при условие че всички тези предприятия са обхванати от консолидиращия надзор върху кредитната институция.
- (41) Предвид чувствителността им към риска е желателно да се следи дали нормите, свързани с капиталовите изисквания, оказват съществено въздействие върху икономическия цикъл. Комисията, отчитайки приноса на Европейската централна банка, следва да докладва тези аспекти на Европейския парламент и на Съвета.
- (42) Капиталовите изисквания за дилърите на стоки, включително тези, които понастоящем са освободени от изискванията на Директива 2004/39/ЕО, следва да бъдат преразгледани.
- (43) Либерализирането на пазарите на газ и електричество е важно за Съюза като цел както от икономическа, така и от политическа гледна точка. С оглед на това капиталовите изисквания и другите пруденциални правила, насочени към стопанските субекти на тези пазари, следва да бъдат пропорционални и да не възпрепятстват необосновано либерализирането. Постигането му следва да се отчита при бъдещо преразглеждане на настоящия регламент.

- (44) Кредитните институции и инвестиционните посредници, които инвестират в пресекюритизации, следва да извършват надлежен комплексен анализ по отношение както на базисните секюритизации, така и на заложените в тях несекюритизирани експозиции. Кредитните институции и инвестиционните посредници следва да преценят дали експозициите в рамките на програми с търговски книжа, обезпечени с активи, представляват пресекюритизиращи експозиции, включително в рамките на програми, при които се придобиват първостепенни траншове от отделни групи цели заеми, където нито един от тези заеми не е секюритизираща или пресекюритизираща експозиция, а защитата срещу „първа загуба“ за всяка инвестиция се осигурява от продавача на заема. При втората ситуация специфичният за дадена група механизъм за ликвидност по правило не следва да бъде считан за пресекюритизираща експозиция, тъй като представлява транш от еднородна група активи (т.е. приложимата група от цели заеми), който не съдържа секюритизиращи експозиции. За разлика от това, кредитното подобрение за цяла програма, което покрива само някои от загубите над осигурената от продавача защита в различните групи, по принцип представлява разделяне на траншове на риска от дадена група разнородни активи, съдържаща поне една секюритизираща експозиция, и поради това се разглежда като пресекюритизираща експозиция. Въпреки това, ако подобна програма се финансира изцяло посредством единичен клас търговски книжа и ако кредитното подобрение за цялата програма не е пресекюритизация или ако търговските книжа се обезпечават изцяло от кредитната институция или инвестиционния посредник спонсор, като по този начин инвеститорът в търговските книжа на практика е изложен на риск от неизпълнение от страна на спонсора, а не от страна на базисните групи или активи, то въпросните търговски книжа по правило не следва да се считат за пресекюритизираща експозиция.
- (45) Разпоредбите за достоверно остойностяване на търговския портфейл следва да се прилагат за всички инструменти, оценявани по справедлива стойност, независимо дали са в търговския или банковия портфейл на кредитните институции и инвестиционните посредници. Следва да се уточни, че когато достоверното остойностяване би довело до по-ниска балансова стойност от действително признатата при счетоводното отчитане, абсолютната стойност на разликата следва да се приспадне от капитала.
- (46) Кредитните институции и инвестиционните посредници следва да имат избор дали да прилагат капиталово изискване към секюритизиращите позиции, които получават 1 250 % рисково тегло съгласно настоящия регламент, или да ги приспаднат от своя базов собствен капитал от първи ред, независимо дали позициите са в търговския или в банковия портфейл.
- (47) Институциите инициатори или спонсори следва да не могат да избягват забраната за косвена подкрепа, като използват за осигуряването ѝ търговските си портфейли.
- (48) С Директива 2006/48/ЕО се въведе преференциално рисково тегло при стандартизирания подход за експозиции към малки или средни предприятия или физически лица, както и възможността за институциите да прилагат подходи, основани на вътрешен рейтинг, когато те самите оценяват рисковото тегло, предвид стабилността на собствените им критерии за поемане на емисия.

Преференциалните рискови тегла следва да продължават да бъдат в сила и съгласно настоящия регламент. Въпреки това, в срок до 24 месеца след влизането в сила на настоящия регламент следва да бъдат разгледани възможните ползи от намаляването на рисковите тегла или разширяване на прилагането им към повече експозиции. Такова разглеждане следва да се основава на примери от практиката и да използва надеждни данни за кредитни загуби по експозиции към малки или средни предприятия или физически лица в рамките на пълен икономически цикъл. Във връзка с това разглеждане следва да се обърне специално внимание на въздействието върху потребителските заеми.

- (49) Без да се засягат оповестяванията, изисквани изрично от настоящия регламент, целта на изискванията за оповестяване следва да бъде да се предостави на участниците на пазара явна и задълбочена информация относно рисковия профил на отделните институции. Поради това от кредитните институции и инвестиционните посредници следва да се изиска да оповестяват допълнителна информация, която не е изрично описана в настоящия регламент, ако такава оповестяване е необходимо за постигане на тази цел.
- (50) Когато във външна кредитна оценка за секюритизираща позиция се включва ефектът от кредитната защита, осигурявана от самата институция, извършваща инвестицията, институцията следва да не може да извлича ползи от по-ниското рисково тегло в резултат на тази защита. Това не следва да води до приспадане на секюритизацията от капитала, ако съществуват други начини за определяне на рисковото тегло в съответствие с действителния риск на позицията, без да се взима предвид такава кредитна защита.
- (51) В светлината на последните им слаби резултати, стандартите за вътрешните модели за изчисляване на капиталовите изисквания за пазарен риск следва да станат по-строги. По-специално, отчитането на риска чрез тях следва да се допълни по отношение на кредитния риск в търговския портфейл. Освен това, капиталовите изисквания следва да включват елемент за кризисни условия, така че при влошаване на пазарната конюнктура да бъдат засилени с оглед намаляване на потенциала за проциклично движение. Кредитните институции и инвестиционните посредници следва също така да провеждат обратни тестове за устойчивост, за да проучат какъв сценарий би могъл да представлява предизвикателство пред устойчивостта им, освен ако могат да докажат, че подобен тест е излишен. С оглед на неотдавнашните особени трудности при третиране на секюритизиращите позиции чрез подходи, основани на вътрешни модели, способността на кредитните институции и инвестиционните посредници да моделират рисковете, свързани със секюритизацията, в търговския портфейл следва да се ограничи и да се изиска като правило стандартизирано капиталово покритие за секюритизиращите позиции в търговския портфейл.
- (52) В настоящия регламент се определят ограничен брой изключения за някои дейности на корелационно търгуване, при които надзорният орган може да разреши на дадена институция да изчислява цялостно капиталово изискване съобразно строги правила. В такива случаи институцията ще трябва да прилага към тези дейности капиталово изискване, равно или на капиталовото изискване по вътрешно разработения подход, или на 8 % от капиталовото изискване за специфичен риск съгласно стандартизирания метод на изчисляване — която от двете стойности е по-висока. За тези експозиции няма да се изисква прилагането

на изискването за допълнителен риск, но те следва да бъдат включени както в параметъра „стойност под риск“, така и в този за стойността под риск в кризисни ситуации.

- (53) С оглед на естеството и мащаба на неочакваните загуби, понесени от кредитните институции и инвестиционните посредници по време на финансовата и икономическа криза, е необходимо допълнително да се подобри качеството и хармонизирането на капитала, който кредитните институции и инвестиционните посредници са длъжни да поддържат. Това следва да включва предефиниране на основните елементи на разполагаемия капитал за поемане на неочакваните загуби, по-ясно дефиниране на хибридният капитал и въвеждане на еднообразни пруденциални корекции на капитала. Необходимо е също така да се повишат значително капиталовите равнища, включително новите капиталови отношения, насочени към основните елементи на разполагаемия капитал за поемане на неочакваните загуби.
- (54) С оглед засилването на пазарната дисциплина и финансовата стабилност е необходимо да се въведат по-подробни изисквания за оповестяване на формата и естеството на регулаторния капитал и направените пруденциални корекции, за да се гарантира, че инвеститорите и вложителите са достатъчно добре информирани за платежоспособността на кредитните институции и инвестиционните посредници.
- (55) Новите дефиниции за капитала и регулаторните капиталови изисквания следва да бъдат въведени по начин, който отчита факта, че съществуват различия между държавите по отношение на обстоятелствата и отправните точки, както и че първоначалните разлики около новите стандарти ще намалее през преходния период. С цел да се осигури съответна приемственост в капиталовите равнища, съществуващите капиталови инжекции в публичния сектор ще бъдат запазени в рамките на преходния период.
- (56) В Директива 2006/48/ЕО от кредитните институции се изисква да разполагат с капитал, който надхвърля или е равен на определените минимални суми до 31 декември 2011 г. В светлината на продължителните последици от финансовата криза в банковия сектор и във връзка с удължаването на срока на преходните режими за капиталовите изисквания, приети от БКБН, е целесъобразно да се въведе отново долна граница за ограничен период от време, докато бъде натрупан достатъчно капитал в съответствие с преходните режими за капитала, предвидени в настоящия регламент, които ще бъдат поетапно въведени от 2013 до 2019 г. **За групите със значителна банкова или инвестиционна и застрахователна дейност в Директива 2002/87/ЕО относно финансовите обединения се определят специфични правила за противодействие на „двойното отчитане“ на капитала. Директива 2002/87/ЕО се основава на международно приети принципи за противодействие на рисковете в отделните сектори. Настоящото предложение укрепва начина на прилагане на тези правила за финансовите конгломерати към банковите групи и групите инвестиционни посредници, като осигурява тяхното солидното и последователно прилагане. Всякакви допълнително необходими промени ще бъдат разгледани в прегледа на Директива 2002/87/ЕО, който се очаква през 2012 г.**

- (57) Финансовата криза разкри, че кредитните институции и инвестиционните посредници силно подцениха кредитния риск от контрагента, свързан с извънборсовите деривативи. Това накара през септември 2009 г. лидерите на държавите от Г-20 да изискват повече извънборсови деривативи да бъдат уреждани чрез централен контрагент (ЦК). Освен това те изразиха желание да подложат тези извънборсови деривативи, които не са могли да бъдат уредени централизирано, на по-високи капиталови изисквания с цел да се отразят правилно по-високите рискове, свързани с тях.
- (58) Вследствие на призива на лидерите на Г-20, в рамките на Базел III БКБН съществено измени третирането на кредитния риск от контрагента. Базел III се очаква да доведе до значително повишаване на капиталовите изисквания по отношение на сделките на кредитните институции и инвестиционните посредници, свързани с извънборсовите деривативи и финансирането на ценни книжа, както и да създаде значителни стимули за кредитните институции и инвестиционните посредници да използват ЦК. Базел III се очаква да осигури и други стимули за укрепване на управлението на риска при експозициите към кредитен риск от контрагента и да преразгледа действащото третиране на кредитния риск от контрагента при експозиции към ЦК.
- (59) Институциите следва да заделят допълнителен капитал поради риска от корекция на кредитната оценка на извънборсовите деривативи. Институциите следва да прилагат по-висока корелация със стойността на активите при изчисляването на капиталовите изисквания за кредитен риск от контрагента при експозиции към някои финансови институции поради операции с извънборсови деривативи и финансиране на ценни книжа. Кредитните институции и инвестиционните посредници следва също така значително да подобрят оценяването и управлението на кредитния риск от контрагента чрез по-добро противодействие на утежняващия риск, на контрагентите, използващи изключително много ливъриджа, и на обезпеченията, като това бъде придружено от съответните подобрения в областите на бек-тестването и тестването на устойчивостта.
- (60) Търговските експозиции към централните контрагенти обикновено се ползват от предоставените от тях многостранно нетиране и механизъм за поделение на загубата. Следователно те включват много нисък кредитен риск от контрагента и следва да подлежат на много ниско капиталово изискване. В същото време това изискване трябва да бъде положително, с цел да се гарантира, че кредитните институции и инвестиционните посредници проследяват и наблюдават експозициите си към ЦК като част от доброто управление на риска, както и да се отрази, че дори търговските експозиции към ЦК не са защитени от риск.
- (61) Гаранционен фонд на ЦК е механизъм, който позволява поделение (общо поемане) на загубата между клиринговите членове на ЦК. Той се използва когато загубите, претърпени от ЦК в резултат на неизпълнение от страна на клирингов член, са по-големи от маржовете и вноските в гаранционния фонд, предоставени от този клирингов член, както и от всякакви други средства на защита, които ЦК може да използва преди да прибегне до вноските на останалите клирингови членове. С оглед на това, рискът от загуба при експозиции към вноски в гаранционния фонд е по-висок от този при търговските

експозиции. Следователно този вид експозиции следва да подлежи на по-високо капиталово изискване.

- (62) „Хипотетичният капитал“ на ЦК следва да бъде променлива, необходима за определяне на капиталовото изискване за експозициите на клирингов член поради вноските му в гаранционния фонд на ЦК. Той не би следвало да се разбира като нищо друго. По-специално, той не следва да се разбира като размера на капитала, който компетентният орган изисква от ЦК да държи.
- (63) Преразглеждането на третирането на кредитния риск от контрагента и по-специално въвеждането на по-високи капиталови изисквания за двустранните деривативи с цел отразяване на по-високия риск, който тези договори представляват за финансовата система, е неразделна част от усилията на Комисията за осигуряване на ефективни, сигурни и стабилни пазари на деривативи. Следователно, настоящият регламент допълва предложението на Комисията от 15 септември 2010 г. за регламент относно извънборсовите деривативи, централните контрагенти и регистрите на транзакции¹⁵.
- (64) Годишите преди финансовата криза се характеризираха с прекомерно натрупване в кредитните институции и инвестиционните посредници на експозиции по отношение на капитала им (ливъридж). По време на финансовата криза, загубите и недостигът на финансиране принудиха тези дружества да намалят значително своя ливъридж за кратък период от време. Това усили натиска за понижаване цените на активите, причинявайки по-нататъшни загуби както за кредитните институции, така и за инвестиционните посредници, което на свой ред доведе до по-нататъшно намаляване на техния капитал. Крайният резултат от тази ориентирана надолу спирава бе ограничаването на кредитирането на реалната икономика и по-сериозна и по-дълга криза.
- (65) Капиталовите изисквания, основани на риска, са от първостепенно значение за гарантиране на достатъчно капитал за покриване на неочаквани загуби. Въпреки това кризата показва, че тези изисквания не са достатъчни за предотвратяване на поемането от кредитните институции и инвестиционните посредници на прекомерни рискове поради раздут ливъридж.
- (66) През септември 2009 г. лидерите на G-20 поеа ангажимент за разработване на международно договорени правила, които да възпират прекомерния ливъридж. За тази цел те подкрепиха въвеждането на коефициент на ливъридж като допълнителна мярка към рамката Базел II.
- (67) През декември 2010 г. БКБН публикува насоки за изчисляване на коефициента на ливъридж. Тези правила предвиждат период от 1 януари 2013 г. до 1 януари 2017 г., през който ще бъдат наблюдавани коефициентът на ливъридж, неговите компоненти и връзката му с основаното на риска изискване. Въз основа на резултатите от периода на наблюдение БКБН възнамерява да направи окончателни корекции на определението и калибрирането на коефициента на ливъридж през първата половина на 2017 г. с оглед въвеждането на 1 януари 2018 г. на задължително изискване въз основа на целесъобразен преглед и

¹⁵

COM(2010) 484 окончателен.

калибриране. В насоките на БКБН също така се предвижда оповестяването на коефициента на ливъридж и неговите компоненти, считано от 1 януари 2015 г.

- (68) Коефициентът на ливъридж е нов регулаторен и надзорен инструмент на Съюза. В съответствие с международните споразумения, той следва да се въведе първо като допълнителен елемент, който да се прилага спрямо отделни институции по преценка на надзорните органи. Задълженията на институциите за предоставяне на информация ще позволи целесъобразен преглед и калибриране с оглед придаването на обвързващ характер през 2018 г.
- (69) При прегледа на въздействието на коефициента на ливъридж върху различни бизнес модели, особено внимание следва да се обърне на тези от тях, за които се смята, че водят до нисък риск — като ипотечното кредитиране и специализираното кредитиране на регионални правителства, местни власти или правни субекти от публичния сектор.
- (70) С цел да се улесни преразглеждането, по време на периода на наблюдение кредитните институции и инвестиционните посредници следва да следят равнището и изменението на коефициента на ливъридж, както и риска, свързан с ливъриджа, като част от вътрешния процес на оценка на капиталовата адекватност. Това наблюдение следва да бъде включено в процеса на надзорен преглед.
- (71) Ограниченията във връзка с променливото възнаграждение са важен елемент, за да се гарантира, че кредитните институции и инвестиционните посредници възстановяват равнището на своя капитал, когато действат в буферния обхват. Кредитните институции и инвестиционните посредници вече са длъжни да спазват принципа, че предоставянето и плащането по преценка на работодателя на променливо възнаграждение на тези категории персонал, чиято професионална дейност има съществено въздействие върху рисковия профил на институцията, трябва да бъдат устойчиви, като се взима предвид финансовото състояние на институцията. За да се гарантира, че дадена институция своевременно възстановява капиталовите си равнища, целесъобразно е променливото възнаграждение и пенсионните права по преценка на работодателя да се свържат с рентабилността на институцията по време на всеки период, през който комбинираното изискване за буфер не е изпълнено.
- (72) Структурите за добро управление, прозрачността и оповестяването на информация са от съществено значение за прилагането на разумни политики на възнаграждение. С цел да се гарантира адекватна пазарна прозрачност по отношение на техните структури на възнаграждение и на свързания с това риск, кредитните институции и инвестиционните посредници следва да оповестяват подробна информация относно своите политики и практики на възнаграждение и от съображения за поверителност — общата сума на възнагражденията за членовете на персонала, чиито професионални дейности имат съществено въздействие върху рисковия профил на кредитната институция или инвестиционния посредник. Тази информация следва да бъде достъпна за всички заинтересовани страни.
- (73) Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за

свободното движение на тези данни¹⁶ и Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Европейския съюз и за свободното движение на такива данни¹⁷ следва да се прилагат в пълна степен при обработването на лични данни за целите на настоящия регламент.

- (74) Кредитните институции и инвестиционните посредници следва да притежават запас от ликвидни активи, които да използват за покриване на нуждите си от ликвидност в краткосрочни кризисни ситуации на ликвидността. При използването на запаса те следва да въведат план за възстановяването му, а компетентните органи следва да гарантират адекватността на плана и неговото изпълнение.
- (75) Запасите от ликвидни активи следва да бъдат на разположение по всяко време, за да компенсират изходящите ликвидни потоци. Потребностите от ликвидност при краткосрочни кризисни ситуации на ликвидността следва да се определят по стандартизиран начин, за да се осигури единен стандарт за стабилността и равностойни условия на конкуренция. Следва да се гарантира, че такова стандартизирано определяне няма да доведе до непредвидени последици за финансовите пазари, кредитирането и икономическия растеж, като се вземат предвид различните бизнес модели и практики на финансиране на кредитните институции и инвестиционните посредници в Съюза. За тази цел изискването за покриване на потребностите от ликвидност следва да подлежи на период на наблюдение. Въз основа на наблюденията и с подкрепата на ЕБО, Комисията следва да потвърди или коригира изискването за покриване на потребностите от ликвидност чрез делегиран акт.
- (76) С изключение на краткосрочните потребности за ликвидност, кредитните институции и инвестиционните посредници следва също така да възприемат структури за финансиране, които са стабилни в дългосрочен план. През декември 2010 г. БКБН се съгласи, че нетният коефициент за стабилно финансиране ще бъде превърнат в минимален стандарт до 1 януари 2018 г. и че БКБН ще въведе строги процедури за докладване с оглед наблюдение на коефициента през преходния период, както и че ще продължи да извършва преглед на въздействието на тези стандарти върху финансовите пазари, кредитирането и икономическия растеж, реагирайки на неочаквани последици, ако е необходимо. БКБН се съгласи, че нетният коефициент за стабилно финансиране ще подлежи на период на наблюдение и ще включва клауза за преразглеждане. В този контекст ЕБО следва, въз основа на изискваните в настоящия регламент докладвания, да анализира начина за разработване на изискване за стабилно финансиране. Въз основа на този анализ, Комисията следва да докладва на Европейския парламент и на Съвета, както и да представи всякакви подходящи предложения за въвеждането на такова изискване до 2018 г.
- (77) Слабостите в корпоративното управление в редица кредитни институции и инвестиционни посредници допринесоха за прекомерното и непредпазливо

¹⁶ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.

¹⁷ ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1.

поемане на риск в банковия сектор, което доведе до несъстоятелност на отделни институции и системни проблеми.

- (78) С цел да се улесни наблюдението върху практиките на корпоративно управление институциите и да се подобри пазарната дисциплина, кредитните институции и инвестиционните посредници следва да оповестяват публично организацията на корпоративното си управление. Техните управителни органи следва да одобрят и публично оповестят изявление, с което да се гарантира пред обществеността, че тази организация е подходяща и ефикасна.
- (79) С цел да се осигури по време на преходния период постепенно сближаване между, от една страна, прилаганите в Съюза равнища на капитал и пруденциални корекции към определението на капитал, и от друга — към определението на капитал в настоящия регламент, въвеждането на капиталовите изисквания съгласно настоящия регламент следва да се извършва постепенно. От жизнено значение е да се осигури съответствието на този процес на поетапно въвеждане с неотдавнашните подобрения, направени от държавите-членки по отношение на капиталовите равнища и дефинирането им. За тази цел, по време на преходния период компетентните органи следва да определят, в рамките на определени долна и горни граници, как бързо да въведат необходимото равнище на капитал и пруденциалните корекции, определени в настоящия регламент.
- (80) С цел да се улесни плавният преход от различни пруденциални корекции, прилагани понастоящем в държавите-членки, към набора от пруденциални корекции, установени в настоящия регламент, компетентните органи следва да имат правото по време на преходния период да продължат да изискват от институциите, до известна степен, да правят пруденциални корекции спрямо капитала, представляващи изключение от настоящия регламент.
- (81) За да се гарантира, че институциите разполагат с достатъчно време, за да отговорят на новите изисквания за равнище и състав на капитала, някои капиталови инструменти, които не отговарят на дефиницията за капитал в настоящия регламент, следва да се изоставят постепенно между 1 януари 2013 г. и 31 декември 2021 г. Освен това, някои инструменти с източник държавата следва да бъдат изцяло признати в капитала за ограничен период.
- (82) За да се осигури постепенното сближаване към единни правила за оповестяване от институциите, така че да се предостави на пазарните участници ярна и задълбочена информация относно рисковия профил на отделните институции, изискванията за оповестяване също следва да се въвеждат постепенно.
- (83) За да се отчете развитието на пазара и опита при прилагането на настоящия регламент, Комисията следва да бъде задължена да представя на Европейския парламент и на Съвета доклади, по целесъобразност заедно със законодателни предложения, относно възможното въздействие на капиталовите изисквания върху икономическия цикъл, капиталовите изисквания за експозициите под формата на обезпечени облигации, големите експозиции, изискванията за ликвидност, ливъриджа, експозициите към прехвърлен кредитен риск, кредитен риск от контрагента и метода на първоначалната експозиция, експозициите към непрофесионални клиенти, дефиницията за приемлив капитал и степента на прилагане на настоящия регламент.

- (84) С цел уточняване на изискванията в настоящия регламент, на Комисията следва да бъдат делегирани правомощия да приема актове в съответствие с член 290 от ДФЕС по отношение на технически корекции на настоящия регламент за изясняване на определенията с оглед осигуряване на еднообразното му прилагане или за да се вземе предвид развитието на финансовите пазари; за уеднаквяване на терминологията и рамковите определения в съответствие с последващи релевантни актове ; за адаптиране на разпоредбите на настоящия регламент относно капитала с оглед отчитане на промените в счетоводните стандарти или законодателството на Съюза или с оглед сближаването на надзорните практики; за разширяване на списъка на класовете експозиции за целите на стандартизирания или вътрешнорейтинговия подход с оглед отчитане на промените на финансовите пазари; за адаптиране на някои стойности от значение за тези класове експозиции с оглед отчитане на последиците от инфлацията; за коригиране на списъка и класификацията на задбалансовите позиции; както и за да се адаптират отделни разпоредби и технически критерии за третирането на кредитния риск към контрагента, за стандартизирания и вътрешнорейтинговия подход, редуцирането на кредитния риск, секюритизацията, операционния риск, пазарния риск, ликвидността, капиталовия буфер, ливъриджа и оповестяването, така че да бъдат отчетени промените на финансовите пазари или в счетоводните стандарти или законодателството на Съюза, или във връзка със сближаването на надзорните практики и оценяването на риска и отчитането на резултата от прегледа на различни въпроси, свързани с обхвата на Директива 2004/39/ЕО.
- (85) Комисията следва да бъде оправомощена и да приема актове в съответствие с член 290 от ДФЕС по отношение на определянето на временно намаляване на посочените в настоящия регламент равнище на капитала или рискови тегла с оглед отчитането на специфични обстоятелства; разясняването на освобождаването на някои експозиции от разпоредбите на настоящия регламент относно големите експозиции; уточняването на размерите, свързани с изчисляването на капиталовите изисквания за търговския портфейл, за да се отчете развитието в икономическата и паричната област; адаптирането на категориите инвестиционни посредници, които могат да се ползват от някои дерогации във връзка с изискуемите равнища на капитал, с цел да се отчете развитието на финансовите пазари; разясняването на изискването към инвестиционните посредници да притежават капитал, равен на една четвърт от режийните разходи за предходната година, за да се осигури еднообразното прилагане на настоящия регламент; определянето на елементите на капитала, от които се приспадат позициите на институцията в инструменти на съответни дружества; въвеждането на допълнителни разпоредби през преходния период, свързани с третирането на актюерските печалби и загуби при остойностяването на пасивите на институциите, свързани с пенсионни планове с дефинирани доходи; временното увеличение на размера на капитала; както и определянето на изискванията за ликвидност.
- (86) От особено значение е по време на своята подготвителна работа Комисията да проведе съответните консултации, включително на експертно равнище. При подготвянето и съставянето на делегирани актове, Комисията следва да осигури своевременно и подходящо предаване на съответните документи едновременно на Европейския парламент и на Съвета.

- (87) Комисията следва да бъде също така оправомощена да приеме чрез спешна процедура временно увеличение на равнището на капитала, на рисковите тегла или пруденциалните изисквания с оглед реагиране на промените на пазара. Тези разпоредби следва да се прилагат за период, който не надвишава 6 месеца, освен ако Европейският парламент или Съветът не възрази срещу делегирания акт в срок от 6 седмици. Комисията следва да посочи мотивите за използването на спешната процедура.
- (88) Техническите стандарти в сектора на финансовите услуги следва да осигурят хармонизиране, еднообразни условия и адекватна защита на вложителите, инвеститорите и потребителите в целия Европейски съюз. ЕБО е орган с високоспециализиран експертен опит, поради което би било ефикасно и целесъобразно разработването на проекти на регулаторни и изпълнителни технически стандарти, които не включват политически избор, да бъде възложено на него, като те се предоставят на Комисията.
- (89) Комисията следва да приеме разработените от ЕБО проекти на регулаторни технически стандарти по отношение на кооперативните дружества или други подобни институции, някои капиталови инструменти, пруденциалните корекции, приспаданията от капитала, инструментите на допълнителния капитал, малцинствените участия, спомагателните банкови дейности, третирането на корекцията за кредитен риск, вероятността от неизпълнение, загубата при неизпълнение, корпоративното управление, подходите към рисково претегляне на активите, сближаването на надзорните практики, ликвидността и преходните разпоредби за капитала посредством делегирани актове в съответствие с член 290 от ДФЕС и членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. От особена важност е Комисията да проведе подходящи консултации по време на подготвителната работа, включително на експертно равнище.
- (90) Комисията следва също да бъде оправомощена да приема изпълнителни технически стандарти посредством изпълнителни актове в съответствие с член 291 от ДФЕС и член 15 от Регламент (ЕО) № 1093/2010. ЕБО следва да бъде натоварен с изготвянето на изпълнителни технически стандарти, които се предоставят на Комисията по отношение на консолидирането, съвместното взимане на решение, докладването, оповестяването, експозициите, обезпечени с ипотeki, оценката на риска, подходите към рисково претегляне на активите, рисковите тегла и спецификацията на някои експозиции, третирането на опциите и варантите, позициите в капиталови инструменти и валута, употребата на вътрешни модели, ливъриджа и задбалансовите позиции.
- (91) С цел гарантиране на еднообразни условия за прилагането на настоящия регламент, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия. Посочените правомощия следва да се упражняват в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията.

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ПЪРВА ЧАСТ

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Дял I

Предмет, обхват и определения

Член 1 *Обхват*

С настоящия регламент се установяват еднообразни правила относно общите пруденциални изисквания, които всички институции, подлежащи на надзор съгласно Директива [въвежда се от Службата за публикации], трябва да удовлетворяват по отношение на следните елементи:

- а) капиталови изисквания, свързани с изцяло количествено измерими, единни и стандартизирани елементи на кредитния, пазарния и операционния риск;
- б) изисквания за ограничаване на големите експозиции;
- в) след влизането в сила на посочения в член 444 делегиран акт — изисквания за ликвидност, свързани с изцяло количествено измерими, единни и стандартизирани елементи на ликвидния риск.
- г) изискванията за докладване, свързани с букви а), б) и в), както и с ливъриджа;
- д) изискванията за оповестяване.

Член 299 се прилага за централните контрагенти.

Настоящият регламент не урежда изисквания за оповестяване за компетентните органи в областта на финансовото регулиране и надзора върху институциите, така както са определени в Директива [въвежда се от Службата за публикации].

Член 2 *Надзорни правомощия*

За осигуряване на съответствие с настоящия регламент, компетентните органи разполагат с правомощията и следва процедурите, определени в Директива [въвежда се от Службата за публикации].

Член 3
Прилагане от институциите на по-строги изисквания

Настоящият регламент не възпрепятства институциите да държат капитал и негови компоненти, надхвърлящи изискванията в него, както и да прилагат мерки, по-строги от предвидените.

Член 4
Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- (1) „кредитна институция“ е предприятие, чийто предмет на дейност е да приема от населението влогове или други възстановими средства и да отпуска кредити за своя сметка;
- (2) „компетентни органи“ са публични органи или структури, официално признати от националното законодателство, които са оправомощени по националното право да упражняват надзор върху кредитните институции или инвестиционните посредници, като част от действащата надзорна система в съответната държава-членка;
- (3) „финансова институция“ е предприятие, което не е кредитна институция и чиято основна дейност е да придобива дялови участия или да извършва една или повече от дейностите, изброени в точки 2—12 и 15 от приложение I към Директива [въвежда се от Службата за публикации];
- (4) „институция“ е кредитна институция или инвестиционен посредник;
- (5) „консолидиращ надзорен орган“ е компетентният орган, който отговаря за упражняването на консолидиран надзор върху институции майки от ЕС, както и върху институции, контролирани от финансови холдинги майки от ЕС или смесени финансови холдинги майки от ЕС.
- (6) „признати инвестиционни посредници от трета държава“ са дружествата, които отговарят на следните условия:
 - (a) а) дружества, които биха били обхванати от определението за инвестиционни посредници, ако бяха учредени в рамките на Съюза;
 - (b) б) дружества, които са получили лиценз в трета държава;
 - (c) в) дружества, които са задължени да спазват пруденциални норми, считани от компетентните органи за поне толкова строги, колкото предвидените в настоящия регламент или Директива [въвежда се от Службата за публикации];
- (7) „местно дружество“ е дружество, което осъществява сделки за собствена сметка на пазарите на финансови фючърси, опции или други деривативи, както и на паричния пазар, единствено с цел хеджиране на позиции на пазарите на деривативи, или дружество, което извършва за сметка на други членове на тези пазари сделки с гаранция

от клирингови членове на същите пазари, като отговорността за осигуряване на изпълнението на сключените от него договори е поета от тези клирингови членове;

- (8) „инвестиционни посредници“ са институциите съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 1 от Директива 2004/39/ЕО, към които се прилагат изискванията на посочената директива, с изключение на:
- а) кредитните институции;
 - б) местните дружества;
 - в) дружествата, на които е разрешено само да предоставят инвестиционни консултантски услуги или да получават и предават нареждания от инвеститори, без да съхраняват пари или ценни книжа на свои клиенти, и които по тази причина не могат в нито един момент да задлъжнеят към тези клиенти;
- (9) „предприятие за колективно инвестиране (ПКИ)“ е алтернативен инвестиционен фонд съгласно определението в член 4, параграф 1, буква а) от Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове, или предприятие за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) съгласно определението в член 1 от Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК).
- (10) „лиценз“ е документ, издаден независимо под каква форма от властите и с който се предоставя правото за извършване на дейност;
- (11) „консолидирано състояние“ е състоянието, което произтича от прилагането на изискванията на настоящия регламент, в съответствие с разпоредбите на дял II, глава 2, към дадена институция, все едно че тя, заедно с едно или повече други дружества, съставлява една-единствена институция;
- (12) „консолидирана основа“ означава въз основа на консолидираното състояние;
- (13) „остойностяване по пазарни цени“ означава остойностяване на позициите по лесно достъпни окончателни цени, информация за които е получена от независим източник — например борсови цени, цени от системи за пазарна информация или котировки, предоставени от няколко независими брокери с висока репутация;
- (14) „остойностяване според модел“ е всяко остойностяване, което се съпоставя с дадена база, екстраполира се или се изчислява по друг начин въз основа на една или повече хипотези за пазарната стойност;
- (15) „независима проверка на цените“ означава процес, чрез който пазарните цени или хипотезите, използвани в даден модел, редовно се проверяват за точност и независимост;

- (16) „клон“ е стопански субект, който представлява юридически зависима част от дадена кредитна институция и чрез който се извършват пряко всички или някои от дейностите на кредитните институции;
- (17) „финансова институция“ е предприятие, което не е кредитна институция и чиято основна дейност е да придобива дялови участия или да извършва една или повече от дейностите, изброени в точки 2—12 и 15 от приложение I към Директива [въвежда се от Службата за публикации];
- (18) „изпращаща държава-членка“ е държавата-членка, в която дадена кредитна институция е лицензирана;
- (19) „приемаща държава-членка“ е държавата-членка, в която дадена кредитна институция има клон или предоставя услуги;
- (20) „контрол“ е връзката между предприятие майка и дъщерно предприятие съгласно определението в член 1 от Седмата директива 83/349/ЕИО на Съвета от 13 юни 1983 г., приета на основание член 54, параграф 3, буква ж) от Договора относно консолидираните счетоводни отчети¹⁸, или подобна връзка между физическо или юридическо лице и предприятие;
- (21) „квалифицирано дялово участие“ е пряко или косвено дялово участие в предприятие, което представлява 10 % или повече от капитала или от правата на глас, или което осигурява възможност за упражняване на значително влияние върху управлението на това предприятие;
- (22) „правни субекти от публичния сектор“ са нетърговските административни органи, които отговарят пред централните правителства, регионалните или местните органи, или органи, които имат същите отговорности, както регионалните и местните органи, или нетърговски предприятия, които са собственост на централните правителства или регионалните или местните органи, имат изрични гаранционни споразумения и могат да включват самоуправляващи се органи, установени по закон, които са под публичен надзор;
- (23) „приемлив капитал“ за целите на Втора част, дял IV и Пета част е сборът от:
- а) базовия собствен капитал от първи ред;
 - б) допълнителния капитал от първи ред;
 - в) капитала от втори ред, който не надхвърля 25 % от капитала;
- (24) „операционен риск“ е рискът от загуба поради несъответстващи или неуспешни вътрешни процеси, хора и системи, или от външни събития, включително юридически риск;

¹⁸

ОВ L 193, 18.7.1983 г., стр. 1.

- (25) „централни банки“ са националните централни банки от Европейската система на централните банки и Европейската централна банка, ако не е посочено друго;
- (26) „риск от разсейване“ е рискът от намаляване размера на дадено вземане чрез отпуснати парични или непарични кредити на длъжника;
- (27) „вероятност от неизпълнение“ е вероятността даден контрагент да не изпълни задълженията си за период от една година;
- (28) „загуба“ за целите на Трета част, дял II е икономическата загуба, включваща значително сконтиране и преки и косвени разходи във връзка със събирането на вземанията по съответния инструмент;
- (29) „загуба при неизпълнение“ е отношението между загубата по експозиция, дължаща се на неизпълнение от страна на контрагент, към остатъчните към момента на неизпълнението непогасени задължения;
- (30) „коефициент на превръщане“ е отношението на неусвоения към текущия момент размер на поето задължение, който ще бъде усвоен и непогасен при неизпълнение, към неусвоения към текущия момент размер на поетото задължение, като степента на последното се определя от обявения лимит, освен ако необявеният лимит не е по-висок;
- (31) „очаквана загуба“ за целите на Трета част, дял II е отношението между размера на очакваната загуба по дадена експозиция при потенциално неизпълнение от контрагент или разсейване за период от една година към остатъчните към момента на неизпълнението непогасени задължения;
- (32) „редуциране на кредитния риск“ е техника, използвана от дадена институция за редуциране на кредитния риск, свързан с експозиция или експозиции, които кредитната институция продължава да има;
- (33) „обезпечена кредитна защита“ е техника за редуциране на кредитния риск, при която редуцирането на кредитния риск на експозиция на дадена институция произтича от правото ѝ — при неизпълнение от контрагента или настъпването на други, изрично указани кредитни събития, отнасящи се до контрагента — да ликвидира, да ѝ се прехвърлят, да придобие или да задържи определени активи или суми, както и да намали експозицията към — или да я замени с размера на — разликата между размера на експозицията и размера на дадено вземане към себе си;
- (34) „кредитна защита с гаранции“ е техника за редуциране на кредитния риск, при която редуцирането на кредитния риск на експозицията на дадена институция произтича от поемането на задължение от трета страна да изплати дадена сума при неизпълнение от кредитополучателя или настъпването на други, изрично указани кредитни събития;
- (35) „репо сделка“ е сделката по силата на споразумение, съответстващо на определението на „репо споразумение“ или „обратно репо споразумение“;
- (36) „приравнен на паричен инструмент“ е удостоверение за депозит или облигации, включително обезпечени, или друг неподчинен инструмент, издаден от институция, за

които институцията вече е получила пълно заплащане и които се възстановяват безусловно от нея по номинална стойност;

- (37) „секюритизация“ е сделка или схема, при която кредитният риск на експозиция или група експозиции се разделя на траншове със следните характеристики:
- а) плащанията по сделката или схемата зависят от финансовия резултат на експозицията или групата експозиции;
 - б) подчинеността на траншовете определя разпределението на загубите през срока на валидност на сделката или схемата;
- (38) „транш“ е договорно определеният сегмент от кредитния риск на една или няколко експозиции, като дадена позиция в сегмента води до риск от кредитна загуба, който е по-голям или по-малък от този на позиция със същия размер във всеки друг такъв сегмент, без да се отчита кредитната защита, пряко предоставена от трети страни на държателите на позициите в сегмента или в другите сегменти;
- (39) „секюритизираща позиция“ означава експозиция към секюритизация;
- (40) „пресекюритизация“ означава секюритизация, при която рискът, свързан с базисна група от експозиции, е разделен на траншове, като поне една от базисните експозиции е секюритизираща позиция;
- (41) „пресекюритизираща позиция“ означава експозиция към пресекюритизация;
- (42) „инициатор“ е едно от следните:
- а) дружество, което само или чрез свързани с него дружества пряко или косвено е участвало в първоначалното споразумение, по силата на което са възникнали задълженията или потенциалните задължения на длъжника или на потенциалния длъжник, от които произтича експозицията, обект на секюритизация;
 - б) дружество, което изкупува експозиции на трета страна за своя сметка, след което ги секюритизира;
- (43) „спонсор“ е институция, различна от институцията инициатор, която създава и управлява програма за обезпечени с активи търговски ценни книжа или друга схема за секюритизация, при която се изкупуват експозиции от трети страни;
- (44) „кредитно подобрене“ е договорното споразумение, по силата на което кредитното качество на дадена позиция при секюритизация се подобрява в сравнение с това, което би било без осигуряването на подобрене, като тук се включва и подобренето, осигурено чрез подчинени траншове в секюритизация и други видове кредитна защита;
- (45) „секюритизационно дружество със специална цел“ е предприятие доверител или друго дружество, което не е институция, създадено за осигуряване на секюритизация или секюритизации, чиито дейности са ограничени до такива, които са подходящи за постигане на целта, и чиято структура е предназначена да изолира задълженията на секюритизационното дружество със специална цел от тези на институцията инициатор,

и в което притежателите на права върху активи могат да ги залагат или разменят без ограничение;

(46) „група от свързани клиенти“ означава:

- а) две или повече физически или юридически лица, които, освен ако не е доказано обратното, представляват общ риск, защото едно от тях (пряко или непряко) контролира другото или другите, освен ако не се прилага третирането по буква в);
- б) две или повече физически или юридически лица, между които няма контрол, както последният е описан в буква а), но които трябва да се разглеждат като представляващи един общ риск, тъй като са взаимосвързани до степен, в която ако едно от тях има финансови проблеми, по-специално при финансиране или погасяване на задълженията си, другото или всички останали лица вероятно също така ще имат затруднения при финансиране или погасяване на задълженията си;
- в) когато централно правителство контролира едно или повече предприятия и експозициите към това централно правителство получават 0 % рисково тегло съгласно член 109 и когато това правителство е предоставило изрични гаранции за всички задължения на такива предприятия, този контрол не води до група от свързани клиенти между централното правителство и тези предприятия. Същото важи и при регионалните правителства или местните власти, когато експозициите към тях получават 0 % рисково тегло съгласно член 110 и когато регионалните правителства или местни власти са предоставили изрична гаранция за всички задължения на такива предприятия;

(47) „признати борси“ са борсите, които удовлетворяват изброените по-долу условия:

- а) те са пазар според списъка, който предстои да бъде публикуван от Европейския орган по ценните книжа и пазарите в съответствие с член 47 от Директива 2004/39/ЕО;
- б) имат клирингов механизъм, който предвижда договорите, посочени в приложение IV, да подлежат на ежедневни изисквания за марж, които според компетентните органи осигуряват подходяща защита;

(48) „пенсионни права по преценка на работодателя“ са правата за получаване на по-висока пенсия, които институцията предоставя по своя преценка на служител като част от условията за променливото му трудово възнаграждение и които не включват натрупаните права, осигурявани на служителите съгласно пенсионната схема на дружеството;

(49) „дялово участие“ е дяловото участие по смисъла на член 17, първо изречение от Директива 78/660/ЕИО на Съвета от 25 юли 1978 година относно годишните счетоводни отчети на някои видове дружества¹⁹ или прякото или непряко притежаване на поне 20 % от правата на глас или от капитала на предприятие;

¹⁹ ОВ L 222, 14.8.1978 г., стр. 11.

- (50) „експозиция“ за целите на Трета част, дял II означава актив или задбалансова позиция;
- (51) „ипотечна стойност“ е стойността на недвижимия имот, както е определена посредством разумна оценка на възможността за бъдеща пазарна реализация на имота при отчитането на неговите дългосрочни устойчиви аспекти, обичайните и местни пазарни условия, както и текущото му използване и възможностите за друго подходящо използване;
- (52) „пазарна стойност“ на недвижимо имущество е очакваната сума, по която на датата на определянето на цената му имотът ще бъде обект на покупко-продажба в сделка между независими и желаещи сделката страни при справедливи пазарни условия след подходящо проучване на пазара, при което всяка от страните е действала информирано, благоразумно и без принуда;
- (53) „съответна счетоводна рамка“ са счетоводните правила, които институцията е задължена да ползва по силата на Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 19 юли 2002 г. за прилагането на международните счетоводни стандарти²⁰ и на Директива 86/635/ЕИО на Съвета от 8 декември 1986 г. относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на банки и други финансови институции²¹;
- (54) „процент на неизпълнение за една година“ е отношението между броя на случаите на неизпълнение на задълженията по време на период, който започва една година преди дата „Т“, и броя на длъжниците, отнесени към тази категория или група една година преди тази дата;
- (55) „спекулативно финансиране на недвижимо имущество“ е заем с оглед придобиването, разработването или изграждането на недвижимо имущество или на земя във връзка с него с намерение за препродажба с цел печалба;
- (56) „репо споразумение“ и „обратно репо споразумение“ е споразумение, при което дадена институция или неин контрагент прехвърля ценни книжа, стоки или гарантирани права, свързани със:
- а) правото на собственост върху ценните книжа или стоките, когато тази гаранция е издадена от призната борса, която притежава правата по отношение на ценните книжа или стоките, без споразумението да разрешава на дадена институция да прехвърли или заложи дадена ценна книга или стока едновременно на повече от един контрагент, като се поема задължение за обратното им изкупуване;
 - б) замяната на ценни книжа или стоки от същото описание на определена цена на уточнена или предстояща да бъде уточнена от прехвърлителя бъдеща дата — това е репо споразумение за институцията, продаваща ценните книжа или стоките, и обратно репо споразумение за институцията, която ги купува;
- (57) „финансови инструменти“ са:

²⁰ ОВ L 243, 11.9.2002 г., стр. 1.

²¹ ОВ L 372, 31.12.1986 г., стр. 1.

- а) договорът, който поражда финансов актив за едната страна и финансов пасив или инструмент на собствения капитал за другата страна;
- б) всеки инструмент, посочен в приложение I, раздел В към Директива 2004/39/ЕО;
- в) деривативите;
- г) първичните финансови инструменти;
- д) паричните инструменти.

Инструментите, посочени в букви от а) до в), са финансови инструменти само, ако тяхната стойност произтича от стойността на даден финансов инструмент или друга позиция, които са в основата им, ставка или индекс;

(58) „първоначален капитал“ е количеството и видът капитал в съответствие с член 12 от Директива [въвежда се от Службата за публикации] за кредитните институции и с дял IV от посочената директива за инвестиционните посредници;

(59) „позиции, държани с намерение за търгуване“ са:

- а) собствените позиции и позициите, произтичащи от обслужване на клиенти или участието на пазара;
- б) позиции, предназначени за препродажба в краткосрочен план;
- в) позиции с цел възползване от действителните или очакваните краткосрочни разлики между цени „купува“ и „продава“, от други цени или колебания на лихвените проценти;

(60) „предприятие майка“ е:

- а) предприятие майка съгласно определението в членове 1 и 2 от Директива 83/349/ЕИО;
- б) за целите на дял VII, глава 3, раздел 2, на дял VII, глава 4, раздел 2 и на дял VIII от Директива [въвежда се от Службата за публикации], както и на Пета част от настоящия регламент — предприятие майка по смисъла на член 1, параграф 1 от Директива 83/349/ЕИО и всяко предприятие, което действително упражнява господстващо влияние върху друго предприятие;

(61) „дъщерно предприятие“ е:

- а) дъщерно предприятие според определеното в членове 1 и 2 от Директива 83/349/ЕИО;
- б) дъщерно предприятие по смисъла на член 1, параграф 1 от Директива 83/349/ЕИО както и всяко предприятие, върху което предприятието майка действително упражнява господстващо влияние;

Всички дъщерни предприятия на дъщерните предприятия също се разглеждат като дъщерни предприятия на предприятието, което е тяхното първоначално предприятие майка;

- (62) „търговски портфейл“ е съвкупността от позициите във финансови инструменти и борсови стоки, които се държат от институция с намерение за търгуване или за хеджиране на позиции, държани с намерение за търгуване;
- (63) „финансов холдинг“ е финансова институция, чиито дъщерни предприятия са изключително или предимно институции или финансови институции, като поне едно от тези дъщерни предприятия е институция, и която не е смесен финансов холдинг по смисъла на член 2, параграф 15 от Директива 2002/87/ЕО²²;
- (64) „институция майка в държава-членка“ е институция, чието дъщерно предприятие е институция или финансова институция или която има дялово участие в такава институция и която не е дъщерно предприятие на друга институция, получила лиценз в същата държава-членка, или на финансов холдинг или смесен финансов холдинг, учреден в същата държава-членка;
- (65) „институция майка от ЕС“ е институция майка, която не е дъщерно предприятие на друга институция, получила лиценз в държава-членка, или на финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност, учреден в някоя държава-членка;
- (66) „финансов холдинг майка в държава-членка“ е финансов холдинг, който не е дъщерно предприятие на институция, получила лиценз в същата държава-членка, или на финансов холдинг или смесен финансов холдинг, учреден в същата държава-членка;
- (67) „финансов холдинг майка от ЕС“ е финансов холдинг майка, който не е дъщерно предприятие на институция, получила лиценз в държава-членка, или на финансов холдинг или смесен финансов холдинг, учреден в някоя държава-членка;
- (68) „смесен финансов холдинг майка в държава-членка“ е смесен финансов холдинг, който не е дъщерно предприятие на институция, получила лиценз в същата държава-членка, или на финансов холдинг или смесен финансов холдинг, учреден в същата държава-членка;
- (69) „смесен финансов холдинг майка от ЕС“ е смесен финансов холдинг майка, който не е дъщерно предприятие на институция, получила лиценз в държава-членка, или на финансов холдинг или смесен финансов холдинг, учреден в някоя държава-членка;
- (70) „многостранна търговска система“ означава същото като посоченото в член 4, параграф 15 от Директива 2004/39/ЕО;

²²

Директива 2002/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 г. относно допълнителния надзор на кредитните институции, застрахователните предприятия и на инвестиционните посредници към един финансов конгломерат (ОВ L 35, 11.2.2003 г., стр. 1).

- (71) „холдинг със смесена дейност“ е предприятие майка, което не е финансов холдинг, институция или смесен финансов холдинг и сред чиито дъщерни дружества има поне една институция;
- (72) „тесни връзки“ са положение, при което две или повече физически или юридически лица са свързани по един от следните начини:
- а) дялово участие под формата на притежаване, пряко или чрез контрол, на 20 % или повече от правата на глас или капитала на предприятие;
 - б) чрез отношение на контрол;
 - в) налице е ситуация, при която двете или всичките физически или юридически лица са постоянно свързани с едно и също трето лице чрез взаимоотношение на контрол;
- (73) „централен контрагент (ЦК)“ е юридическо лице, което посредничи между страните по сделка на един или повече финансови пазари, явявайки се купувач за всеки продавач и продавач за всеки купувач;
- (74) „гаранционен фонд“ е фонд, създаден от ЦК с цел споделяне на понесените от ЦК загуби поради неизпълнение или несъстоятелност на един или повече от неговите клирингови членове, ако маржовете и вноските в гаранционния фонд на тези клирингови членове не са достатъчни за покриването им;
- (75) „търговска експозиция“ е съвкупността от експозиции, възникващи от активи, предоставени на ЦК, остойностени по пазарни цени експозиции към ЦК и потенциални бъдещи експозиции към ЦК;
- (76) „застрахователно предприятие“ има същото значение, както в член 13, параграф 1 от Директива 2009/138/ЕО;
- (77) „застрахователен холдинг със смесена дейност“ има същото значение, както в член 212, параграф 1, буква ж) от Директива 2009/138/ЕО;
- (78) „презастрахователно предприятие“ има същото значение, както в член 13, параграф 4 от Директива 2009/138/ЕО;
- (79) „застрахователно предприятие от трета държава“ има същото значение, както в член 13, параграф 3 от Директива 2009/138/ЕО;
- (80) „презастрахователно предприятие от трета държава“ има същото значение, както в член 13, параграф 6 от Директива 2009/138/ЕО;
- (81) „регулиран пазар“ е пазар, посочен в списъка, който предстои да бъде публикуван от Европейския орган по ценните книжа и пазарите в съответствие с член 47 от Директива 2004/39/ЕО;
- (82) „управителен орган“ е ръководният орган на дадена институция, натоварен с надзора и управлението, и който има върховните правомощия да взима решения и да определя

стратегията, целите и цялостната насока на дейността на институцията. Управителният орган включва и лицата, които действително управляват дейността на институцията;

- (83) „управителен орган в надзорната си функция“ е управителният орган, упражняващ функцията „надзор“ чрез надзор и наблюдение на взимането на решения на управленско равнище;
- (84) „висше ръководство“ са физическите лица, които упражняват изпълнителни функции в дадена институция и които отговарят и се отчитат пред управителния орган във връзка с текущото ѝ управление;
- (85) „смесен финансов холдинг“ е предприятие майка, което не е регулирано дружество и което с дъщерните си дружества, поне едно от които е регулирано дружество с централа в Европейския съюз, и други дружества, представлява финансов конгломерат;
- (86) „ливъридж“ е относителният размер на активите, задбалансовите задължения и условните задължения на дадена институция за плащане или предоставяне на обезпечение, в т.ч. задълженията, произтичащи от получено финансиране, поети ангажименти, деривативи или репо споразумения, но без задълженията, за които принудително изпълнение може да бъде наложено само при ликвидация — спрямо капитала на тази институция;

Дял II

Равнище на прилагане на изискванията

Глава 1

Индивидуално прилагане на изискванията

Член 5

Общи принципи

1. Институциите изпълняват индивидуално задълженията, определени от Втора до Пета част.
2. Всяка институция, която не е нито дъщерно предприятие в държавата-членка, в която е лицензирана и е обект на надзор, нито предприятие майка, както и всяка институция, която не е включена в консолидацията съгласно член 17, изпълнява индивидуално посочените в член 84 задължения.
3. Всяка институция, която не е нито предприятие майка, нито дъщерно предприятие, както и всяка институция, която не е включена в консолидацията съгласно член 17, изпълнява индивидуално посочените в Осма част задължения.
4. Институциите, които не са инвестиционни посредници и които не са получили лиценз за предоставяне на инвестиционните услуги, посочени в раздел А, точки 3 и 6 от приложение I към Директива 2004/39/ЕО, изпълняват индивидуално посочените в членове 401 и 403 задължения.
5. Институциите изпълняват индивидуално посочените в Седма част задължения.

Член 6

Дерогация от индивидуалното прилагане на пруденциалните изисквания

1. Държавите-членки могат да изберат да не прилагат член 5, параграф 1 спрямо дъщерно предприятие на дадена институция, когато дъщерното предприятие и институцията подлежат на лицензиране и надзор от съответната държава-членка и дъщерното предприятие е включено в консолидирания надзор върху институцията, която е предприятието майка, като са удовлетворени всички изброени по-долу условия, за да се осигури адекватно разпределение на капитала между предприятието майка и дъщерните предприятия:
 - а) понастоящем няма, а и не се предвиждат, съществени практически или правни пречки за бързо прехвърляне на капитал или за изплащане на задължения от предприятието майка;

- б) компетентният орган приема, че предприятието майка управлява дъщерното предприятие разумно, а самото предприятие майка със съгласието на компетентния орган е обявило, че гарантира поетите от дъщерното предприятие задължения или че рисковете в дъщерното предприятие са пренебрежимо малки;
 - в) процедурите за оценка, измерване и контрол на риска на предприятието майка обхващат дъщерното дружество;
 - г) предприятието майка държи повече от 50 % от акциите с право на глас в капитала на дъщерното предприятие или има право да назначава или отзовава мнозинството от членовете на управителния му орган.
2. Компетентните органи могат да се възползват от възможността, предвидена в параграф 1, когато предприятието майка е финансов холдинг или смесен финансов холдинг, учреден в една и съща държава-членка като институцията, при условие че то подлежи на същия надзор като упражнявания над институциите и по-специално съблюдава стандартите, предвидени в член 10, параграф 1.
3. Компетентните органи могат да не прилагат член 5, параграф 1 спрямо институция майка в държава-членка, в която тази институция подлежи на лицензиране и надзор, включена е в консолидирания надзор и са удовлетворени всички изброени по-долу условия, за да се осигури адекватно разпределение на капитала между предприятието майка и дъщерните предприятия:
- а) понастоящем няма, а и не се предвиждат, съществени практически или правни пречки за бързото прехвърляне на капитал или за изплащане на задължения към институцията майка в държава-членка;
 - б) процедурите за оценка, измерване и контрол на риска, имащи отношение към консолидирания надзор, обхващат институцията майка в държава-членка.

Компетентният орган, който прилага настоящия параграф, информира компетентните органи на всички останали държави-членки.

Член 7

Дерогация от индивидуалното прилагане на изискванията за ликвидност

1. Компетентните органи изцяло или частично не прилагат член 401 спрямо дадена институция майка и всички или някои от нейните дъщерни предприятия в Европейския съюз, а упражняват надзор върху тях като единна подгрупа по отношение на ликвидността, при условие че са изпълнени всички изброени по-долу условия:
- а) институцията майка спазва на консолидирана основа посочените в членове 401 и 403 задължения или, ако подгрупата не включва институция майка от ЕС, — на подконсолидирана основа;
 - б) институцията майка по всяко време наблюдава и контролира позициите, свързани с ликвидността, на всички институции в групата или подгрупата, които са предмет на освобождаване от прилагането;

- в) институциите са сключили договори, които предвиждат свободно движение на средства между тях, за да могат да изпълнят своите индивидуални и съвместни задължения, щом станат изискуеми;
 - г) понастоящем няма, а и не се предвиждат, съществени практически или правни пречки за изпълнението на договорите, посочени в буква в).
2. Когато всички институции на единната подгрупа по отношение на ликвидността са лицензирани в една и съща държава-членка, параграф 1 се прилага от компетентните органи на тази държава-членка.
- Когато институциите на единната подгрупа по отношение на ликвидността са лицензирани в няколко държави-членки, параграф 1 се прилага само след процедурата, посочена в член 19, и само за институциите, чиито компетентни органи са съгласни относно следното:
- а) адекватността на организацията и третирането на ликвидния риск, както се изисква по член 84 от Директива [въвежда се от Службата за публикации];
 - б) разпределението на сумите, местоположението и собствеността във връзка с ликвидните активи, които подгрупата трябва да притежава;
 - в) минималния размер ликвидни активи, които трябва да бъдат притежавани от институциите, които са освободени от прилагането на член 401;
 - г) необходимостта от по-строги параметри от посочените в Шеста част, дял III.
- Компетентните органи могат да прилагат параграф 1 също по отношение на институциите, които са членове на един и същ механизъм за институционална защита (посочен в член 108, параграф 7, буква б)), при условие че отговарят на всички изисквания на член 108, параграф 7. В този случай компетентните органи определят една от институциите, която може да бъде освободена от спазването на член 401 въз основа на консолидираното състояние на всички институции от единната подгрупа по отношение на ликвидността.
3. Когато е предоставено освобождаване по силата на параграф 1, компетентните органи могат да не прилагат също и член 403.

Член 8

Индивидуален консолидационен метод

1. При спазване на параграфи 2 и 3 от настоящия член и член 134, параграф 3 от Директива [въвежда се от Службата за публикации], компетентните органи могат да разрешат, след преценка на всеки отделен случай, на институции майки да включват, при изчисляването на изискванията към тях по член 5, параграф 1, дъщерни предприятия, които отговарят на условията, предвидени в член 6, параграф 1, букви в) и г), и чиито съществени експозиции или съществени задължения са към тази институция майка.

2. Третирането в параграф 1 се разрешава само когато институцията майка представи на компетентните органи пълна информация за наличието на обстоятелства и договорености, включително правни договорености, по силата на които няма съществени практически или правни пречки — и не се предвиждат такива — за бързото прехвърляне на капитал от дъщерното предприятие към предприятието майка или за погасяване на падежа на задълженията към предприятието майка.
3. Когато компетентен орган прави предвидената в параграф 1 преценка, той следва периодично да информира, но не по-рядко от веднъж годишно, компетентните органи на всички останали държави-членки за това как е бил използван параграф 1 и за обстоятелствата и договореностите, посочени в параграф 2. Когато дъщерното предприятие е в трета държава, компетентните органи предоставят същата информация и на компетентните органи на тази трета държава.

Член 9

Изключения за институции, които са трайно свързани с централен орган

Компетентните органи могат да не прилагат изискванията, определени от Втора част до Четвърта част и от Шеста част до Осма част, спрямо една или повече институции, разположени в една и съща държава-членка и трайно свързани с централен орган, който извършва надзор над тях и е установен в същата държава-членка, ако в националното право е предвидено следното:

- а) задълженията на централния орган и свързаните институции са солидарни или задълженията на свързаните институции са напълно гарантирани от централния орган;
- б) платежоспособността и ликвидността на централния орган и на всички свързани институции като цяло се наблюдават въз основа на консолидирани отчети на въпросните институции;
- в) ръководството на централния орган има право да дава инструкции на ръководствата на свързаните институции.

Глава 2

Пруденциална консолидация

РАЗДЕЛ 1

ПРИЛАГАНЕ НА ИЗИСКВАНИЯТА НА КОНСОЛИДИРАНА ОСНОВА

Член 10

Общо третиране

1. Институциите майки в дадена държава-членка изпълняват, в степента и по начина, описан в член 16, задълженията, предвидени от Втора част до Четвърта част и в Седма част въз основа на консолидираното си състояние.

2. Институциите, контролирани от финансов холдинг майка или смесен финансов холдинг майка в дадена държава-членка, изпълняват, в степента и по начина, описани в член 16, задълженията, предвидени от Втора част до Четвърта част и в Седма част, въз основа на консолидираното състояние на този финансов холдинг или смесен финансов холдинг.

Когато в дадена държава-членка повече от една институция се контролира от финансов холдинг майка или смесен финансов холдинг майка, първа алинея се прилага само спрямо институцията, върху която се упражнява консолидиран надзор в съответствие с член 106 от Директива [въвежда се от Службата за публикации].

3. Институциите майки от ЕС, както и институциите, контролирани от финансов холдинг майка от ЕС или от смесен финансов холдинг майка от ЕС, изпълняват задълженията, предвидени в членове 401 и 403, въз основа на консолидираното състояние на въпросната институция майка, финансов холдинг или смесен финансов холдинг, ако групата се състои от една или повече кредитни институции или инвестиционни посредници, лицензирани да предоставят инвестиционните услуги, посочени в раздел А, точки 3 и 6 на приложение I към Директива 2004/39/ЕО.
4. Когато се прилага член 9, посоченият в него централен орган съблюдава изискванията, предвидени от Втора част до Четвърта част и в Седма част въз основа на консолидираното състояние на централния орган. Член 16 се прилага спрямо централния орган, като свързаните институции се третираат като негови дъщерни предприятия.

Член 11

Финансов холдинг или смесен финансов холдинг с дъщерни предприятия институция и инвестиционен посредник

Когато финансов холдинг или смесен финансов холдинг има за дъщерно предприятие поне една институция и един инвестиционен посредник, приложимите въз основа на консолидираното състояние на финансовия холдинг или на смесения финансов холдинг изисквания се прилагат към институцията.

Член 12

Прилагане на изискванията за оповестяване на консолидирана основа

1. Институциите майки от ЕС изпълняват предвидените в Осма част задължения въз основа на консолидираното си състояние.

Значимите дъщерни предприятия на институциите майки от ЕС оповестяват информацията, указана в членове 424, 425, 435 и 436, на индивидуална или подконсолидирана основа.
2. Институциите, контролирани от финансов холдинг майка от ЕС или смесен финансов холдинг майка от ЕС, изпълняват предвидените в Осма част задължения въз основа на консолидираното състояние на съответния финансов холдинг или смесен финансов холдинг.

Значимите дъщерни предприятия на финансовите холдинги майки от ЕС или смесените финансови холдинги майки от ЕС оповестяват информацията, указана в членове 424, 425, 435 и 436, на индивидуална или подконсолидирана основа.

3. Параграфи 1 и 2 не се прилагат изцяло или отчасти за институциите майки от ЕС и институциите, контролирани от финансов холдинг майка от ЕС или смесен финансов холдинг майка от ЕС, доколкото те са включени в еквивалентни оповестявания на консолидирана основа, предоставяни от предприятие майка, установено в трета държава.
4. Когато се прилага член 9, посоченият в него централен орган съблюдава изискванията в Осма част въз основа на консолидираното състояние на централния орган. Член 16, параграф 1 се прилага спрямо централния орган, като свързаните институции се третираат като негови дъщерни предприятия.

Член 13

Прилагане на изискванията на Пета част на консолидирана основа

1. Предприятията майки и дъщерните им предприятия, обхванати от настоящия регламент, изпълняват предвидените в Пета част задължения на консолидирана или подконсолидирана основа, така че да осигуряват съгласуваност и висока степен на интегрираност на своите правила, процедури и механизми, изисквани съгласно посочените разпоредби, както и възможност за генериране на всякакви данни и информация, които са от значение за надзора. По-конкретно, те гарантират прилагането, от страна на дъщерните предприятия, които не са обхванати от настоящия регламент, на правила, процедури и механизми, осигуряващи спазването на посочените разпоредби.
2. Ако изискванията на членове 394 или 395 бъдат нарушени на равнище предприятие, установено в трета държава, включено в консолидацията в съответствие с член 16 и ако нарушението е съществено по отношение на общия рисков профил на групата, когато прилагат член 87 на консолидирана или подконсолидирана основа институциите въвеждат допълнително рисково тегло в съответствие с член 396.
3. Произтичащите от Пета част задължения за дъщерните предприятия, които сами по себе си не са обхванати от настоящия регламент, не се прилагат, ако институцията майка от ЕС или институциите, контролирани от финансов холдинг майка от ЕС или смесен финансов холдинг майка от ЕС, могат да докажат пред компетентните органи, че прилагането на Пета част е неправомерно съгласно законодателството на съответната трета държава, в която е установено дъщерното предприятие.

Член 14

Дерогация за прилагането на капиталовите изисквания на консолидирана основа спрямо групи инвестиционни посредници

1. Компетентните органи, които упражняват надзор върху групи на консолидирана основа, могат да отменят, като преценяват всеки отделен случай, прилагането на капиталовите изисквания на консолидирана основа, ако са налице следните обстоятелства:

- а) всеки инвестиционен посредник от ЕС в такава група използва алтернативно изчисление на размера на общата рискова експозиция, посочено в член 90, параграф 2;
- б) всички инвестиционни посредници в такава група попадат в категориите по член 90, параграф 1 и член 91, параграф 1;
- в) всеки инвестиционен посредник от ЕС в такава група отговаря индивидуално на изискванията по член 90 и същевременно приспада от своя базов собствен капитал от първи ред всяко условно задължение към инвестиционни посредници, финансови институции, дружества за управление на активи и предприятия за спомагателни услуги, което в противен случай би било консолидирано;
- г) всеки финансов холдинг, който е финансов холдинг майка от ЕС на всеки инвестиционен посредник в тази група, притежава като минимум капитал, определен тук като сбор от:
 - i) елементите, посочени в член 24, параграф 1, член 48, параграф 1 и член 59, параграф 1;
 - ii) цялата балансова стойност на всички посочени в член 33, параграф 1, букви з) и и), член 53, параграф 1, букви в) и г) и член 63, параграф 1, букви в) и г) участия, подчинени вземания и инструменти в инвестиционни посредници, финансови институции, дружества за управление на активи и предприятия за спомагателни услуги, които в противен случай биха били консолидирани; както и
 - iii) общия размер на всяко условно задължение към инвестиционни посредници, финансови институции, дружества за управление на активи и предприятия за спомагателни услуги, което в противен случай би било консолидирано;
- д) групата не включва институции.

Когато са изпълнени критериите по първа алинея, всеки инвестиционен посредник от ЕС трябва да разполага с действащи системи за наблюдение и контрол на източниците на капитал и на финансирането на всички финансови холдинги, инвестиционни посредници, финансови институции, дружества за управление на активи и предприятия за спомагателни услуги в групата.

2. Компетентните органи могат също така да упражнят възможността за неприлагане, ако даден финансов холдинг притежава по-малко капитал от изчисления в съответствие с параграф 1, буква г), но не по-малко както от този, наложен на индивидуална основа от капиталовите изисквания за инвестиционните посредници, финансовите институции, дружествата за управление на активи и предприятията за спомагателни услуги, който в противен случай би бил консолидиран, така и от общия размер на всяко условно задължение към инвестиционни посредници, финансови институции, дружества за управление на активи и предприятия за спомагателни услуги, което в противен случай би било консолидирано. За целите на настоящия параграф, капиталовото изискване за инвестиционни посредници от трети държави, финансови институции, дружества за

управление на активи и предприятия за спомагателни услуги е условно капиталово изискване.

Член 15

Надзор на инвестиционните посредници, освободени от прилагането на консолидирана основа на капиталовите изисквания

Инвестиционните посредници в група, на която е било предоставено предвиденото в член 14 освобождаване, уведомяват компетентните органи за рисковете, които биха могли да застрашат финансовото им състояние, включително по отношение на състава и източниците на техния капитал, вътрешен капитал и финансиране.

Когато компетентните органи не прилагат задължението за консолидиран надзор по член 14, те предприемат други подходящи мерки за наблюдение на рисковете по отношение на групата, по-специално големите експозиции, в това число на всяко предприятие, което не се намира в държава-членка.

Когато компетентните органи не прилагат на консолидирана основа капиталовите изисквания, както е предвидено в член 14, изискванията в Осма част се прилагат индивидуално.

РАЗДЕЛ 2

МЕТОДИ ЗА ПРУДЕНЦИАЛНА КОНСОЛИДАЦИЯ

Член 16

Методи за пруденциална консолидация

1. Институциите, които е необходимо да се съобразят с изискванията, посочени в раздел 1, въз основа на консолидираното си състояние, извършват пълна консолидация на всички институции и финансови институции, които са техни дъщерни предприятия или — когато е приложимо — дъщерни предприятия на един и същ финансов холдинг майка или смесен финансов холдинг майка. Параграфи 2 — 8 от настоящия член не се прилагат, когато членове 401 и 403 се прилагат въз основа на консолидираното състояние на дадена институция.
2. Компетентните органи обаче могат да позволят, за всеки конкретен случай поотделно, пропорционална консолидация според капиталовото участие на предприятието майка в дъщерното предприятие. Пропорционална консолидация може да бъде разрешена само когато е изпълнено следното:
 - а) отговорността на предприятието майка се ограничава до капиталовото участие на предприятието майка в дъщерното предприятие с оглед отговорността на останалите акционери или членове;
 - б) платежоспособността на тези други акционери или членове е задоволителна;
 - в) отговорността на останалите акционери и членове е ясно установена и е правно обвързваща.

3. Когато предприятията са свързани с отношение по смисъла на член 12, параграф 1 от Директива 83/349/ЕИО, компетентните органи определят как да се извърши консолидацията.
4. Компетентните органи, натоварени с консолидирания надзор, изискват пропорционална консолидация според капиталовите участия в институциите и финансовите институции, управлявани от предприятие, включено в консолидацията заедно с едно или повече предприятия, които не са включени в консолидацията, в случаите когато отговорността на тези предприятия е ограничена до капиталовото им участие.
5. При капиталово участие или капиталови връзки, различни от посочените в параграфи 1 и 2, компетентните органи определят дали да се извърши консолидация и под каква форма. По-конкретно, те могат да разрешат или да изискат прилагането на метода на собствения капитал. Този метод обаче не означава включване на съответните предприятия в консолидирания надзор.
6. Компетентните органи определят дали и под каква форма да се извърши консолидация в следните случаи:
 - а) когато по мнение на компетентните органи дадена институция упражнява значително влияние върху една или повече институции или финансови институции, но без да има капиталово участие или други капиталови връзки в тези институции; както и
 - б) когато две или повече институции или финансови институции имат единно ръководство, което не е установено с договор или учредителен акт.

По-конкретно, компетентните органи могат да разрешат или да изискат прилагането на метода, посочен в член 12 от Директива 83/349/ЕИО. Този метод обаче не представлява включване на съответните предприятия в консолидирания надзор.

7. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за условията на извършване на консолидация в случаите, посочени в параграфи 2 — 6 от настоящия член.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 31 декември 2016 г.

Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

8. Когато се изисква консолидиран надзор по силата на член 106 от Директива [въвежда се от Службата за публикации], предприятията за спомагателни услуги и дружествата за управление на активи, определени в Директива 2002/87/ЕО, се включват в консолидацията в случаите и в съответствие с методите, предвидени в настоящия член.

РАЗДЕЛ 3

ОБХВАТ НА ПРУДЕНЦИАЛНАТА КОНСОЛИДАЦИЯ

Член 17

Предприятия, изключени от обхвата на пруденциалната консолидация

1. Институция, финансова институция или предприятие за спомагателни услуги, които са дъщерни предприятия или в които се държи дял, не е необходимо да бъдат включени в консолидацията, когато общата сума на активите и задбалансовите позиции на въпросното предприятие е по-малка от по-малката от следните две суми:
 - а) 10 млн. EUR
 - б) 1 % от общия размер на активите и задбалансовите позиции на предприятието майка или на предприятието, което притежава този дял.
2. Компетентните органи, отговарящи за упражняването на консолидиран надзор в съответствие с член 106 от Директива [въвежда се от Службата за публикации], могат да решат, като го правят за всеки отделен случай, че не е необходимо дадена институция, финансова институция или предприятие за спомагателни услуги, които са дъщерни предприятия или в които се държи дял, да се включват при консолидация:
 - а) когато въпросното предприятие се намира в трета държава, където има законови пречки по отношение на предаването на необходимата информация;
 - б) когато въпросното предприятие е от нищожно значение само във връзка с наблюдението над институциите;
 - в) когато по мнението на компетентните органи, отговарящи за упражняването на консолидиран надзор, консолидирането на финансовото състояние на въпросното предприятие би било неподходящо или подвеждащо по отношение на целите на надзора върху институциите.
3. Ако в случаите, посочени в параграф 1 и параграф 2, буква б), няколко предприятия удовлетворяват горепосочените критерии, те трябва въпреки това да бъдат включени в консолидацията, когато заедно не са от нищожно значение по отношение на надзорните цели.

Член 18

Съвместни решения относно пруденциалните изисквания

1. Компетентните органи работят заедно, като се консултират по всички въпроси:
 - а) а) при заявления за разрешенията, посочени в член 138, параграф 1, член 146, параграф 9, член 301, параграф 2, член 277 и член 352 от настоящия регламент, подадени от институция майка от ЕС и нейни дъщерни предприятия или съвместно от дъщерните предприятия на финансов холдинг майка от ЕС или

смесен финансов холдинг майка от ЕС — за да се определи дали да се даде исканото разрешение, както и сроковете и условията, ако има такива, с които то да бъде обвързано;

- (б) б) с оглед прилагането на посоченото в членове 410, параграф 8 и член 413, параграф 4 от настоящия регламент вътрешногрупово третиране по отношение на институциите, които не подлежат на освобождаването по член 7.

Заявленията се подават само до консолидиращия надзорен орган.

Заявлението, посочено в член 301, параграф 2, включва описание на методиката, използвана за разпределянето на капитала във връзка с операционния риск сред различните дружества в групата. Заявлението показва дали и как ще бъде отразено въздействието на диверсификацията в системата за оценка на риска.

- 2. Компетентните органи правят всичко възможно, за да постигнат в рамките на не повече от шест месеца съвместно решение по отношение на:

- а) заявлението, посочено в параграф 1, буква а);
- б) вътрешногруповото третиране на ликвидността, посочено в параграф 1, буква б).

Това съвместно решение се формулира в документ, съдържащ напълно мотивирано решение, който се предоставя на кандидата от компетентния орган, посочен в параграф 1.

- 3. Периодът, посочен в параграф 2, започва на:

- а) датата на получаване на попълненото заявление, посочено в параграф 1, буква а), от консолидиращия надзорен орган. Консолидиращият надзорен орган незабавно препраща попълненото заявление на останалите надзорни органи;
- б) датата на получаване от компетентните органи на доклад, изготвен от консолидиращия надзорен орган, в който се анализират поетите задължения в рамките на групата.

- 4. Ако съответните компетентни органи не достигнат до съвместно решение в рамките на шест месеца, консолидиращият надзорен орган взема самостоятелно решение относно параграф 1, букви а) и б). Решението на консолидиращия надзорен орган относно параграф 1, буква б) не ограничава правомощията на компетентните органи по член 100а от Директива [въвежда се от Службата за публикации].

Решението се формулира в документ, съдържащ напълно мотивирано решение, и взема предвид изразените през шестмесечния период виждания на останалите компетентни органи и направените от тях уговорки.

Решението се предоставя от консолидиращия надзорен орган на институцията майка от ЕС или на финансовия холдинг майка от ЕС или смесения финансов холдинг майка от ЕС, както и на останалите компетентни органи.

Ако в края на шестмесечния срок някой от съответните компетентни органи е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, консолидиращият надзорен орган отлага взимането на решение, изчаква решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, и взема решение в съответствие с решението на ЕБО. Шестмесечният период се счита за период на помиряване по смисъла на посочения регламент. ЕБО взема своето решение в едномесечен срок. Ако шестмесечният срок е изтекъл или е било постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася до ЕБО.

5. Когато институция майка от ЕС и нейните дъщерни предприятия или дъщерните предприятия на финансов холдинг майка от ЕС или на смесен финансов холдинг майка от ЕС използват усъвършенствания подход за измерване, посочен в член 301, параграф 2, или вътрешнорейтинговия подход, посочен в член 138, на единна основа, компетентните органи позволяват квалифициращите критерии, посочени в членове 310 и 311 или в Трета част, глава 3, раздел 6, да бъдат изпълнени от предприятието майка и неговите дъщерни предприятия, разглеждани заедно, по начин, който е в съответствие със структурата на групата и нейните системи, процеси и методики за управление на риска.
6. Решенията, посочени в параграфи 2 и 4, са задължителни за компетентните органи на съответните държави-членки.
7. С оглед улесняване взимането на съвместни решения, ЕБО разработва проекти на изпълнителни технически стандарти, с които да се определи процедурата за взимане на посоченото в параграф 1, буква а) съвместно решение относно заявленията за разрешения, посочени в член 138, параграф 1, член 146, параграф 9, член 301, параграф 2, членове 277 и 352, и относно посоченото в параграф 1, буква б) вътрешногрупово третиране на ликвидността.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти до 31 декември 2014 г.

Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея изпълнителни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 19

Съвместни решения за степента на прилагане на изискванията за ликвидност

1. По искане на институция майка от ЕС, финансов холдинг майка от ЕС или смесен финансов холдинг майка от ЕС, консолидиращият надзорен орган и компетентните органи, натоварени с надзора върху дъщерните предприятия на институция майка от ЕС, финансов холдинг майка от ЕС или смесен финансов холдинг майка от ЕС в дадена държава-членка, полагат всички възможни усилия за постигането на съвместно решение за определяне на една единствена подгрупа по отношение на ликвидността с оглед прилагането на член 7.

Това съвместно решение се постига в рамките на шестмесечен срок от датата, на която консолидиращият надзорен орган е предоставил доклад, с който е определил една единствена подгрупа по отношение на ликвидността въз основа на критериите в член 7. В случай на несъгласие в рамките на периода от шест месеца, по искане от всеки един от останалите съответни компетентни органи, консолидиращият надзорен орган се допитва до ЕБО. Консолидиращият надзорен орган може да се допита до ЕБО и по собствена инициатива.

Съвместното решение може да наложи ограничения по отношение на местонахождението на ликвидните активи и собствеността върху тях, както и да изиска минимален размер от тях да бъде притежаван от институции, освободени от прилагането на член 401.

Съвместното решение е напълно мотивирано и съдържа мотивите, въз основа на които е взето. Консолидиращият надзорен орган предава решението и причините за него на институцията майка на подгрупата по отношение на ликвидността.

2. При липсата на съвместно решение в рамките на шест месеца, всеки компетентен орган, който отговаря за индивидуалния надзор, взима самостоятелно решение.

По време на шестмесечния срок обаче, всеки компетентен орган може да пита ЕБО дали са изпълнени изискванията, посочени в член 7, параграф 1, букви а) — г), както и да поиска съдействие от него в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. Ако в края на шестмесечния срок някой от съответните компетентни органи е направил това, всички компетентни органи трябва да отложат своето решение до взимането на решение от ЕБО. Такова решение трябва да бъде взето в рамките на три месеца от датата на искането. След взимането на решение от ЕБО, компетентните органи взимат решение относно изискванията по член 7, параграф 1, букви а) — г) в съответствие с решението на ЕБО. Ако шестмесечният срок е изтекъл или е било постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася до ЕБО.

Съвместното решение, посочено в параграф 1, както и решението, посочено в предходната алинея, е задължително по силата на член 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

3. Също така, по време на шестмесечния срок, всеки съответен компетентен орган може да пита ЕБО дали са изпълнени изискванията, посочени в член 7, параграф 2, букви а) — г), като ЕБО може да проведе необвързващо посредничество в съответствие с член 31, буква в) от Регламент (ЕС) № 1093/2010. В такъв случай всички съответни компетентни органи отлагат своето решение до приключването на необвързващото посредничество. Когато в рамките на посредничеството компетентните органи не постигнат съгласие в рамките на 3 месеца, всеки компетентен орган, който отговаря за индивидуалния надзор, взима самостоятелно решение.
4. С оглед улесняване взимането на съвместни решения, ЕБО разработва проекти на изпълнителни технически стандарти, с които да се определи процедурата за взимане на посоченото в настоящия член съвместно решение с оглед прилагането на член 7.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на изпълнителни технически стандарти до 31 декември 2016 г.

Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея изпълнителни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 20

Подконсолидиране при дружества в трети държави

Дъщерните институции изпълняват изискванията в Трета част, член 84 и Пета част на подконсолидирана основа, ако те или предприятието майка, когато то е финансов холдинг или смесен финансов холдинг, притежават институция, финансова институция или дружество за управление на активи съгласно определенията в член 2, параграф 5 от Директива 2002/87/ЕО като дъщерно предприятие в трета държава или имат дялово участие в такова предприятие.

Член 21

Предприятия в трети държави

С оглед прилагането на консолидиран надзор в съответствие с настоящата глава, понятията „инвестиционен посредник“, „кредитна институция“, „финансовата институция“ и „институция“ се прилагат и за предприятията, установени в трети държави, които, ако бяха установени в Съюза, биха отговаряли на определенията на тези понятия в член 16.

ВТОРА ЧАСТ

КАПИТАЛ

Дял I

Определения по отношение на капитала

Член 22

Определения

- (1) „натрупан друг всеобхватен доход“ има същото значение, както в международен счетоводен стандарт (МСС) 1, приложим съгласно Регламент (ЕО) № 1606/2002;
- (2) „допълнителни елементи на капитала на застрахователните предприятия“ е със значението на „собствени средства“ по смисъла на член 89 от Директива 2009/138/ЕО;
- (3) „приложим счетоводен стандарт“ е съответният счетоводен стандарт, приложим по силата на Директива 86/635/ЕИО или Регламент (ЕО) № 1606/2002, който се прилага за институцията;
- (4) „базисен капитал“ е със значението на „основни собствени средства“ по смисъла на член 88 от Директива 2009/138/ЕО;
- (5) „елементи на капитала от първи ред при застрахователните предприятия“ е със значението на „основни собствени средства“ на предприятията, обхванати от изискванията на Директива 2009/138/ЕО, когато тези елементи се класифицират като капитал от първи ред по смисъла на Директива 2009/138/ЕО в съответствие с член 94, параграф 1 от нея;
- (6) „допълнителни елементи на капитала от първи ред при застрахователните предприятия“ е със значението на „основни собствени средства“ на предприятията, обхванати от изискванията на Директива 2009/138/ЕО, когато тези елементи се класифицират като капитал от първи ред по смисъла на Директива 2009/138/ЕО в съответствие с член 94, параграф 1 от нея и включването на тези елементи е ограничено от делегираните актове, приети в съответствие с член 99 от нея;
- (7) „елементи на капитала от втори ред при застрахователните предприятия“ е със значението на „основни собствени средства“ на предприятията, обхванати от изискванията на Директива 2009/138/ЕО, когато тези елементи се класифицират като капитал от втори ред по смисъла на Директива 2009/138/ЕО в съответствие с член 94, параграф 2 от нея;
- (8) „елементи на капитала от трети ред при застрахователните предприятия“ е със значението на „основни собствени средства“ на предприятията, обхванати от

изискванията на Директива 2009/138/ЕО, когато тези елементи се класифицират като капитал от трети ред по смисъла на Директива 2009/138/ЕО в съответствие с член 94, параграф 3 от нея;

- (9) „актив с отсрочен данък“ е със същото значение, което се влага от приложимия счетоводен стандарт;
- (10) „активи с отсрочен данък, които се основават на бъдеща печалба“ са активи с отсрочен данък, чиято бъдеща стойност може да бъде реализирана само, ако институцията генерира облагаема печалба;
- (11) „пасив с отсрочен данък“ е със същото значение, което се влага от приложимия счетоводен стандарт;
- (12) „активи на пенсионен фонд с дефинирани доходи“ са активите на даден пенсионен фонд или план, както е приложимо, след приспадане на задълженията по същия фонд или план;
- (13) „разпределяне“ е изплащането на дивиденди или лихви в каквато и да е форма;
- (14) „финансово предприятие“ е със същото значение, както в член 13, параграф 25, букви б) и г) от Директива 2009/138/ЕО;
- (15) „фонд за покриване на общи банкови рискове“ е със същото значение, както в член 38 от Директива 86/635/ЕИО;
- (16) „репутация“ е със същото значение, както в приложимия счетоводен стандарт;
- (17) „косвена позиция“ е инвестиция на институция в трета държава с експозиция към капиталов инструмент, издаден от съответно дружество, когато тази инвестиция е извършена с оглед създаването на експозиция към такъв капиталов инструмент, или експозиция към даден инструмент по всякакъв друг начин, когато при евентуална обезценка на инструмента, загубата, произтичаща от експозицията, не би се различавала съществено от тази, която институцията би понесла от пряката позиция в инструмента;
- (18) „нематериален актив“ е със същото значение, както в приложимия счетоводен стандарт;
- (19) „застрахователен холдинг със смесена дейност“ е със същото значение, както в член 212, параграф 1, буква ж) от Директива 2009/138/ЕО;
- (20) „действащо предприятие“ означава предприятие, създадено с цел генериране на печалба от собствената дейност;
- (21) „други капиталови инструменти“ са капиталовите инструменти, емитирани от съответни дружества, които не могат да се определят като базов собствен капитал от първи ред, допълнителен капитал от първи ред или капитал от втори ред, нито като елементи на капитала от първи ред при застрахователните предприятия, допълнителни елементи на капитала от първи ред при застрахователните предприятия, елементи на капитала от втори ред при

застрахователните предприятия или елементи на капитала от трети ред при застрахователните предприятия;

- (22) „други резерви“ са резервите по смисъла на приложимия счетоводен стандарт, за които в него се изисква оповестяването им, с изключение на сумите, вече включени в натрупания друг всеобхватен доход или неразпределената печалба;
- (23) „капитал“ е сумата на капитала от първи ред и капитала от втори ред;
- (24) „капиталови инструменти“ са капиталовите инструменти, емитирани от институция, които отговарят на изискванията за базов собствен капитал от първи ред, допълнителен капитал от първи ред или капитал от втори ред;
- (25) „печалба“ е със същото значение, както в приложимия счетоводен стандарт;
- (26) „взаимна кръстосана позиция“ е позицията на институция в различни капиталови инструменти, емитирани от съответни дружества, когато последните също притежават капиталови инструменти, емитирани от институцията;
- (27) „съответно дружество“ означава някое от следните:
 - а) друга институция;
 - б) финансова институция;
 - в) застрахователно предприятие;
 - г) застрахователно предприятие от трета държава;
 - д) презастрахователно предприятие;
 - е) презастрахователно предприятие от трета държава;
 - ж) финансово предприятие;
 - з) застрахователен холдинг със смесена дейност;
 - и) предприятие, изключено от обхвата на Директива 2009/138/ЕО в съответствие с изискванията в член 4 от нея;
- (28) „неразпределена печалба“ е печалбата и загубата, пренесена целево от окончателния резултат от дейността съгласно приложимите счетоводни стандарти;
- (29) „премии от емисии на акции“ е със същото значение, както в приложимия счетоводен стандарт;
- (30) „временни разлики“ е със същото значение, както в приложимия счетоводен стандарт.

Дял II

Елементи на капитала

Глава 1

Капитал от първи ред

Член 23

Капитал от първи ред

Капиталът от първи ред на дадена институция е сборът от нейния базов собствен капитал от първи ред и допълнителен капитал от първи ред.

Глава 2

Базов собствен капитал от първи ред

РАЗДЕЛ 1

ЕЛЕМЕНТИ И ИНСТРУМЕНТИ НА БАЗОВИЯ СОБСТВЕН КАПИТАЛ ОТ ПЪРВИ РЕД

Член 24

Елементи на базовия собствен капитал от първи ред

1. Базовият собствен капитал от първи ред на дадена институция се състои от:
 - а) капиталови инструменти, стига да са спазени изискванията в член 26;
 - б) премии от емисии на посочените в буква а) инструменти;
 - в) неразпределена печалба;
 - г) натрупан друг всеобхватен доход;
 - д) други резерви;
 - е) фондове за покриване на общи банкови рискове.
2. За целите на параграф 1, буква в), след предварителното съгласие на компетентния орган институциите могат да включат в базовия капитал от първи ред междинната или годишната печалба преди да са взели официално решение за годишния резултат от дейността. Компетентният орган дава съгласието си, когато са изпълнени следните условия:
 - а) тази печалба е била анализирана от лица, независими от институцията, които отговарят за одитирането на нейните отчети;

- б) институцията е представила на компетентния орган достатъчно доказателства, че всички предвидими отчисления от печалбата или дивиденди са вече приспаднати от тази печалба.

Анализът на междинната или годишната печалба на институцията осигурява достатъчна увереност, че тази печалба е оценена в съответствие с принципите, установени в приложимия счетоводен стандарт.

3. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които да се определи значението на „предвидими“ при определянето на това дали всички предвидими отчисления от печалбата или дивиденди са били приспаднати.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 1 януари 2013 г.

Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата по членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

4. ЕБО съставя, поддържа и публикува списък на формите на капитала, които във всяка държава-членка се приемат като базов собствен капитал от първи ред. ЕБО изготвя и публикува този списък до 1 януари 2013 г.

Член 25

Капиталови инструменти на взаимоспомагателните или кооперативните дружества, или подобни институции, в елементите на базовия собствен капитал от първи ред

1. Елементите на базовия собствен капитал от първи ред включват всеки капиталов инструмент, емитиран от институция съгласно клаузите в учредителния ѝ акт, ако са изпълнени следните условия:
- а) институцията е определена в приложимото национално право като взаимоспомагателно или кооперативно дружество, или подобна институция по смисъла на настоящата част, и компетентните органи смятат, че тя отговаря на изискванията за такова определение;
 - б) изпълнени са условията в членове 26 и 27;
 - в) инструментът не притежава характеристики, които могат да имат неблагоприятно въздействие върху институцията като действащо предприятие в периоди на напрежение на пазара.
2. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които се определя следното:
- а) условията, съгласно които компетентните органи могат да решат, че предприятие, признато в приложимото национално право, може да бъде определено като взаимоспомагателно или кооперативно дружество, или подобна институция по смисъла на настоящата част;
 - б) естеството и степента на следното:

характеристиките, които могат да имат неблагоприятно въздействие върху институцията като действащо предприятие в периоди на напрежение на пазара;

степената на напрежение на пазара, при която тези характеристики могат да имат неблагоприятно въздействие върху институцията като действащо предприятие.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 1 януари 2013 г.

Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата по членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 26

Инструменти на базовия собствен капитал от първи ред

1. Капиталовите инструменти се приемат за инструменти на базовия собствен капитал от първи ред само, ако са изпълнени следните условия:
 - а) инструментите са емитирани пряко от институцията с предварителното съгласие на собствениците ѝ или — когато това се разрешава от приложимото национално право — управителния ѝ орган;
 - б) инструментите са изплатени и тяхното закупуване не се финансира пряко или непряко от институцията;
 - в) инструментите отговарят на следните условия по отношение на тяхната класификация:
 - i) те са записан капитал по смисъла на член 22 от Директива 86/635/ЕИО;
 - ii) те са собствен капитал по смисъла на приложимия счетоводен стандарт;
 - iii) те са собствен капитал за целите на определянето на балансовата несъстоятелност — когато е приложимо съгласно националното право в областта на несъстоятелността;
 - г) инструментите са ясно и индивидуално оповестени в баланса във финансовите отчети на институцията;
 - д) инструментите са с неограничен срок;
 - е) главницата на инструментите не може да се намалява или възстановява, освен в някой от следните случаи:
 - i) ликвидиране на институцията;

- ii) обратно изкупуване на инструментите по преценка на институцията или други начини за намаляване на капитала по нейна преценка, когато е получила предварителното съгласие на компетентния орган в съответствие с член 72;
- ж) в разпоредбите относно инструментите не се посочва изрично и не се подразбира, че главницата на инструментите ще бъде или може да бъде намалена или възстановена, освен при ликвидирането на институцията; институцията не предоставя друга такава индикация преди или при емитирането на инструментите, освен в случаите, посочени в член 25, когато приложимото национално законодателство не позволява на институцията да откаже да откупи тези инструменти;
- з) инструментите отговаря на следните условия по отношение на разпределянето:
 - i) няма преференциално разпределяне, включително във връзка с други инструменти на базовия собствен капитал от първи ред; изискванията по отношение на тези инструменти не предоставят преференциални права за изплащането на разпределения;
 - ii) разпределенията в полза на притежателите на инструментите може да се изплаща само от разпределими елементи;
 - iii) изискванията по отношение на инструментите не включват таван или друго ограничение относно максималното равнище на разпределенията, освен при инструментите, посочени в член 25;
 - iv) равнището на разпределенията не се определя въз основа на цената, платена за закупуването на инструментите при емитирането им, освен при инструментите, посочени в член 25;
 - v) изискванията по отношение на инструментите не включват каквото и да е задължение за институцията да прави разпределение в полза на държателите на инструментите, а институцията, от своя страна, не подлежи на такова задължение;
 - vi) неизплащането на разпределения не представлява неизпълнение от страна на институцията;
- и) в сравнение с всички капиталови инструменти, емитирани от институцията, при настъпването на загуба инструментите покриват първата и пропорционално най-голямата част от нея, като всеки инструмент покрива загубата в същата степен, както всички други инструменти на базовия собствен капитал от първи ред;
- й) в случай на несъстоятелност или ликвидация на институцията, рангът на инструментите е подчинен по отношение на всички останали вземания;
- к) инструментите дават право на своите държатели на вземане към остатъчните активи на институцията, което, в случай на ликвидация и след плащането на всички първостепенни вземания, е пропорционално на

сумата на такива емитирани инструменти и не е фиксирано или с ограничен размер, освен при капиталовите инструменти, посочени в член 25;

- л) инструментите не са обезпечени или гарантирани от:
 - i) институцията или нейните дъщерни предприятия;
 - ii) институцията майка или нейните дъщерни предприятия;
 - iii) финансов холдинг майка или неговите дъщерни предприятия;
 - iv) холдинга със смесена дейност или неговите дъщерни предприятия;
 - v) смесения финансов холдинг и неговите дъщерни предприятия;
 - vi) някое предприятие, което има тесни връзки с посочените в подточки i) — v) предприятия;
- м) инструментите не са предмет на споразумение, във формата на договор или в друга форма, с което се повишава рангът на вземанията по инструментите при несъстоятелност или ликвидация.

2. Условието, определено в параграф 1, буква и), трябва да бъдат изпълнени, независимо от намаляването на постоянна основа на главницата на инструментите на допълнителния капитал от първи ред.

3. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които се определя следното:

- а) приложимите форми и естеството на непряко финансиране на капиталовите инструменти;
- б) значението на „разпределим елемент“ за целите на определянето на наличния размер за разпределяне в полза на държателите на капиталови инструменти на дадена институция.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 1 януари 2013 г.

- (а) Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата по членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 27

Капиталови инструменти, емитирани от взаимоспомагателни или кооперативни дружества и подобни институции

1. Капиталовите инструменти, емитирани от взаимоспомагателни или кооперативни дружества и подобни институции се приемат за инструменти на

базовия собствен капитал от първи ред, само ако са спазени условията в член 26 и в настоящия член.

2. По отношение на обратното изкупуване на капиталови инструменти е необходимо да са изпълнени следните условия:
 - а) освен когато приложимото национално право забранява, институцията е в състояние да откаже да купи обратно инструментите;
 - б) когато приложимото национално право не позволява на институцията да откаже обратното изкупуване на инструментите, в разпоредбите относно инструментите се предоставя възможност на институцията да ограничи изкупуването им;
 - в) отказът за обратно изкупуване на инструментите или, както е приложимо, ограничаването на обратното им изкупуване не могат да представляват неизпълнение от страна на институцията.
3. Капиталовите инструменти могат да съдържат таван или ограничение относно максималното равнище на разпределение, само когато са таванът или ограничението са определени по силата на приложимото национално право или устава на институцията.
4. Когато капиталовите инструменти предоставят на държателя права върху резерви на институцията в случай на неплатежоспособност или ликвидация, които са ограничени до номиналната стойност на инструментите, такова ограничение се прилага в същата степен към държателите на всички други издадени от тази институция инструменти на базовия собствен капитал от първи ред.
5. Когато капиталовите инструменти дават право на държателите си на вземане към активите на институцията в случай на неплатежоспособност или ликвидация, което е фиксирано или не може да надхвърля определен размер, такова ограничение се прилага в същата степен към държателите на всички други издадени от тази институция инструменти на базовия собствен капитал от първи ред.
6. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които да се определи естеството на ограниченията за обратно изкупуване в случаите, когато приложимото национално право не позволява на институцията да откаже обратното изкупуване на капиталови инструменти.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 1 януари 2013 г.

Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата по членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 28

Последици от неспазването на изискванията по отношение на инструментите на базовия собствен капитал от първи ред

7. Когато при инструмент на базовия собствен капитал от първи ред изискванията в член 26 и член 27, когато е приложимо, престанат да се спазват, се прилага следното:
 - а) този инструмент престава да представлява инструмент на базовия собствен капитал от първи ред;
 - б) премиите от емисии във връзка с този инструмент престават да представляват елемент на базовия собствен капитал от първи ред.

РАЗДЕЛ 2

ПРУДЕНЦИАЛНИ ФИЛТРИ

Член 29

Секюритизирани активи

1. Институцията изключва от всякакъв елемент на капитала увеличението на собствения си капитал съгласно приложимия счетоводен стандарт в резултат на секюритизирани активи, включително:
 - а) увеличение, свързано с бъдещ приход за институцията под формата на реализирана печалба от продажбата на финансови активи;
 - б) когато институция е инициатор на секюритизация — нетната печалба в резултат на капитализацията на бъдещи приходи от секюритизирани активи, които предоставят кредитни подобрения на позициите в секюритизацията.
2. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които да се конкретизира допълнително посоченото в параграф 1, буква а) понятие „реализирана печалба от продажбата на финансови активи“.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 1 януари 2013 г.

Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата по членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 30

Хеджиране на парични потоци и промени в стойността на собствените пасиви

3. Институциите изключват следните елементи от елементите на капитала:

- а) резервите в справедлива стойност, свързани с печалба или загуба от хеджиране на парични потоци при финансови инструменти, които не са оценени по справедлива стойност, включително на прогнозни парични потоци;
- б) печалба или загуба по оценените по справедлива стойност пасиви на институцията в резултат на промени в кредитния рейтинг на институцията.

Член 31

Допълнителни корекции на стойността

- 1. Когато изчисляват капитала си институциите прилагат изискванията на член 100 спрямо всички свои активи, оценявани по справедлива стойност, и приспадат от базовия собствен капитал от първи ред всички необходими допълнителни корекции на стойността.
- 2. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които да се определят условията за прилагане за целите на параграф 1 на изискванията на член 100.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 1 януари 2013 г.

Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата по членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

- 3. *Член 32*
Нереализирана печалба и загуба, оценени по справедлива стойност
- 4. Освен при посочените в член 30 елементи, институциите не правят корекции, за да отстранят от капитала си нереализираната печалба или загуба по своите активи или пасиви, оценени по справедлива стойност.

РАЗДЕЛ 3

ПРИСПАДАНИЯ ОТ ЕЛЕМЕНТИТЕ НА БАЗОВИЯ СОБСТВЕН КАПИТАЛ ОТ ПЪРВИ РЕД, ОСВОБОЖДАВАНИЯ И АЛТЕРНАТИВИ

ПОДРАЗДЕЛ 1

ПРИСПАДАНИЯ ОТ ЕЛЕМЕНТИТЕ НА БАЗОВИЯ СОБСТВЕН КАПИТАЛ ОТ ПЪРВИ РЕД

Член 33

Приспадания от елементите на базовия собствен капитал от първи ред

- 1. Институциите приспадат от елементите на базовия собствен капитал от първи ред следното:

- а) загубата за текущата финансова година;
- б) нематериалните активи;
- в) активите с отсрочен данък, които се основават на бъдеща печалба;
- г) за институциите, които изчисляват размера на рисково претеглените експозиции, като използват вътрешнорейтинговия подход, сумите с отрицателен знак, получени от изчислението на размерите на очакваните загуби, определени в членове 154 и 155;
- д) активите на пенсионни фондове с дефинирани доходи на институцията;
- е) преките и косвените позиции на институцията в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, включително такива, по отношение на които институцията е поела действително или условно задължение за изкупуване по силата на съществуващо договорно задължение;
- ж) позициите в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред на съответни дружества, които имат взаимна кръстосана позиция с институцията, която компетентният орган смята, че е била създадена с цел да се надуе изкуствено капиталът на институцията;
- з) приложимия размер на преките и косвените позиции на институцията в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред на съответни дружества, в които институцията няма значителни инвестиции;
- и) приложимия размер на преките и косвените позиции на институцията в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред на съответни дружества, в които институцията има значителни инвестиции;
- й) размера на елементите, които по силата на член 53 се приспадат от допълнителния капитал от първи ред, с който размер се надхвърля допълнителният капитал от първи ред на институцията;
- к) размера на експозицията на следните елементи, на които може да бъде отредено рисково тегло 1 250 %, когато институцията изважда този размер от базовия собствен капитал от първи ред като алтернатива на прилагането на рисково тегло 1 250 %:
 - i) квалифицирани дялови участия извън финансовия сектор;
 - ii) секюритизиращи позиции в съответствие с член 238, параграф 1, буква б), член 239, параграф 1, буква б) и член 253;
 - iii) свободни доставки в съответствие с член 369, параграф 3;
- л) всички данъчни отчисления, свързани с предвидимите към момента на изчисляването на отчисленията елементи на базовия собствен капитал от първи ред, освен когато институцията подходящо коригира размера на елементите на базовия собствен капитал от първи ред, доколкото такива

данъчни отчисления намаляват размера, до който тези елементи могат да се използват за покриване на рискове или загуби.

2. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които се определя следното:

- а) по-подробно — прилагането на приспаданията и отчисленията в параграф 1, букви а), в), д) и л);
- б) видовете капиталови инструменти на финансовите институции, застрахователните и презастрахователните предприятия от трети държави и предприятията извън обхвата на Директива 2009/138/ЕО в съответствие с член 4 от нея, които се приспадат от следните елементи на капитала:
 - i) елементи на базовия собствен капитал от първи ред,
 - ii) елементи на допълнителния капитал от първи ред;
 - iii) елементи на капитала от втори ред.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 1 януари 2013 г.

Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата по членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 34

Приспадане на нематериалните активи

3. Институциите определят нематериалните активи, подлежащи на приспадане, в съответствие със следното:

- а) сумата, която ще се приспада, се намалява със сумата на свързаните пасиви с отсрочен данък, които ще бъдат погасени, ако нематериалните активи се обезценят или бъдат отписани съгласно съответния счетоводен стандарт;
- б) сумата, която ще се приспада, включва репутацията, включена в остойностяването на значимите инвестиции на институцията.

Член 35

Приспадане на активите с отсрочен данък, които се основават на бъдеща печалба

- 1. Институциите определят размера на активите с отсрочен данък, които се основават на бъдеща печалба, за които се изисква приспадане в съответствие с настоящия член.
- 2. С изключение на случаите, когато са изпълнени условията в параграф 3, размерът на активите с отсрочен данък, които се основават на бъдеща печалба,

се изчислява, без да се намалява с размера на свързаните пасиви с отсрочен данък на институцията.

3. Размерът на активите с отсрочен данък, които се основават на бъдеща печалба, може да се намалява с размера на свързаните пасиви с отсрочен данък на институцията, ако са изпълнени следните условия:
 - а) тези активи с отсрочен данък и свързаните пасиви с отсрочен данък произтичат от данъчното законодателство на държава-членка или трета държава;
 - б) данъчните власти на тази държава-членка или трета държава разрешават прихващане на активи с отсрочен данък и свързаните пасиви с отсрочен данък.
4. Свързаните пасиви с отсрочен данък на институцията, използвани за целите на параграф 3, не могат да включват пасиви с отсрочен данък, намаляващи стойността на нематериалните активи или активите на пенсионен фонд с дефинирани доходи, които се изисква да бъдат приспаднати.
5. Сумата на посочените в параграф 4 свързани пасиви с отсрочен данък се разпределя между:
 - а) активите с отсрочен данък, които се основават на бъдеща печалба и произтичат от временни разлики, които не са приспаднати в съответствие с член 45, параграф 1);
 - б) всички други активи с отсрочен данък, които се основават на бъдеща печалба.
6. Институциите разпределят свързаните пасиви с отсрочен данък пропорционално на дела на активите с отсрочен данък, които се основават на бъдеща печалба, които се представляват от посочените в букви а) и б) позиции.

Член 36

Активи с отсрочен данък, които не се основават на бъдеща печалба

1. Институциите прилагат рисково тегло в съответствие с Трета част, дял II, глава 2 или 3, в зависимост от случая, спрямо активите с отсрочен данък, които не се основават на бъдеща печалба.
2. Активите с отсрочен данък, които не се основават на бъдеща печалба, са:
 - а) надплащане на данък от институцията за текущата година;
 - б) данъчна загуба на институцията за текущата година, пренесена към предходни години, която дава основание за иск или вземане към централно правителство, регионално правителство или местен данъчен орган;

- в) активите с отсрочен данък, произтичащи от временни разлики, които, ако институцията претърпи загуба, изпадне в несъстоятелност или в процедура по ликвидация се заменят, задължително и автоматично, в съответствие с приложимото национално право, с вземане към централното правителство на държавата-членка, в която е регистрирана институцията и която покрива загубата в същата степен, както инструментите на базовия собствен капитал от първи ред на база действащо предприятие и в случай на несъстоятелност или ликвидация на институцията.

Член 37

Приспадане на сумите с отрицателен знак, получени от изчислението на размера на очаквана загуба

3. Сумата за приспадане в съответствие с член 33, параграф 1, буква г) не се намалява от повишаване стойността на активите с отсрочен данък, които се основават на бъдеща печалба, или в резултат на друг допълнителен данъчен ефект, който би могъл да възникне, ако провизиите са могли да нараснат до нивото на очакваните загуби, посочени в дял II, глава 3, раздел 3.

Член 38

Приспадане на активи в пенсионни фондове с дефинирани доходи

1. За целите на член 33, параграф 1, буква д), размерът на активите в пенсионни фондове с дефинирани доходи, които се приспадат, се намаляват със:
- а) сумата на свързаните пасиви с отсрочен данък, които ще бъдат погасени, ако нематериалните активи се обезценят или бъдат отписани съгласно съответния счетоводен стандарт;
 - б) сумата на активите в пенсионния фонд с дефинирани доходи, които институцията може да използва без ограничение, при условие че е получила предварителното съгласие на компетентния орган. Тези активи, използвани за намаляване на сумата, която се приспада, получават рисково тегло в съответствие с Трета част, дял II, глава 2 или 3, както е приложимо.
2. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за уточняване на критериите, според които компетентният орган позволява на институцията да редуцира размера на активите в пенсионен фонд с дефинирани доходи, както е посочено в параграф 1, буква б).
3. ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 1 януари 2013 г.

Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 39

Приспадане на позициите в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред

4. За целите на член 33, параграф 1, точка е), институциите изчисляват позициите си в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред въз основа на брутните дълги позиции при спазване на следните изключения:
- а) институциите могат да изчисляват размера на позициите си в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред в търговския си портфейл въз основа на нетната дълга позиция, при условие че дългите и късите позиции са в една и съща базисна експозиция и късите позиции не са свързани с риск от контрагента;
 - б) институциите определят сумата, която трябва да се приспадне от косвените позиции в търговския портфейл, които приемат формата на позиции в свързани с индекси ценни книжа, като се изчисли базисната експозиция към инструментите на базовия собствен капитал от първи ред, включени в индекса;
 - в) институциите могат да прихванат късите позиции в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, произтичащи от къси позиции в базисните индекси, включително когато тези къси позиции включват риск от контрагента, от брутните дълги позиции в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред в търговския портфейл, произтичащи от свързани с индекси ценни книжа.

Член 40

Значителни инвестиции в съответно дружество

За целите на приспадането, значителни инвестиции на дадена институция в съответно дружество възникват, когато е изпълнено някое от следните условия:

- а) институцията притежава повече от 10 % от инструментите на базовия собствен капитал от първи ред, емитирани от това дружество;
- б) институцията има тесни връзки с това дружество и притежава инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, емитирани от него;
- в) институцията притежава инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, емитирани от дружеството, като то не е включено в консолидацията по Първа част, дял II, глава 2, но за целите на финансовото отчитане съгласно приложимия счетоводен стандарт е включено в същото счетоводно консолидиране като институцията.

Член 41

Приспадане на позициите в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, емитирани от съответно дружество, когато институцията има взаимна кръстосана позиция с цел изкуствено да се надуе капиталът

Институциите правят приспаданията, посочени в член 33, параграф 1, букви ж), з) и и) в съответствие със следните изисквания:

- а) позициите в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, емитирани от съответно дружество, се изчисляват въз основа на brutните дълги позиции;
- б) за целите на приспадането, елементите на капитала от първи ред при застрахователните предприятия се третират като позиции в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред.

Член 42

Приспадане на позициите в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, емитирани от съответни дружества

Институциите правят приспаданията, изисквани в член 33, параграф 1, букви з) и и), в съответствие със следните разпоредби:

- а) те могат да изчислят позициите в търговския портфейл в капиталови инструменти на съответни дружества въз основа на нетната дълга позиция в същата базисна експозиция, при условие че падежът на късата позиция съответства на този на дългата позиция или има остатъчен падеж най-малко една година;
- б) те определят подлежащата на приспадане сума при косвените позиции в търговския портфейл в капиталови инструменти на съответни дружества под формата на позиции в свързани с индекси ценни книжа, като изчисляват базисната експозиция към свързаните с индекси капиталови инструменти на съответните дружества.

Член 43

Приспадане на позиции, когато дадена институция не притежава значителни инвестиции в съответно дружество

1. За целите на член 33, параграф 1, буква з), институциите изчисляват приложимата подлежаща на приспадане сума, като умножават сумата, посочена в буква а), по коефициента, получен от изчислението, посочено в буква б):
 - а) общата сума, с която преките и косвените позиции на институцията в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред, емитирани от съответни дружества, надхвърлят 10 % от елементите на базовия собствен капитал от първи ред на институцията, изчислена след прилагане към елементите на базовия собствен капитал от първи ред на следното:
 - i) членове 29—32;
 - ii) приспаданията, посочени в член 33, параграф 1, букви а) — ж) и й) — л), с изключение на сумата, която се приспада по отношение на активите с отсрочен данък, които се основават на бъдеща печалба и произтичат от временни разлики;
 - iii) членове 41 и 42;

- б) сумата на преките и косвените позиции на институцията в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, емитирани от съответни дружества, разделена на общата сума на преките и косвените позиции на институцията в капиталови инструменти на тези съответни дружества.
2. Институциите изключват поетите позиции, държани за 5 работни дни или по-малко, от посочената в параграф 1, буква а) сума и при изчисляването на посочения в параграф 1, буква б) коефициент.
3. Институциите определят частта от позициите в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, която се приспада съгласно параграф 1, като разделят посочената в буква а) сума с тази в буква б):
- а) сумата на подлежащите на приспадане по силата на параграф 1 позиции;
- б) общата сума на преките и косвените позиции на институцията в капиталови инструменти на съответните дружества, в които институцията няма значителни инвестиции.
4. Сумата на позициите, посочени в член 33, параграф 1, буква з), която не надхвърля 10 % от елементите на базовия собствен капитал от първи ред на институцията след прилагане на разпоредбите в параграф 1, буква а), подточки i) — iii), не се приспада и е предмет, както е приложимо, на приложимите рискови тегла по Трета част, дял II, глава 2 или 3 и изискванията в Трета част, дял IV.
5. Институциите определят частта от позициите си в капиталови инструменти, която е рисково претеглена, като разделят посочената в буква а) сума на сумата в буква б):
- а) сумата на позициите, които следва да бъдат рисково претеглени по силата на параграф 4;
- б) общата сума на преките и косвените позиции на институцията в капиталови инструменти на съответни дружества, в които институцията няма значителни инвестиции.

Член 44

Приспадане на позициите в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, когато дадена институция има значителни инвестиции в съответно дружество

6. За целите на член 33, параграф 1, буква и), приложимият размер, който се приспада от елементите на базовия собствен капитал от първи ред, изключва поетите позиции, държани за 5 работни дни или по-малко, и се определя в съответствие с членове 41 и 42 и подраздел 2.

ПОДРАЗДЕЛ 2

ОСВОБОЖДАВАНЕ ОТ ПРИСПАДАНЕ ОТ ЕЛЕМЕНТИТЕ НА БАЗОВИЯ СОБСТВЕН КАПИТАЛ ОТ ПЪРВИ РЕД И АЛТЕРНАТИВНИ ПОДХОДИ

Член 45

Прагове на освобождаване от приспадане от елементите на базовия собствен капитал от първи ред

1. При приспадането по силата на член 33, параграф 1, букви в) и и), институциите не приспадат изброените в букви а) и б) елементи, чийто общ размер не надхвърля 15 % от базовия собствен капитал от първи ред:
 - а) активите с отсрочен данък, които се основават на бъдеща печалба и произтичат от временни разлики, и чийто общ размер не надхвърля 10 % от елементите на базовия собствен капитал от първи ред на институцията, изчислени след прилагането на:
 - i) членове 29—32;
 - ii) член 33, параграф 1, букви а) — з) и й) — л), без активите с отсрочен данък, които се основават на бъдеща печалба и произтичат от временни разлики;
 - б) когато дадена институция има значителни инвестиции в съответно дружество, нейните преки и косвени позиции в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред на такова дружество, чийто общ размер не надхвърля 10 % от елементите на базовия собствен капитал от първи ред на институцията, изчислени след прилагането на:
 - i) членове 29—32;
 - ii) член 33, параграф 1, букви а) — з) и й) — л), без активите с отсрочен данък, които се основават на бъдеща печалба и произтичат от временни разлики.
2. Елементите, които не се приспадат по силата на параграф 1, получават рисково тегло 250 % и, както е приложимо, са обхванати от изискванията на Трета част дял IV.

Член 46

Други освобождавания от приспадане при прилагане на консолидиране и алтернативни подходи

1. Като алтернатива на приспадането на позициите на дадена институция в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред на застрахователни предприятия, презастрахователни предприятия и застрахователни холдинги, в които тя има значителни инвестиции, компетентните органи могат да ѝ разрешат да приложи методи 1, 2 или 3 от приложение I към Директива

2002/87/ЕО. Институцията прилага избрания метод последователно във времето.

Дадена институция може да прилага метод 1 (счетоводно консолидиране), само ако е получила предварителното съгласие на компетентния орган. Компетентният орган може да предостави такова съгласие, само ако е уверен, че степента на интегрирано управление и вътрешен контрол по отношение на дружествата, които биха били включени в обхвата на консолидацията по метод 1, е адекватна.

2. С оглед изчисляването на капитала на индивидуална основа, институциите, обект на надзор на консолидирана основа в съответствие с Първа част, дял II, глава 2, не приспадат посочените в член 33, параграф 1, букви з) и и) позиции в съответните дружества, включени в обхвата на надзора на консолидирана основа.
3. Компетентните органи могат да разрешат на институциите да не приспадат позиция в елемент от член 33, параграф 1, букви з) и и) в следните случаи:
 - а) когато позицията е в съответно дружество, включени в същия допълнителен надзор като институцията в съответствие с Директива 2002/87/ЕО;
 - б) когато посочената в член 25 институция има позиция в друга подобна институция или в своята централна или регионална институция и са изпълнени следните условия:
 - i) когато позицията е в централна или регионална институция, институцията с тази позиция е свързана с тази централна или регионална институция в мрежа, обхваната от законови разпоредби или разпоредби на учредителния акт, и централната или регионалната институция е отговорна по силата на тези разпоредби за паричните клирингови операции в рамките на мрежата;
 - ii) институциите попадат в рамките на един и същи механизъм за институционална защита, както е посочен в член 108, параграф 7;
 - iii) компетентните органи са издали разрешението, посочено в член 108, параграф 7;
 - iv) спазени са предвидените в член 108, параграф 7 условия;
 - v) институцията съставя и докладва на компетентните органи, посочения в член 108, параграф 7, буква д) консолидиран баланс не по-рядко от честотата, с която по силата на член 95 се изисква докладване за капитала;
 - в) когато регионална институция има позиция в своята централна или друга регионална институция и условията в буква б), подточки i) — v) са изпълнени.

4. ЕБО, ЕОЗППО и ЕОЦКП, в рамките на Съвместния комитет, разработват проекти на регулаторни технически стандарти за уточняване, за целите на настоящия член, на условията на прилагане на методите за изчисляване, изброени в приложение I, Втора част и член 228, параграф 1 от Директива 2002/87/ЕО с оглед алтернативните подходи във връзка с приспадането, посочени в параграф 1 и параграф 3, буква а).

ЕБО, ЕОЗППО и ЕОЦКП представят на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 1 януари 2013 г.

Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

5. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на условията на прилагане на параграф 3, буква б).

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 1 януари 2013 г.

Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

РАЗДЕЛ 4

БАЗОВ СОБСТВЕН КАПИТАЛ ОТ ПЪРВИ РЕД

Член 47

Базов собствен капитал от първи ред

Базовият собствен капитал от първи ред на дадена институция се състои от елементите на базовия собствен капитал от първи ред след прилагане на корекциите, които се изискват от членове 29—32, приспаданията съгласно член 33 и изключенията и алтернативните подходи, установени в членове 45, 46 и 74.

Глава 3

Допълнителен капитал от първи ред

РАЗДЕЛ 1

ЕЛЕМЕНТИ И ИНСТРУМЕНТИ НА ДОПЪЛНИТЕЛНИЯ КАПИТАЛ ОТ ПЪРВИ РЕД

Член 48

Допълнителен капитал от първи ред

Елементите на допълнителния капитал от първи ред са:

- а) капиталови инструменти, когато условията, определени в член 49, параграф 1, са изпълнени;
- б) премии от емисии във връзка с посочените в буква а) инструменти.

Член 49

Инструменти на допълнителния капитал от първи ред

1. Капиталовите инструменти са инструменти на допълнителния капитал от първи ред, само ако са изпълнени следните условия:

- а) инструментите са емитирани и платени;
- б) инструментите не са закупени от някой от следните:
 - i) институцията или нейните дъщерни предприятия;
 - ii) предприятие, в което институцията има дялово участие под формата на пряка или контролираща собственост в размер на 20 % или повече от правата на глас или капитала на предприятието;
- в) закупуването на инструментите не се финансира пряко или непряко от институцията;
- г) при неплатежоспособност на институцията инструментите са подчинени по ранг на инструментите на капитала от втори ред;
- д) инструментите не са обезпечени или гарантирани от:
 - i) институцията или нейните дъщерни предприятия;
 - ii) институцията майка или нейните дъщерни предприятия;
 - iii) финансов холдинг майка или неговите дъщерни предприятия;
 - iv) холдинга със смесена дейност или неговите дъщерни предприятия;
 - v) смесения финансов холдинг и неговите дъщерни предприятия;
 - vi) някое предприятие, което има тесни връзки с посочените в подточки i) — v) предприятия;
- е) инструментите не са предмет на споразумение, във формата на договор или в друга форма, с което се повишава рангът на вземанията по инструментите при несъстоятелност или ликвидация;
- ж) инструментите са с неограничен срок и разпоредбите, които ги уреждат, не включват стимул за институцията да ги изкупи обратно;
- з) ако разпоредбите относно инструментите включват една или повече кол опции, тези опции могат да бъдат упражнени единствено според волята на емитента;

- и) по отношение на инструментите може да се упражни кол опция или те могат да бъдат изкупени обратно само когато условията, предвидени в член 72, са изпълнени и не преди да са минали пет години от датата на емитиране;
- й) в разпоредбите относно инструментите няма указание — изрично или по подразбиране — за това, че по отношение на тях ще бъде или може да бъде упражнена кол опция или да бъдат изкупени обратно и институцията не указва такова нещо по друг начин;
- к) институцията не указва изрично или по подразбиране, че компетентният орган ще се съгласи при искане да упражни кол опция по отношение на инструментите или да ги изкупи обратно;
- л) разпределенията по инструментите отговарят на следните условия:
 - i) те са изплатени от разпределими елементи;
 - ii) равнището на разпределенията по инструментите няма да бъде променено въз основа на кредитния рейтинг на институцията или нейната институция майка, финансов холдинг майка или холдинг със смесена дейност;
 - iii) разпоредбите относно инструментите предоставят на институцията пълна възможност по всяко време да отмени разпределенията по инструментите за неограничен период и на некумулативна основа, като институцията може да използва такива отменени плащания без ограничение за целите на изпълнението на задълженията си, когато станат изискуеми;
 - iv) неизплащането на разпределения не представлява неизпълнение от страна на институцията;
 - v) отмяната на разпределяне не налага ограничения върху институцията;
- м) инструментите не допринасят за констатацията, че пасивите на дадена институция надвишават нейните активи, когато съгласно приложимото национално право такава констатация се използва, за да се определи несъстоятелността на институцията;
- н) в разпоредбите относно инструментите се изисква намаляване на стойността на главницата на инструментите или преобразуването им в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред при настъпването на начално събитие;
- о) разпоредбите относно инструментите не съдържат елемент, който би могъл да възпрепятства рекапитализирането на институцията;
- п) когато тези инструменти не са емитирани пряко от институцията, от действащо предприятие в консолидацията по Първа част, дял II, глава 2, от предприятието майка, финансов холдинг майка или холдинга със

смесена дейност, от постъпленията от тези инструменти във форма, която удовлетворява условията в настоящия параграф, могат незабавно и без ограничение да се ползват:

- i) институцията;
- ii) действащо предприятие в консолидацията по Първа част, дял II, глава 2;
- iii) институцията майка;
- iv) финансовият холдинг майка;
- v) холдингът със смесена дейност.

2. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на:

- а) формата и естеството на стимулите за обратно изкупуване;
- б) същността на намаляването на главницата;
- в) процедурите и сроковете за следното:
 - i) определяне на това дали е настъпило начално събитие;
 - ii) уведомяване на компетентния орган и държателите на инструмента, че е настъпило начално събитие и че, както е приложимо и в съответствие с разпоредбите относно инструмента главницата на инструмента ще бъде намалена или инструментът преобразуван в инструмент на базовия собствен капитал от първи ред;
 - iii) както е приложимо — намаляване главницата на инструмент или преобразуването му в инструмент на базовия собствен капитал от първи ред;
- г) характеристиките на инструментите, които биха могли да възпрепятстват рекапитализирането на институцията;
- д) използването на дружества със специална инвестиционна цел за непряко емитиране на капиталови инструменти.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 1 януари 2013 г.

Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 50

Ограничения за отмяна на разпределянето по инструменти на допълнителния

*капитал от първи ред и характеристики, които биха могли да възпрепятстват
рекапитализирането на институцията*

За целите на член 49, параграф 1), буква л), подточка v) и буква о), разпоредбите относно инструментите на допълнителния капитал от първи ред могат, по-специално, да не включват следното:

- а) изискване за разпределения по инструментите, които трябва да бъдат направени в случай на направено разпределение по инструмент, емитиран от институцията, със същия или подчинен ранг спрямо инструмент на допълнителния капитал от първи ред, включително инструмент на базовия собствен капитал от първи ред;
- б) изискване за отмяна на плащането на разпределения по инструментите на базовия собствен капитал от първи ред, на допълнителния капитал от първи ред или на капитала от втори ред, ако не са направени разпределения по тези инструменти на допълнителния капитал от първи ред;
- в) задължение за замяна на изплащането на лихви или дивидент с плащане в каквато и да е друга форма. Институцията иначе не подлежи на такова задължение.

Член 51

Намаляване на стойността или преобразуване на инструментите на допълнителния капитал от първи ред

- 3. За целите на член 49, параграф 1, буква н), по отношение на инструментите на допълнителния капитал от първи ред се прилагат следните разпоредби:
 - а) начално събитие настъпва, когато посоченото в член 87, буква а) отношение на базовия собствен капитал от първи ред на институцията се понижи под някоя от следните стойности:
 - i) 5,125 %;
 - ii) надхвърля 5,125 %, когато се определя от институцията и е посочено в разпоредбите относно инструмента;
 - б) ако разпоредбите относно инструментите изискат те да бъдат преобразувани в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред при настъпването на начално събитие, в тези разпоредби се посочва:
 - i) ставката на такова преобразуване и максималният разрешен размер на преобразуване; или
 - ii) диапазона на ставка, в рамките на който инструментите се преобразуват в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред;
 - в) ако разпоредбите относно инструментите изискат главницата им да бъде намалена при настъпването на начално събитие, това намаляване намалява и:

- i) вземането на държателя на инструмента при ликвидация на институцията;
- ii) необходимата платима сума при упражняване на кол опция спрямо инструмента;
- iii) извършените разпределения по инструмента.

Член 52

Последици от неспазването на изискванията по отношение на инструментите на допълнителния капитал от първи ред

- 4. Когато условията, определени в член 49, параграф 1, престават да се спазват по отношение на инструментите на допълнителния капитал от първи ред се прилага следното:
 - a) този инструмент престава да бъде инструмент на допълнителния капитал от първи ред;
 - б) частта на премиите от емисии във връзка с този инструмент престават да бъдат елементи на допълнителния капитал от първи ред.

РАЗДЕЛ 2

ПРИСПАДАНИЯ ОТ ЕЛЕМЕНТИТЕ НА ДОПЪЛНИТЕЛНИЯ КАПИТАЛ ОТ ПЪРВИ РЕД

Член 53

Приспадания от елементите на допълнителния капитал от първи ред

- 5. Институциите приспадат следните елементи на допълнителния капитал от първи ред:
 - a) преките и косвените позиции на институция в собствени инструменти на допълнителния капитал от първи ред, включително такива, които тя може да бъде задължена да купува в резултат на съществуващи договорни задължения;
 - б) позициите в инструменти на допълнителния капитал от първи ред на съответни дружества, които имат взаимна кръстосана позиция с институцията, която позиция компетентният орган смята, че е била създадена с цел да се надуе изкуствено капиталът на институцията;
 - в) приложимият размер, определен в съответствие с член 57, на преките и косвените позиции в инструменти на допълнителния капитал от първи ред на съответни дружества, в които институцията няма значителни инвестиции;
 - г) преките и косвените позиции на институцията в инструменти на допълнителния капитал от първи ред на съответни дружества, в които институцията има значителни инвестиции, без поетите позиции, държани за 5 работни дни или по-малко;

- д) сумата на елементите, подлежащи на приспадане от елементите на капитала от втори ред по силата на член 63, които надхвърлят капитала от втори ред на институцията;
- е) всички данъчни отчисления, свързани с предвидимите към момента на изчисляването на отчисленията елементи на допълнителния капитал от първи ред, освен когато институцията подходящо коригира размера на елементите на допълнителния капитал от първи ред, доколкото такива данъчни отчисления намаляват размера, до който тези елементи могат да се използват за покриване на рискове или загуби.

Член 54

Приспадания от позиции в собствени инструменти на допълнителния капитал от първи ред

- 6. За целите на член 53, буква а), институциите изчисляват позициите си в инструменти на допълнителния капитал от първи ред въз основа на брутните дълги позиции при спазване на следните изключения:
 - а) институциите могат да изчисляват размера на позициите си в инструменти на допълнителния капитал от първи ред в търговския си портфейл въз основа на нетната дълга позиция, при условие че дългите и късите позиции са в една и съща базисна експозиция и късите позиции не са свързани с риск от контрагента;
 - б) институциите определят сумата, която трябва да се приспадне от косвените позиции в инструменти на допълнителния капитал от първи ред в търговския портфейл, които приемат формата на позиции в свързани с индекси ценни книжа, като изчислят базисната експозиция към инструментите на допълнителния капитал от първи ред, включени в индекса;
 - в) институциите могат да прихванат късите позиции в инструменти на допълнителния капитал от първи ред, произтичащи от къси позиции в базисните индекси, включително когато тези къси позиции включват риск от контрагента, от брутните дълги позиции в собствени инструменти на допълнителния капитал от първи ред в търговския портфейл, произтичащи от свързани с индекси ценни книжа.

Член 55

Приспадане на позициите в инструменти на допълнителния капитал от първи ред, емитирани от съответно дружество, когато институцията има взаимна кръстосана позиция с цел изкуствено да се надуе капиталът

Институциите правят приспаданията, изисквани в член 53, букви б), в) и г), в съответствие със следните изисквания:

- а) позициите в инструменти на допълнителния капитал от първи ред се изчисляват съобразно брутните дълги позиции;

- б) за целите на приспадането, елементите на допълнителния капитал от първи ред при застрахователните предприятия се третират като позиции в инструменти на допълнителния капитал от първи ред.

Член 56

Приспадане на позициите в инструменти на допълнителния капитал от първи ред, емитирани от съответно дружество

7. Институциите правят приспаданията, изисквани в член 53, букви в) и г), в съответствие със следните изисквания:
- а) те изчисляват позициите в търговския портфейл в капиталови инструменти на съответни дружества, въз основа на нетната дълга позиция в същата базисна експозиция, при условие че падежът на късата позиция съответства на този на дългата позиция или има остатъчен матуритет най-малко една година;
- б) те определят подлежащата на приспадане сума при косвените позиции в търговския портфейл в капиталови инструменти на съответни дружества под формата на позиции в свързани с индекси ценни книжа, като изчисляват базисната експозиция към свързаните с индекси капиталови инструменти на съответните дружества.

Член 57

Приспадане на позициите в инструменти на допълнителния капитал от първи ред, когато институцията няма значителни инвестиции в съответно дружество

1. За целите на член 53, буква в), институциите изчисляват приложимата подлежаща на приспадане сума, като умножават сумата, посочена в буква а), по коефициента, получен от изчислението, посочено в буква б):
- а) общата сума, с която преките и косвените позиции на институцията в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред, емитирани от съответни дружества, надхвърля 10 % от елементите на базовия собствен капитал от първи ред на институцията, изчислена след прилагане на:
- i) членове 29—32;
- ii) член 33, параграф 1, букви а) — ж) и й) — л), без активите с отсрочен данък, които се основават на бъдеща печалба и произтичат от временни разлики;
- iii) членове 41 и 42;
- б) сумата на преките и косвените позиции на институцията в инструменти на допълнителния капитал от първи ред, емитирани от съответни дружества, разделена на общата сума на преките и косвените позиции на институцията в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред, емитирани от тези съответни дружества.

2. Институциите изключват поетите позиции, държани за 5 работни дни или по-малко, от посочената в параграф 1, буква а) сума и при изчисляването на посочения в параграф 1, буква б) коефициент.
3. Институциите определят приспадналата част от позициите си в инструменти на допълнителния капитал от първи ред, като разделят посочената в буква а) сума на сумата в буква б):
 - а) сумата на подлежащите на приспадане по силата на параграф 1 позиции;
 - б) общата сума на преките и косвените позиции на институцията в капиталови инструменти на съответни дружества, в които институцията няма значителни инвестиции.

РАЗДЕЛ 3

ДОПЪЛНИТЕЛЕН КАПИТАЛ ОТ ПЪРВИ РЕД

Член 58

Допълнителен капитал от първи ред

Допълнителният капитал от първи ред на една институция се състои от елементите на допълнителния капитал от първи ред след приспадането на елементите, посочени в член 53, и прилагането на член 74.

Глава 4

Капитал от втори ред

РАЗДЕЛ 1

ЕЛЕМЕНТИ И ИНСТРУМЕНТИ НА КАПИТАЛА ОТ ВТОРИ РЕД

Член 59

Елементи на капитала от втори ред

Елементите на капитала от втори ред са:

- а) капиталови инструменти, стига да са спазени изискванията в член 60;
- б) премии от емисии във връзка с посочените в буква а) инструменти;
- в) за институциите, изчисляващи размера на рисково претеглените експозиции в съответствие с дял II, глава 2 — корекциите за общия кредитен риск, бруто от данъчни ефекти, в размер до 1,25 % от рисково претеглените експозиции, изчислени в съответствие с Трета част, дял II, глава 2;
- г) за институциите, изчисляващи размера на рисково претеглените експозиции в съответствие с дял II, глава 3 — сумите с положителен знак, бруто от данъчни

ефекти, получени в резултат на предвиденото в член 154 и 155 изчисление, в размер до 0,6 % от рисково претеглените експозиции, изчислени в съответствие с Трета част, дял II, глава 3.

Член 60

Инструменти на капитала от втори ред

4. Капиталов инструмент е инструмент на капитала от втори ред 2, ако са изпълнени следните условия:
- а) инструментите са емитирани и платени;
 - б) инструментите не са закупени от някой от следните:
 - i) институцията или нейните дъщерни предприятия;
 - ii) предприятие, в което институцията има дялово участие под формата на пряка или контролираща собственост в размер на 20 % или повече от правата на глас или капитала на предприятието;
 - в) закупуването на инструментите не се финансира пряко или непряко от институцията;
 - г) вземанията към главницата на инструментите по силата на разпоредбите относно тези инструменти са с по-нисък ранг спрямо вземанията на всички привилегирани кредитори;
 - д) инструментите не са обезпечени или гарантирани от:
 - i) институцията или нейните дъщерни предприятия;
 - ii) институцията майка или нейните дъщерни предприятия;
 - iii) финансов холдинг майка или неговите дъщерни предприятия;
 - iv) холдинга със смесена дейност или неговите дъщерни предприятия;
 - v) смесения финансов холдинг и неговите дъщерни предприятия;
 - vi) някое предприятие, което има тесни връзки с посочените в подточки i) — v) предприятия;
 - е) Инструментите не са предмет на договореност, с която се повишава рангът на вземанията по инструментите;
 - ж) инструментите имат първоначален срок на падеж най-малко 5 години;
 - з) разпоредбите относно инструментите не включват стимул за тях да бъдат обратно изкупени от институцията;
 - и) ако инструментите включват една или повече кол опции, тези опции могат да бъдат упражнени единствено според волята на емитента;

- й) по отношение на инструментите може да се упражни кол опция или те могат да бъдат изкупени обратно само когато условията, предвидени в член 72, са изпълнени и не преди да са минали пет години от датата на емитиране;
- к) в разпоредбите, уреждащи инструментите, няма указание — изрично или по подразбиране — за това, че те ще бъдат или могат да бъдат изкупени обратно на друга дата, освен на падежа, като институцията не предвижда друго подобно указание;
- л) разпоредбите относно инструментите не дават на държателя им правото да ускори графика на изплащането на лихви или на главницата, освен в случай на несъстоятелност или ликвидация на институцията;
- м) размерът на дължимите по инструментите плащания на лихви и на главница няма да бъде променен въз основа на кредитния рейтинг на институцията или нейната институция майка, финансов холдинг майка или холдинг със смесена дейност;
- н) когато тези инструменти не са емитирани пряко от институцията, от действащо предприятие в консолидацията по Първа част, дял II, глава 2, от предприятието майка, финансов холдинг майка или холдинга със смесена дейност, от постъпленията от тези инструменти във форма, която удовлетворява условията в настоящия параграф, могат незабавно и без ограничение да се ползват:
 - i) институцията;
 - ii) действащо предприятие в консолидацията по Първа част, дял II, глава 2;
 - iii) институцията майка;
 - iv) финансовият холдинг майка;
 - v) холдингът със смесена дейност.

Член 61

Амортизация на инструментите на капитала от втори ред

- 5. Степента, в която инструментите на капитала от втори ред се приемат за елементи на капитала от втори ред през последните 5 години от матуритета на инструментите, се изчислява чрез умножаване на резултата, получени от изчислението в буква а), по сумата в буква б), както следва:
 - а) номиналната стойност на инструментите или подчинените заеми на първия ден от последния петгодишен период на матуритета им, разделена на броя на календарните дни в този период;
 - б) броят на оставащите календарни дни от матуритета на инструментите или подчинените заеми.

Член 62

Последици от неспазването на изискванията по отношение на инструментите на капитала от втори ред

6. Когато условията, определени в член 60, престават да се спазват по отношение на инструмент на капитала от втори ред се прилага следното:
 - а) този инструмент престават да бъде инструмент на капитала от втори ред;
 - б) премиите за емисии във връзка с този инструмент престават да бъдат елементи на капитала от втори ред.

РАЗДЕЛ 2

ПРИСПАДАНИЯ ОТ ЕЛЕМЕНТИТЕ НА КАПИТАЛА ОТ ВТОРИ РЕД

Член 63

Приспадания от елементите на капитала от втори ред

7. От елементите на капитала от втори ред се приспадат:
 - а) преките и косвените позиции на институция в собствени инструменти на капитала от втори ред, включително такива, които тя може да бъде задължена да купува в резултат на съществуващи договорни задължения;
 - б) позиции в инструменти на капитала от втори ред на съответни дружества, които имат взаимна кръстосана позиция с институцията, която позиция компетентният орган смята, че е била създадена с цел да се надуе изкуствено капиталът на институцията;
 - в) приложимият размер, определен в съответствие с член 67, на преките и косвените позиции в инструменти на капитала от втори ред на съответни дружества, в които институцията няма значителни инвестиции;
 - г) преките и косвените позиции на институцията в инструменти на капитала от втори ред на съответни дружества, в които институцията има значителни инвестиции, без поетите позиции, държани за 5 работни дни или по-малко;

Член 64

Приспадане на позициите в собствени инструменти на капитала от втори ред и подчинени заеми

8. За целите на член 63, буква а), институциите изчисляват позициите си въз основа на брутните дълги позиции при спазване на следните изключения:
 - а) институциите могат да изчисляват размера на позициите в търговския портфейл въз основа на нетната дълга позиция, при условие че дългите и късите позиции са в една и съща базисна експозиция и късите позиции не са свързани с риск от контрагента;

- б) институциите определят сумата, която трябва да се приспадне от косвените позиции в търговския портфейл, които приемат формата на позиции в свързани с индекси ценни книжа, като изчисляват базисната експозиция към инструментите на капитала от втори ред, включени в индекса;
- в) институциите могат да прихванат късите позиции в инструменти на капитала от втори ред, произтичащи от къси позиции в базисните индекси, включително когато тези къси позиции включват риск от контрагента, от brutните дълги позиции в инструменти на капитала от втори ред в търговския портфейл, произтичащи от свързани с индекси ценни книжа.

Член 65

Приспадане на позициите в инструменти на капитала от втори ред и подчинени заеми на съответни дружества, когато институцията има взаимна кръстосана позиция с цел изкуствено да се надуе капиталът

Институциите правят изискваните в член 63, букви б), в) и г) приспадания в съответствие със следните изисквания:

- а) позициите в инструменти на капитала от втори ред, включително подчинените заеми, се изчисляват въз основа на brutните дълги позиции;
- б) за целите на приспадането, позициите в елементи на капитала от втори ред при застрахователните предприятия и елементи на капитала от трети ред при застрахователните предприятия се третираат като позиции в инструменти на капитала от втори ред.

Член 66

Приспадане на позициите в инструменти на капитала от втори ред и подчинени заеми на съответни дружества

9. Институциите правят изискваните в член 63, букви в) и г) приспадания в съответствие със следните изисквания:
- а) те могат да изчисляват позициите в търговския портфейл в капиталови инструменти, емитирани от съответни дружества, въз основа на нетната дълга позиция в същата базисна експозиция, при условие че падежът на късата позиция съответства на този на дългата позиция или има остатъчен матуритет най-малко една година;
 - б) те определят подлежащата на приспадане сума при косвените позиции в търговския портфейл в капиталови инструменти на съответни дружества под формата на позиции в свързани с индекси ценни книжа, като изчисляват базисната експозиция към свързаните с индекси капиталови инструменти на съответните дружества.

Член 67

Приспадане на инструменти на капитала от втори ред, когато дадена институция не притежава значителни инвестиции в съответно дружество

1. За целите на член 63, буква в), институциите изчисляват приложимата подлежаща на приспадане сума, като умножават сумата, посочена в буква а), по коефициента, получен от изчислението, посочено в буква б):
 - а) общата сума, с която преките и косвените позиции на институцията в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред, емитирани от съответни дружества, надхвърлят 10 % от елементите на базовия собствен капитал от първи ред на институцията, изчислена след прилагане на:
 - i) членове 29—32;
 - ii) приспаданията, посочени в член 33, параграф 1, букви а) — ж) и й) — л), с изключение на сумата, която се приспада по отношение на активите с отсрочен данък, които се основават на бъдеща печалба и произтичат от временни разлики;
 - iii) членове 41 и 42;
 - б) сумата на преките и косвените позиции на институцията в инструменти на капитала от втори ред, емитирани от съответните дружества, разделена на общата сума на преките и косвените позиции на институцията в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред, емитирани от съответни дружества.
2. Институциите изключват поетите позиции, държани за 5 работни дни или по-малко, от посочената в параграф 1, буква а) сума и при изчисляването на посочения в параграф 1, буква б) коефициент.
3. Институциите определят приспаданата част от позициите си в инструменти на капитала от втори ред, като разделят посочената в буква а) сума на сумата в буква б):
 - а) общата сума на подлежащите на приспадане по силата на параграф 1 позиции;
 - б) общата сума на преките и косвените позиции на институцията в капиталови инструменти на съответните дружества, в които институцията няма значителни инвестиции.

РАЗДЕЛ 3

КАПИТАЛ ОТ ВТОРИ РЕД

Член 68

Капитал от втори ред

4. Капиталът от втори ред на институция се състои от елементите на капитала от втори ред след приспаданията, посочени в член 63, и прилагането на член 74.

Глава 5

Капитал

Член 69

Капитал

5. Капиталът на институция се състои от сбора на нейния капитал от първи ред и капитал от втори ред.

Глава 6

Общи изисквания

Член 70

Позиции в капиталови инструменти на регулирани дружества, които не са регулаторен капитал

6. Институциите не приспадат от какъвто и да е елемент на капитала позиции в регулирано финансово предприятие по смисъла на член 137, параграф 4, които не са регулаторен капитал на това предприятие. За такива позиции институциите прилагат рисково тегло в съответствие с Трета част, дял II, глава 2 или 3, както е приложимо.

Член 71

Косвени позиции, произтичащи от свързани с индекси позиции

1. Като алтернативен метод за изчисляване на експозицията си към свързаните с индекси инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред, когато компетентният орган предварително е дал съгласието си, дадена институция може да използва консервативна оценка на базисната си експозиция към свързаните с индекси инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред, емитирани от съответни дружества.

2. Компетентният орган дава съгласието си, само ако институцията му е представила убедителни доказателства, че за нея наблюдението на базисната ѝ експозиция към свързаните с индекси инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред, емитирани от тези съответни дружества, ще представлява операционна тежест.
3. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на:
 - а) степента на консерватизъм, изисквана в оценките, използвани като посочената в параграф 1 алтернатива на изчисляването на базисната експозиция;
 - б) смисъла на операционна тежест за целите на параграф 2.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 1 януари 2013 г.

Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 72

Условия за намаляване на капитала

4. Дадена институция иска предварителното съгласие на компетентния орган, за да извърши следното:
 - а) да намали или изкупи обратно емитираните от нея инструменти на базовия собствен капитал от първи ред по разрешения от приложимото национално право начин;
 - б) да упражни кол опция по отношение на инструменти на допълнителния капитал от първи ред или на капитала от втори ред, или да ги изкупи обратно преди датата на падежа им.

Член 73

Съгласие от надзорен орган за намаляване на капитала

1. Компетентният орган се съгласява дадена институция да намали, обратно да изкупи или да упражни кол опция по отношение на инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред или капитала от втори ред, когато е изпълнено някое от следните условия:
 - а) по-рано от действието по член 13 или по време на него институцията заменя инструментите, посочени в член 72, с капиталови инструменти с равностойно или по-високо качество, при условия, които са устойчиви за капацитета на институцията да генерира доход;

- б) институцията е представила на компетентния орган убедителни доказателства, че капиталът ѝ след въпросното действие надхвърля изискванията в член 87, параграф 1 с марж, който компетентният орган приема за значителен и съответстващ, като освен това компетентният орган смята финансовото състояние на институцията за стабилно.
2. Когато институция предприеме посоченото в член 72, буква а) действие и приложимото национално право не позволява отказ от обратно изкупуване на посочените в член 25 инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, компетентният орган може да реши да не приложи изискванията в параграф 1 от настоящия член, при условие че изиска от институцията да ограничи на подходяща основа изкупуването на такива инструменти.
3. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на:
- а) значението на „устойчив за капацитета на институцията да генерира доход“;
 - б) подходящите основи за ограничаване на обратното изкупуване, посочено в параграф 2;
 - в) процедурите и информационните изисквания за подаване на заявление от институцията за съгласие на компетентния орган за осъществяване на дейностите, изброени в член 72, включително срока за обработка на такова заявление.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 1 януари 2013 г.

Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 74

Временно неприлагане на приспаданията от капитала

1. Когато дадена институция притежава акции или дялови единици, които са инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, на допълнителния капитал от първи ред или на капитала от втори ред, в съответно дружество и компетентният орган приема, че тези позиции са за целите на операция по финансова помощ с оглед оздравяване и спасяване на това дружество, органът може да реши временно да не прилага разпоредбите за приспадане, които иначе биха се прилагали към тези инструменти.
2. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за уточняване на понятието „временно“ за целите на параграф 1 и условията, съгласно които компетентният орган може да сметне, че посочените временни позиции са за целите на операция по финансова помощ с оглед оздравяване и спасяване на съответно дружество.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 1 януари 2013 г.

Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 75

Постоянен анализ на качеството на капитала

1. ЕБО наблюдава качеството на капиталовите инструменти, емитирани от институции в Съюза, и уведомява Комисията незабавно в случаите, когато съществуват значителни доказателства за съществено влошаване на качеството на тези инструменти.
2. Уведомлението съдържа:
 - а) подробно описание на естеството и степента на установеното влошаване;
 - б) техническите съвети за действие от страна на Комисията, които ЕБО смята за необходими.
3. ЕБО предоставя технически съвети на Комисията относно всякакви значими изменения, които смята за необходими с оглед дефинирането на капитала, в резултат на което и да е от следните:
 - а) съответни промени в пазарните стандарти или практики;
 - б) промени в съответните правни или счетоводни стандарти;
 - в) значителни промени в методиката на ЕБО за тестване на устойчивостта на институциите във връзка с платежоспособността им.
4. ЕБО предоставя технически съвети на Комисията до 31 декември 2013 г. за възможното третиране на нереализираната печалба, оценявана по справедлива стойност, различно от включването ѝ без корекция в базовия собствен капитал от първи ред. Такива препоръки отчитат съответните изменения в международните счетоводни стандарти и в международните споразумения за пруденциални стандарти за банките.

Дял III

Малцинствено участие и инструменти на допълнителния капитал от първи ред и на капитала от втори ред, емитирани от дъщерни дружества

Член 76

Малцинствени участия, които отговарят на изискванията за включване в консолидирания базов собствен капитал от първи ред

1. Малцинствените участия включват инструментите на базовия собствен капитал от първи ред на дъщерно предприятие, към които се добавят неразпределената печалба и премиите за емисии във връзка с тях, когато са изпълнени следните условия:
 - а) дъщерното предприятие е някое от следните:
 - i) институция;
 - ii) предприятие, което по силата на приложимото национално право попада в обхвата на изискванията на настоящия регламент и директива [въвежда се от Службата за публикации];
 - б) дъщерното предприятие е напълно включено в консолидацията съгласно Първа част, дял II, глава 2;
 - в) тези инструменти на базовия собствен капитал от първи ред се държат от лица, различни от предприятията, включени в консолидацията съгласно Първа част, дял II, глава 2.
2. Малцинствените участия, които са финансирани пряко или косвено, посредством дружество със специална инвестиционна цел или по друг начин, от институцията майка, финансовия холдинг майка, холдинга със смесена дейност или техните дъщерни предприятия, не представлява консолидиран базов собствен капитал от първи ред.

Член 77

Квалифициран допълнителен капитал от първи ред, капитал от първи ред, капитал от втори ред и квалифициран капитал

Квалифицираният допълнителен капитал от първи ред, капиталът от първи ред, капиталът от втори ред и квалифицираният капитал обхващат малцинственото участие, инструментите на допълнителния капитал от първи ред, на капитала от първи ред и на капитала от втори ред, както е приложимо, плюс неразпределената печалба и премиите за емисии във връзка с тях, на дъщерно предприятие, когато са изпълнени следните условия:

- а) дъщерното предприятие е някое от следните:

- i) институция;
 - ii) предприятие, което по силата на приложимото национално право попада в обхвата на изискванията на настоящия регламент и Директива [въвежда се от Службата за публикации];
- б) дъщерното предприятие е напълно включено в консолидацията съгласно Първа част, дял II, глава 2;
- в) тези инструменти се държат от лица, различни от предприятията, включени в консолидацията съгласно Първа част, дял II, глава 2.

Член 78

Квалифициран допълнителен капитал от първи ред и капитал от втори ред, емитиран от дружество със специална инвестиционна цел

1. Инструментите на допълнителния капитал от първи ред и на капитала от втори ред, емитирани от дружество със специална инвестиционна цел, и неразпределената печалба и премиите от емисии във връзка с тях, се включват в квалифицирания допълнителен капитал от първи ред, капитал от първи ред и капитал от втори ред, или в квалифицирания капитал, както е приложимо, само когато са изпълнени следните условия:
 - а) дружеството със специална инвестиционна цел, емитент на тези инструменти, е напълно включено в консолидацията съгласно Първа част, дял II, глава 2;
 - б) инструментите и неразпределената печалба и премиите от емисии във връзка с тях се включват в квалифицирания допълнителен капитал от първи ред, само когато са изпълнени условията в член 49, параграф 1;
 - в) инструментите и неразпределената печалба и премиите от емисии във връзка с тях се включват в квалифицирания капитал от втори ред, само когато са изпълнени условията в член 60;
 - г) единственият актив на дружеството със специална инвестиционна цел е инвестицията му в капитала на това дъщерно предприятие, като формата на инвестицията отговаря на съответните условия в член 49, параграф 1 или член 60, както е приложимо.

Ако компетентният орган сметне, че активите на дружеството със специална инвестиционна цел са минимални и незначителни за такова дружество, той може да реши да не прилага изискването в буква г).
2. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за уточняване на понятията „минимален“ и „незначителен“, посочени в параграф 1, буква г).
3. ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 1 януари 2013 г.

Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 79

Малцинствени участия, включени в консолидирания базов собствен капитал от първи ред

4. Институциите определят размера на малцинствените участия на дъщерно предприятие, включени в консолидирания базов собствен капитал от първи ред, чрез изваждане от тях на резултата от умножаването на сумата, посочена в буква а), с процента, посочен в буква б):
- а) базовият собствен капитал от първи ред на дъщерното предприятие минус по-ниската стойност от:
- i) базовия собствен капитал от първи ред на дъщерното предприятие, необходим за постигане на сбора на определената от изискването в член 87, параграф 1, буква а) сума и комбинирания буфер, посочен в член 122, параграф 2 от Директива [въвежда се от Службата за публикации];
 - ii) консолидирания базов собствен капитал от първи ред на това дъщерно предприятие, необходим на консолидирана основа за постигане на сбора на определената от изискването в член 87, параграф 1, буква а) сума и комбинирания буфер, посочен в член 122, параграф 2 от Директива [въвежда се от Службата за публикации];
- б) малцинствените участия на дъщерното предприятие, изразени като процент от всички инструменти на базовия собствен капитал от първи ред на това предприятие, плюс неразпределената печалба и премиите от емисии във връзка с тях.

Член 80

Инструменти на квалифицирания капитал от първи ред, включени в консолидирания капитал от първи ред

5. Институциите определят размера на квалифицирания капитал от първи ред на дъщерно предприятие, включен в консолидирания капитал от първи ред, чрез изваждане от квалифицирания капитал от първи ред на това дъщерно предприятие на резултата от умножаването на сумата, посочена в буква а), с процента, посочен в буква б).
- а) по-ниската стойност от следните:
- i) размера на капитала от първи ред на дъщерното предприятие, необходим за постигане на сбора на определената от изискването в член 87, параграф 1, буква б) сума и комбинирания буфер, посочен в член 122, параграф 2 от Директива [въвежда се от Службата за публикации];

- ii) размера на консолидирания капитал от първи ред на това дъщерно предприятие, необходим на консолидирана основа за постигане на сбора на определената от изискването в член 87, параграф 1, буква б) сума и комбинирания буфер, посочен в член 122, параграф 2 от Директива [въвежда се от Службата за публикации];
- б) квалифицираният капитал от първи ред на дъщерното предприятие, изразен като процент от всички инструменти на капитала от първи ред на това предприятие, плюс неразпределената печалба и премиите от емисии във връзка с тях.

Член 81

Квалифициран капитал от първи ред, включен в консолидирания допълнителен капитал от първи ред

- 6. Институциите определят размера на квалифицирания капитал от първи ред на дъщерно предприятие, включен в консолидирания допълнителен капитал от първи ред, чрез изваждане на малцинствените участия на това предприятие, включени в консолидирания базов собствен капитал от първи ред, от неговия квалифициран капитал от първи ред.

Член 82

Квалифициран капитал, включен в консолидирания капитал

- 7. Институциите определят размера на квалифицирания капитал на дъщерно предприятие, включен в консолидирания капитал, чрез изваждане на резултата от умножаването на сумата, посочена в буква а), с процента, посочен в буква б), от квалифицирания капитал на това предприятие:
 - а) по-ниската стойност от следните:
 - i) размера на капитала на дъщерното предприятие, необходим за постигане на сбора на определената от изискването в член 87, параграф 1, буква в) сума и комбинирания буфер, посочен в член 122, параграф 2 от Директива [въвежда се от Службата за публикации];
 - ii) размера на капитала на това дъщерно предприятие, необходим на консолидирана основа за постигане на сбора на определената от изискването в член 87, параграф 1, буква в) сума и комбинирания буфер, посочен в член 122, параграф 2 от Директива [въвежда се от Службата за публикации];
 - б) квалифицираният капитал на предприятието, изразен като процент от всички капиталови инструменти на дъщерното предприятие, включени в елементите на базовия собствен капитал от първи ред, на допълнителния капитал от първи ред и на капитала от втори ред, плюс неразпределената печалба и премиите от емисии във връзка с тях.

Член 83

Инструменти на квалифицирания капитал, включен в консолидирания капитал от втори ред

8. Институциите определят размера на квалифицирания капитал на дъщерно предприятие, включен в консолидирания капитал от втори ред, чрез изваждане на квалифицирания капитал от първи ред на това предприятие, включен в консолидирания капитал от първи ред, от квалифицирания капитал, включен в консолидирания му капитал.

Дял IV

Квалифицирани дялови участия извън финансовия сектор

Член 84

Претегляне на риска и забрана на квалифицираните дялови участия извън финансовия сектор

1. Квалифицирано дялово участие в предприятие, което не е едно от изброените по-долу, с размер над 15 % от приемливия капитал на институцията, се подчинява на разпоредбите в параграф 3:
 - а) съответно дружество;
 - б) друго предприятие, чиято дейност компетентният орган смята за една от следните:
 - i) пряко разширение на банковата дейност или
 - ii) спомагателна на банковата дейност;
 - iii) лизинг, факторинг и управление на дялови тръстове, управление на услуги за обработка на данни или друга подобна дейност.
2. Квалифицираните дялови участия на институция в предприятия, различни от посочените в параграф 1, букви а) и б), чийто размер надхвърля 60 % от приемливия капитал, се подчиняват на разпоредбите в параграф 3.
3. Компетентните органи прилагат изискванията в букви а) или б) към квалифицираните дялови участия на институциите, посочени в параграфи 1 и 2:
 - (b) институциите прилагат рисково тегло от 1 250 % към:
 - i) размера на квалифицираните дялови участия, посочени в параграф 1, надхвърлящ 15 % от приемливия капитал;
 - ii) общия размер на квалифицираните дялови участия, посочени в параграф 2, надхвърлящ 60 % от приемливия капитал на институцията.
 - (c) Компетентните органи забраняват на институциите да притежават посочените в параграфи 1 и 2 квалифицирани дялови участия, чийто размер надхвърля процентите на приемливия капитал, предвидени в тези параграфи.
4. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на:

- (d) дейностите, които са пряко разширение на банковата дейност;
 - (e) дейностите, които се отнасят до спомагателни услуги във връзка с банковата дейност;
 - (f) подобните дейности за целите на параграф 1, буква б), подточка iii).
- (31) ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 1 януари 2013 г.

Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 85

Алтернативен подход на прилагането на рисково тегло в размер на 1 250 %

Като алтернатива на прилагането на рисково тегло в размер на 1 250 % към сумите, надхвърлящи посочените в член 84, параграфи 1 и 2 граници, институциите могат да приспадат тези суми от елементите на базовия собствен капитал от първи ред в съответствие с член 33, параграф 1, буква к).

Член 86

Изключения

1. Акциите или дяловите единици на предприятията, които не са посочени в член 84, параграф 1, букви а) и б), не се включват при изчисляването на определените в същия член граници на приемливия капитал, когато е изпълнено някое от следните условия:
 - а) тези акции или дялови единици са държани временно при финансово преобразуване или спасителна операция;
 - б) държането на акции или дялови единици е поета позиция за срок от 5 работни дни или по-малко;
 - в) тези акции или дялови единици се държат от името на институцията за чужда сметка.
2. Акциите или дяловите единици, които не са финансови дълготрайни активи по смисъла на член 35, параграф 2 от Директива 86/635/ЕИО, не се включват в изчислението по член 84.

ТРЕТА ЧАСТ

КАПИТАЛОВИ ИЗИСКВАНИЯ

Дял I

Общи изисквания, остойностяване и докладване

Глава 1

Минимален размер на капитала

РАЗДЕЛ 1

КАПИТАЛОВИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ИНСТИТУЦИИТЕ

Член 87

Капиталови изисквания

1. При спазване на членове 88 и 89, институциите във всеки един момент отговарят на следните капиталови изисквания:
 - а) отношение на базовия собствен капитал от първи ред 4,5 %;
 - б) отношение на капитала от първи ред 6 %;
 - в) отношение на общия капитал 8%.
2. Институциите изчисляват своите капиталови отношения, както следва:
 - а) отношението на базовия собствен капитал от първи ред е базовият собствен капитал от първи ред на институцията, изразен като процент от общата рискова експозиция;
 - б) отношението на капитала от първи ред е капиталът от първи ред на институцията, изразен като процент от общата рискова експозиция;
 - в) отношението на общия капитал е капиталът на институцията, изразен като процент от общата рискова експозиция.
3. Общата рискова експозиция се изчислява като сбор от букви а) — е), след като се вземат предвид разпоредбите в параграф 4:
 - а) размерът на рисково претеглените експозиции за кредитен риск и риск от разсейване, изчислени в съответствие с дял II от част III, по отношение на цялата стопанска дейност на дадена институция, с изключение на рисково претеглените експозиции от дейността по нейния търговски портфейл;
 - б) капиталовите изисквания, определени в съответствие с разпоредбите на Трета част, дял IV или Четвърта част, както е приложимо, във връзка с дейността по търговския портфейл на институцията за следното:
 - і) риск във връзка с позициите;

- ii) значителни експозиции, надхвърлящи посочените в членове 384—390 граници, в рамките на разрешения на институцията размер на надхвърляне;
- в) капиталовите изисквания, определени в съответствие с разпоредбите на Трета част, дял IV или V, както е приложимо, за следното:
 - i) валутен риск
 - ii) риск от неуреждане;
 - iii) риск във връзка със стоките;
- г) капиталовите изисквания, изчислени в съответствие с дял VI по отношение на риска от корекция на кредитната оценка на извънборсовите деривативни инструменти, различни от кредитните деривати, признати за намаляване на размера на рисково претеглените експозиции за кредитен риск;
- д) капиталовите изисквания, определени в съответствие с Трета част, дял III по отношение на операционния риск;
- е) рисково претеглените размери на експозициите, определени в съответствие с дял II от част III по отношение на риска от контрагента, породен от дейността по търговския портфейл на институцията, за следните видове сделки и споразумения:
 - i) извънборсови деривативни инструменти и кредитни деривативи;
 - ii) репо сделки, сделки по предоставяне в заем на ценни книжа или стоки или по получаване на заеми, свързани с ценни книжа или стоки;
 - iii) маржин заемни сделки с ценни книжа или стоки;
 - iv) сделки с удължен срок на уреждане.

4. Следните разпоредби се прилагат при изчисляването на общата експозиция, посочена в параграф 3:

- а) капиталовите изисквания в букви в)—д) от посочения параграф обхващат възникващите в резултат на цялата стопанска дейност на дадена институция;
- б) институциите умножават определените в букви б)—д) от посочения параграф капиталови изисквания с 12,5.

Член 88

Изискване за първоначален капитал при действащо предприятие

5. Капиталът на институция не може да спадне под размера на началния капитал, изискван при лицензирането ѝ.
6. Съществуващите към 1 януари 1993 г. институции, чиито капитал не достига размера на изисквания първоначален капитал, могат да продължат дейността си. В този случай капиталът им не може да спаднат под най-високото ниво, достигнато след 22 декември 1989 г.
7. Когато контролът върху дадена институция, попадаща в посочената в параграф 2 категория, бъде поет от физическо или юридическо лице, различно от лицето, контролирало институцията преди това, нейният капитал трябва да достигне размера на изисквания първоначален капитал.
8. При сливане на две или повече институции, попадащи в посочената в параграф 2 категория, капиталът на институцията след сливането не може да спадне под общия капитал на слелите се институции в момента на сливането, при условие че не е достигнат размерът на изисквания първоначален капитал.
9. Когато компетентните органи преценят, че за да се осигури платежоспособността на дадена институция е необходимо посоченото в параграф 1 изискване да бъде спазено, разпоредбите в параграфи 2—4 не се прилагат.

Член 89

Дерогация за малък търговски портфейл

1. Институциите могат да заменят капиталовото изискване в член 87, параграф 3, буква б) с капиталовото изискване, изчислено в съответствие с буква а) от посочения параграф по отношение на дейността по търговския им портфейл, при условие че размерът на балансовата и задбалансовата дейност по търговския портфейл отговаря на следните условия:
 - (а) той обичайно не достига 5 % от общите активи и 15 млн. EUR;
 - (б) той никога не превишава 6 % от общите активи и 20 млн. EUR.
2. Когато се оценява размерът на балансовата и задбалансовата дейност, дълговите инструменти се оценяват по пазарна стойност или по стойността на главницата, капиталовите инструменти — по пазарната им цена, а деривативите — в съответствие с номиналната или пазарна стойност на базисните инструменти. Дългите и късите позиции се сумират независимо от техните знаци.
3. Когато дадена институция престане да удовлетворява условията, посочени в параграф 1, буква б), тя незабавно уведомява компетентния орган. Ако след оценка от компетентния орган, последният установи и уведоми институцията, че изискването в параграф 1, буква а) не е удовлетворено, институцията престава да използва параграф 1 от следващата отчетна дата.

РАЗДЕЛ 2
КАПИТАЛОВИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ИНВЕСТИЦИОННИТЕ ДРУЖЕСТВА С
ОГРАНИЧЕН ЛИЦЕНЗ ЗА ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ИНВЕСТИЦИОННИ УСЛУГИ

Член 90

Капиталови изисквания за инвестиционните дружества с ограничен лиценз за предоставяне на инвестиционни услуги

1. За целите на член 87, параграф 3, инвестиционните посредници, които не са лицензирани да предоставят инвестиционните услуги, посочени в точки 3 и 6 от раздел А на приложение I към Директива 2004/39/ЕО, изчисляват размера на общата рискова експозиция по параграф 2.
2. Инвестиционните посредници, посочени в параграф 1, изчисляват размера на общата рискова експозиция като по-високия от следните:
 - а) сумата от посочените в член 87, параграф 3, букви от а) до г) и е) елементи след прилагане на член 87, параграф 4;
 - б) сумата, посочена в член 92, умножена по 12,5.
3. Към инвестиционните посредници, посочени в параграф 1, се прилагат всички останали разпоредби относно операционния риск, предвидени в дял VII, глава 3, раздел 2, подраздел 1 от Директива [въвежда се от Службата за публикации].

Член 91

Капиталови изисквания за инвестиционните посредници, които имат първоначален капитал, както е предвидено в член 29 от Директива [въвежда се от Службата за публикации]

1. По смисъла на член 87, параграф 3, следните категории инвестиционни посредници, които поддържат първоначален капитал в съответствие с член 29 от Директива [въвежда се от Службата за публикации], изчисляват размера на общата рискова експозиция по параграф 2:
 - а) инвестиционните посредници, които извършват сделки за своя сметка само с цел изпълнение на поръчка на клиент или за целите на получаване на достъп до система за клиринг и уреждане или до призната борса, когато действат в качеството на посредник или изпълняват поръчка на клиент;
 - б) инвестиционните посредници, които не държат пари или ценни книжа на клиенти;
 - в) инвестиционните посредници, които извършват само сделки за своя сметка;
 - г) инвестиционните посредници, които нямат външни клиенти;

- д) инвестиционните посредници, при които изпълнението и уреждането на сделките им се осъществяват под отговорността на клирингова институция и са гарантирани от нея.
- 2. За инвестиционните посредници, посочени в параграф 1, размерът на общата рискова експозиция се изчислява като сума от следното:
 - а) член 87, параграф 3, букви от а) до г) и е), след прилагане на член 87, параграф 4;
 - б) сумата, посочена в член 92, умножена по 12,5.
- 3. Към инвестиционните посредници, посочени в параграф 1, се прилагат всички останали разпоредби относно операционния риск, предвидени в дял VII, глава 3, раздел 2, подраздел 1 от Директива [въвежда се от Службата за публикации].

Член 92

Капитал, основан на режимни разходи

- 1. В съответствие с член 90 и 91, инвестиционният посредник поддържа приемлив капитал в размер най-малко на една четвърт от режимните си разходи за предходната година.
- 2. Когато в стопанската дейност на инвестиционен посредник в сравнение с предходната година е налице промяна, която компетентният орган счита за съществена, органът може да измени изискването в параграф 1.
- 3. Когато инвестиционен посредник не е извършвал стопанска дейност в продължение на една година, считано от деня на начало на дейността, той поддържа приемлив капитал в размер най-малко на една четвърт от предвидените в бизнес плана режимни разходи, освен ако компетентният орган не изиска коригиране на плана.
- 4. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които се определя по-подробно следното:
 - а) изчисляването на изискването за поддържане на приемлив капитал в размер най-малко на една четвърт от режимните разходи за предходната година;
 - б) условията за изменение от компетентния орган на изискването за поддържане на допустим капитал в размер най-малко на една четвърт от режимните разходи за предходната година;
 - в) при инвестиционно дружество, което не е осъществявало дейност в продължение на година — изчисляването на прогнозните режимни разходи.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 1 януари 2013 г.

На Комисията се делегират правомощия да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 93

Капитал при инвестиционните посредници на консолидирана основа

1. При инвестиционните посредници, посочени в член 90, параграф 1, в една група, когато групата не включва кредитни институции, даден инвестиционен посредник майка в държава-членка прилага член 87 на консолидирана основа, както следва:
 - а) като използва изчисляването на размера на общата рискова експозиция по член 90, параграф 2;
 - б) капитал, изчислен според консолидираното финансово състояние на инвестиционния посредник майка.
2. При инвестиционните посредници, посочени в член 91, параграф 1, в група, когато групата не включва кредитни институции, инвестиционен посредник, контролиран от финансов холдинг, прилага член 87 на консолидирана основа, както следва:
 - а) като използва изчисляването на размера на общата рискова експозиция по член 91, параграф 2;
 - б) капитал, изчислен според консолидираното финансово състояние на инвестиционния посредник майка.

Глава 2

Изисквания за изчисляване и докладване

Член 94

Остойносттаване

Остойносттаването на активите и задбалансовите позиции се извършва в съответствие със счетоводната рамка, към която институцията следва да се придържа съгласно Регламент (ЕО) № 1606/2002 и Директива 86/635/ЕИО.

Член 95

Докладване във връзка с капитала

1. Институциите, които изчисляват капиталовите изисквания с оглед на позиционния риск, ги докладват поне веднъж на всеки 3 месеца.

Докладът включва финансова информация, изготвена в съответствие със счетоводната рамка, която ползва институцията по силата на Регламент (ЕО)

№ 1606/2002 и Директива 86/635/ЕИО, доколкото е необходимо, за да се получи цялостен поглед върху рисковия профил на дейността на институцията.

Докладването от институциите относно задълженията по член 87 се извършва поне два пъти годишно.

Институциите съобщават на компетентните органи резултатите и всички необходими данни по компонентите.

2. ЕБО разработва проекти на изпълнителни технически стандарти, с които да се определят единните формати, честотата на докладване и датите, както и информационно-технологичните решения, които трябва да се прилагат в Съюза при такова докладване. Форматите на докладване са пропорционални на естеството, мащаба и сложността на дейността на институцията.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на изпълнителни технически стандарти до 1 януари 2013 г.

Комисията се оправомощава да приема посочените в първа алинея изпълнителни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 96

Специфични задължения за докладване

1. Институциите докладват на компетентните органи следните данни:
 - а) загуби, произтичащи от кредити, обезпечени през коя да е година с жилищен имот до 80 % от пазарната или ипотечната кредитна стойност, освен ако не е решено друго в съответствие с член 119, параграф 2;
 - б) общите загуби, произтичащи от кредити, обезпечени с жилищен имот през коя да е година;
 - в) загуби, произтичащи от кредити, обезпечени през коя да е година с търговски недвижим имот до 50 % от пазарната стойност или 60 % от ипотечната кредитна стойност, освен ако не е решено друго в съответствие с член 119, параграф 2;
 - г) общите загуби, произтичащи от кредити, обезпечени с търговски недвижим имот през коя да е година.
2. Компетентните органи публикуват ежегодно в обобщен вид данните, определени в параграф 1, букви а) — г), заедно с хронологични данни, когато има такива. Компетентен орган в държава-членка, при поискване от друг компетентен орган в държава-членка или от ЕБО, им предоставя по-подробна информация за състоянието на пазара на жилищни или търговски недвижими имоти в тази държава-членка.
3. ЕБО разработва проекти на изпълнителни технически стандарти за определяне на:

- а) единните формати, честотата на докладване на елементите, посочени в параграф 1, и датите;
- б) единните формати, честотата на публикуване на обобщените данни, посочени в параграф 2, и датите.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на изпълнителни технически стандарти за изпълнение до 1 януари 2013 г.

- 4. Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея изпълнителни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Глава 3

Търговски портфейл

Член 97

Изисквания за търговския портфейл

- 1. Позициите в търговския портфейл са търгуеми без ограничения или с възможност да бъдат хеджирани.
- 2. Намерението за търгуване се доказва въз основа на стратегиите, политиките и процедурите, установени от институцията за управление на позицията или портфейла в съответствие с член 98.
- 3. Институциите въвеждат и поддържат системи и контролни механизми за управление на търговския си портфейл в съответствие с членове 99 и 100.
- 4. Институциите могат да включват вътрешно хеджиране при изчисляване на капиталовите изисквания с оглед на риска поради открити позиции, при условие че позициите са държани с намерение за търгуване и че се удовлетворяват изискванията на членове 98—101.

Член 98

Управление на търговския портфейл

При управлението на позициите или наборите от позиции в търговския си портфейл, институцията удовлетворява всички изброени по-долу изисквания:

- а) има ясно документирана стратегия за търгуване на позицията/инструмента или портфейлите, одобрена от висшето ръководство, която включва прогнозния период на държане;
- б) разполага с ясни правила и процедури за активно управление на откритите на дадена търговска платформа позиции. Тези правила и процедури включват следното:
 - і) кои позиции могат да се откриват и на коя търговска платформа;

- ii) определени са лимитите на позициите и последните се наблюдават за целесъобразност;
 - iii) дилърите разполагат с право да откриват и управляват позиция в рамките на договорените лимити и съгласно одобрената стратегия;
 - iv) позициите се докладват на висшето ръководство като неразделна част от процеса на управление на риска на институцията;
 - v) позициите се наблюдават активно посредством източниците на пазарна информация и се прави оценка на възможността за търгуване или хеджиране на позицията или на съставляващите я рискове, включително оценката, качеството и наличието на пазарни стойности за целите на остойностяването, равнището на пазарния оборот, размерите на търгуваните на пазара позиции;
- в) разполага с ясни правила и процедури за наблюдение на позициите с оглед на стратегията ѝ за търгуване, включително наблюдение на оборота и позициите, за които първоначално планираният период на държане е бил удължен.

Член 99

Включване в търговския портфейл

1. Институциите имат ясни правила и процедури за определяне на това коя позиция да бъде включена в търговския портфейл за целите на изчисляването на капиталовите изисквания, като тези правила и процедури отговарят на критериите в член 97 и на определението за търговски портфейл в член 4, при отчитането на възможностите и практиките на институцията за управление на риска. Институцията надлежно документира спазването от нейна страна на тези политики и процедури и ги подлага на периодичен вътрешен одит.
2. Институциите имат ясни правила и процедури за цялостното управление на търговския портфейл. Тези политики и процедури обхващат като минимално изискване:
 - a) дейностите, които институцията счита за търговски и за съставляващи част от търговския портфейл за целите на капиталовите изисквания;
 - б) степента, в която дадена позиция всекидневно се оценява по пазарни цени при активен, ликвиден и двупосочен пазар;
 - в) за позиции, към които се прилага моделно оценяване, степента, в която институцията може:
 - i) да определи всички съществени рискове на позицията;
 - ii) да хеджира всички съществени рискове на позицията с инструменти, за които съществува активен, ликвиден и двупосочен пазар;

- (iii) да получи надеждни оценки за основните допускания и параметри, използвани в модела;
- г) степента, в която институцията може и е задължена да остойностява позицията по начин, който може да бъде утвърден от външен експерт по последователен начин;
- д) степента, в която правните ограничения или другите оперативни изисквания биха се отразили неблагоприятно на способността на институцията бързо да закрие или хеджира позиция;
- е) степента, в която институцията може и е задължена да управлява активно риска на позициите в рамките на дейностите по търгуването;
- ж) степента, в която институцията може да прехвърля риск или позиции между банковия и търговския портфейл, както и критериите за такива прехвърляния.

Член 100

Изисквания за разумно остойностяване

1. Всички позиции в търговския портфейл подлежат на посочените в настоящия член стандарти за разумно остойностяване. Институциите по-специално гарантират, че разумното остойностяване на позициите в търговския им портфейл достига подходяща степен на сигурност, като се вземе предвид динамичният характер на позициите в търговския портфейл, изискванията за пруденциална надеждност и режимът на дейност и целта на капиталовите изисквания за позициите в търговския портфейл.
2. Институциите въвеждат и поддържат системи и механизми за контрол, достатъчни за осигуряване на разумно и надеждно остойностяване. Системите и механизмите за контрол включват поне следните елементи:
 - а) документирани правила и процедури за процеса на остойностяване, включително ясни отговорности в различните области, които се взимат предвид за целите на остойностяването; източници на пазарна информация и анализ на тяхната целесъобразност; насоки за използването на ненаблюдаемите хипотези, представляващи допусканията на институцията за използваните от пазарните участници елементи при определянето цената на позицията; честота на независимото остойностяване; момент на настъпване на окончателните цени; процедури за коригиране на оценките; процедури за проверка в края на месеца и непланирана проверка;
 - б) условия и ред на докладване за звеното, отговарящо за остойностяването, които са ясни и независими от фронт-офиса.

Условията и редът на докладване в крайна сметка са към един от членовете на управителния орган.

3. Позициите по търговския портфейл се преоценяват от институциите поне веднъж дневно.
4. Институциите, когато е възможно, остойностяват своите позиции по пазарни цени, включително при прилагането на капиталови изисквания към търговския портфейл.
5. При остойностяване по пазарни цени се използва по-надеждният от курсовете „купува“ или „продава“, освен ако институцията не е значителен участник на пазара за конкретния вид финансов инструмент или стока и може да затвори позицията си по средната пазарна цена.
6. Когато пазарно остойностяване не е възможно, институциите извършат консервативно моделно остойностяване на позициите и портфейлите си, включително при изчисляването на капиталовите изисквания за позициите в търговския портфейл.
7. При моделното остойностяване институциите спазват следните изисквания:
 - а) висшето ръководство е запознато с елементите на търговския портфейл или на други оценени по справедлива стойност позиции, които подлежат на моделно остойностяване, и осъзнава значението на несигурността, която моделът поражда при отчитането на риска/резултатите от дейността;
 - б) доколкото е възможно, при хипотезите за пазарната стойност институциите се основават на пазарните цени, като оценяват често целесъобразността на хипотезите за пазарната стойност на конкретна оценявана позиция и на параметрите на модела;
 - в) когато са налични методики за остойностяване, които са общоприета пазарна практика за конкретните финансови инструменти или стоки, институциите ги използват;
 - г) когато моделът е разработен от самата институция, той се основава на уместни допускания, които са оценени и проверени от страни с подходяща квалификация, независими от процеса на разработване на модела;
 - д) институциите разполагат с надлежни процедури за контрол на измененията, притежават защитено копие на модела и го използват периодично за проверка на оценките;
 - е) звеното за управление на риска е запознато със слабостите на използваните модели и с най-добрия начин на отразяването им в резултатите от остойностяването; и
 - ж) моделът се анализира периодично за определяне точността на неговите резултати (тоест оценка на оставащата уместност на допусканията, анализ на доходността по рискови фактори, сравнение на действителните пазарни стойности с изходните данни от модела).

За целите на буква г) моделът се разработва и оценява независимо от звеното за търгуване и подлежи на независима проверка, включваща утвърждаване на числените методи, допусканията и програмното осигуряване.

8. Освен ежедневно остойностяване по пазарни цени или въз основа на модел, институциите извършват независима проверка на цените. Проверката на пазарните цени и на хипотезите на модела се извършва от лице или звено, независимо от лицата или отделите, чиито резултати са свързани с търговския портфейл, поне веднъж месечно или по-често в зависимост от естеството на пазара или търгуването. Когато няма независими ценови източници или ценовите източници са относително субективни, може да се наложи използване на консервативни мерки като коригиране на оценките.
9. Институциите въвеждат и поддържат процедури за коригиране на оценките.
10. Институциите надлежно анализират следните корекции на оценките: нереализирани кредитни спредове, разходи за закриване на позиции, операционни рискове, предсрочно прекратяване, разходи, свързани с инвестиране или финансиране, бъдещи административни разходи и когато е целесъобразно — риска, свързан с модела.
11. Институциите въвеждат и поддържат процедури за изчисляване на корекцията в текущото остойностяване на нисколиквидни позиции, които могат по-специално да възникнат в резултат на ситуации на пазара или на такива по отношение на институцията като концентрирани позиции и/или позиции, за които първоначално планираният период на държане е бил надхвърлен. При необходимост институциите извършват такива корекции в допълнение към всякакво преоценяване на позицията за целите на финансовото отчитане и ги определят така, че да отразяват неликвидността на позицията. Съгласно тези процедури, институциите разглеждат няколко фактора при определяне на необходимостта от корекция на оценката на нисколиквидните позиции. Тези фактори включват следните елементи:
 - а) времето за хеджиране на позицията или на свързаните с нея рискове;
 - б) променливостта на спреда „купува — продава“ и средната му стойност;
 - в) наличието на пазарни котировки (номер и самоличност на основните пазарни участници) и променливостта и средния търгуван обем, включително по време на сътресения на пазара;
 - г) пазарните концентрации;
 - д) хронологичното класифициране на позициите;
 - е) степента, до която остойностяването се основава на моделиране;
 - ж) въздействието на другите рискове, свързани с моделите.
12. Когато използват оценки от трети страни или моделно остойностяване, институциите преценяват дали да коригират оценката. Освен това

институциите преценяват необходимостта от прилагане на корекции за нисколиквидните позиции и периодично преглеждат тяхната уместност.

13. По отношение на сложните продукти, включително експозициите към секюритизации и кредитните деривативи за n-то изпълнение, институциите изрично оценяват необходимостта от корекции в оценките с цел да се отрази рискът, свързан с използването на евентуално неточна методика при даден модел за остойностяване, както и този, свързан с използването на ненаблюдаеми (и евентуално неточни) параметри за калибриране в модела за остойностяване.

Член 101

Вътрешно хеджиране

1. Вътрешното хеджиране съответства в частност на следните изисквания:
- а) не е предназначено основно за избягване или снижаване на капиталовите изисквания;
 - б) вътрешното хеджиране е надлежно документирано и подлежи на изрични процедури за вътрешно одобряване и одит;
 - в) то се извършва при пазарни условия;
 - г) пазарният риск, породен от вътрешното хеджиране, се управлява активно в търговския портфейл в разрешените граници;
 - д) той е обект на внимателно наблюдение.

Наблюдението трябва да бъде подсигурано с подходящи процедури.

2. Изискванията на параграф 1 се прилагат, без да се засягат изискванията, приложими за хеджираната позиция в банковия портфейл.
3. Чрез дерогация от параграфи 1 и 2, когато дадена институция хеджира експозиция на банковия портфейл към кредитен риск или риск от контрагента чрез кредитен дериватив, вписан в търговския ѝ портфейл при вътрешно хеджиране, банковият портфейл или експозицията на риска от контрагента не се считат за хеджирани при изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции, освен ако институцията купи от приемлива трета страна, предоставяща защита, съответен кредитен дериватив, отговарящ на изискванията за кредитна защита с гаранции в банковия портфейл. Без да се засяга разпоредбата на член 293, буква з), когато такава защита от трета страна се купува и се признава за хеджиране на експозиция на банковия портфейл за целите на изчисляването на капиталовите изисквания, нито вътрешното, нито външното хеджиране на кредитния дериватив се включва в търговския портфейл при изчисляването на тези изисквания.

Дял II

Капиталови изисквания с оглед на кредитния риск

Глава 1

Общи принципи

Член 102

Подходи към кредитния риск

При изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции за целите на член 87, параграф 3, букви а) и е), институциите прилагат стандартизирания подход, посочен в глава 2, или, ако им е разрешено от компетентните органи в съответствие с член 138, — вътрешнорейтинговия подход, посочен в глава 3.

Член 103

Използване на метод за редуциране на кредитния риск при стандартизирания и вътрешнорейтинговия подход

1. За експозиция, към които дадена институция прилага посочения в глава 2 стандартизиран подход или прилага посочения в глава 3 вътрешнорейтингов подход, но без използването на собствени оценки за LGD и коефициентите на превръщане по силата на член 146, институцията може да използва редукция на кредитния риск в съответствие с глава 4 при изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции за целите на член 87, параграф 3, букви а) и е), а когато е уместно — на размера на очакваната загуба за целите на изчисляването по член 33, параграф 1, буква г) и член 59, буква в).
2. За експозиция, към която дадена институция прилага вътрешнорейтинговия подход, като използва своите собствени оценки за LGD и коефициентите на превръщане по силата на член 146, институцията може да използва редукция на кредитния риск в съответствие с глава 3.

Член 104

Третиране на секюритизизираните експозиции при стандартизирания и вътрешнорейтинговия подход

1. Когато за изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции за класа експозиции, към който по силата на член 107 биха били отнесени секюритизизираните експозиции, дадена институция използва посочения в глава 2 стандартизиран подход, тя изчислява размера на рисково претеглената експозиция на дадена секюритизираща позиция в съответствие с членове 240, 241 и 246—253. Институциите, използващи стандартизирания подход, могат да използват и подхода на вътрешната оценка в случаите, в които това е било разрешено по силата на член 254, параграф 3.

2. Когато за изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции за класа експозиции, към който по силата на член 142 биха били отнесени секюритизирани експозиции, дадена институция използва посочения в глава 3 вътрешнорейтингов подход, тя изчислява размера на рисково претеглената експозиция в съответствие с член 240, 241 и 254—261.

С изключение на подхода на вътрешната оценка, когато вътрешнорейтинговият подход се използва само за част от секюритизирани експозиции, които стоят в основата на дадена секюритизация, институцията използва подхода, съответстващ на преобладаващия дял на секюритизирани експозиции, които са в основата на тази секюритизация.

Член 105

Третиране на корекцията с оглед на кредитния риск

1. Институциите, които прилагат стандартизирания подход, третират корекциите с оглед на общия кредитен риск в съответствие с член 59, буква в).
2. Институциите, които прилагат вътрешнорейтинговия подход, третират корекциите с оглед на общия кредитен риск в съответствие с член 155.

За целите на настоящия член и на глави 2 и 3, корекциите с оглед на общия и специфичния кредитен риск не включват фондовете за покриване на общи банкови рискове.

3. Институциите, които използват вътрешнорейтинговия подход и които прилагат стандартизирания подход за част от експозициите си на консолидирана основа или за всяка от тях отделно, в съответствие с член 143 и 145, определят частта от корекцията с оглед на общия кредитен риск, която се отнася за третирането на корекцията с оглед на общия кредитен риск при стандартизирания и при вътрешнорейтинговия подход, както следва:
 - а) когато е приложимо — когато дадена институция, включена в консолидацията, прилага изключително вътрешнорейтинговия подход, корекциите с оглед на общия кредитен риск за тази институция се третират по параграф 2;
 - б) когато е приложимо — когато дадена институция, включена в консолидацията, прилага изключително стандартизирания подход, корекциите с оглед на общия кредитен риск за тази институция се третират по параграф 1;
 - в) остатъкът от коригирането с оглед на кредитния риск се разпределя пропорционално съобразно частите от размера на рисково претеглените експозиции, които са предмет на стандартизирания и на вътрешнорейтинговия подход.
4. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за изчисляване на корекциите с оглед на общия и специфичния кредитен риск по съответната счетоводна рамка за следното:

- а) стойността на експозицията по стандартизирания подход, посочена в членове 106 и 122;
- б) стойността на експозицията по вътрешнорейтинговия подход по членове 162—164;
- в) третирането на размера на очакваната загуба, посочен в член 155;
- г) стойността на експозицията за изчисляването на размера на рисково претеглената експозиция за секюритизираща позиция, посочен в членове 241 и 261;
- д) определянето на неизпълнение по член 174;
- е) информация за корекциите с оглед на специфичния и общия кредитен риск по член 428.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 1 януари 2013 г.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Глава 2

Стандартизиран подход

РАЗДЕЛ 1

Общи принципи

Член 106

Стойност на експозицията

1. Стойността на експозицията на дадена позиция от активите е счетоводната му стойност след прилагането на корекции за специфичния кредитен риск. Стойността на експозицията на задбалансова позиция от изброените в приложение I е следният процент от нейната номинална стойност след коригиране с оглед редуциране на специфичния кредитен риск:
 - а) 100 %, ако позицията е високорискова;
 - б) 50 %, ако позицията е среднорискова;
 - в) 20 %, ако позицията е среднорискова/нискорискова;
 - г) 0 %, ако позицията е нискорискова.

Задбалансовите позиции, посочени във второто изречение от първа алинея, се разпределят в рискови категории, както е посочено в приложение I.

Когато дадена институция използва разширения метод за финансово обезпечение по член 218, стойността на експозицията на ценните книжа или стоките, продадени, предоставени или дадени назаем по репо сделка, сделка по отдаване/получаване назаем на ценни книжа или стоки и маржин заемни сделки, се увеличава с размера на корекцията за променливост, подходяща за тези ценни книжа или стоки, както е посочено в членове 218—220.

2. Стойността на експозицията за дериватив от изброените в приложение II се определя в съответствие с глава 6, като се отчита ефектът от договорите за новация и другите споразумения за нетиране, взети предвид за целите на тези методи в съответствие с глава 6. Стойността на експозицията на репо сделка, сделките за отдаване или получаване назаем на ценни книжа или стоки, сделките с удължен срок на уреждане и маржин заемните сделки може да бъде определена в съответствие с глава 6 или глава 4.
3. Когато експозицията е предмет на обезпечена кредитна защита, стойността на експозицията, приложима спрямо тази позиция, може да бъде променена в съответствие с глава 4.

Член 107
Класове експозиции

Всяка експозиция се разпределя към един от следните класове експозиции:

- а) вземания или условни вземания към централни правителства или централни банки;
- б) вземания или условни вземания към регионални или местни власти;
- в) вземания или условни вземания към правни субекти от публичния сектор;
- г) вземания или условни вземания към международни банки за развитие;
- д) вземания или условни вземания към международни организации;
- е) вземания или условни вземания към институции;
- ж) вземания или условни вземания към предприятия;
- з) вземания или условни вземания към непрофесионални клиенти;
- и) вземания или условни вземания, обезпечени с ипотeki върху недвижими имоти;
- й) експозиции, при които е имало неизпълнение;
- к) вземания под формата на обезпечени облигации;
- л) секюритизираща позиция;
- м) вземания към институции и търговски предприятия с краткосрочна кредитна оценка;

- н) вземания под формата на дялови единици или акции в предприятия за колективно инвестиране („ПКИ“);
- о) вземания, свързани със собствен капитал;
- п) други позиции.

Член 108

Изчисляване на размера на рисковото претеглените експозиции

1. За да се изчисли размерът на рисковото претеглените експозиции, рисковите тегла се прилагат към всички експозиции, освен ако в съответствие с разпоредбите на раздел 2 не са приспаднати от капитала. Прилагането на рискови тегла е в зависимост от класа експозиции, към който е отнесена съответната експозиция, и на неговото кредитно качество, в степента, посочена в раздел 2. Кредитното качество може да бъде определяно с помощта на кредитните оценки на агенциите за външна кредитна оценка (оттук нататък „АВКО“), както са определени в член 130, или, в съответствие с раздел 3 от настоящата глава — на агенциите за експортно кредитиране.
2. За целите на прилагането на рискови тегла, както е посочено в параграф 1, стойността на експозицията се умножава по рисковото тегло, посочено или определено в съответствие с раздел 2.
3. Когато експозицията е предмет на кредитна защита, приложимото към тази позиция рисково тегло може да бъде променено в съответствие с раздел 4.
4. Размерът на рисковото претеглените секюритизирани експозиции се изчислява в съответствие с глава 5.
5. За експозициите, за които в раздел 2 няма изчисление, се определя рисково тегло 100 %.
6. С изключение на експозициите, които пораждаят задължения под формата на елементи от базов собствен капитал от първи ред, допълнителен капитал от първи ред или капитал от втори ред, институцията може, с разрешение на компетентните органи, да реши да не прилага изискванията на параграф 1 от настоящия член по отношение на експозициите си към даден контрагент, която е нейно предприятие майка, дъщерно дружество, дъщерно дружество на нейното предприятие майка или предприятие, свързано с отношение по смисъла на член 12, параграф 1 от Директива 83/349/ЕИО. Компетентните органи са оправомощени да разрешат такъв алтернативен метод, ако са изпълнени следните условия:
 - а) контрагентът е институция, финансов холдинг, смесен финансов холдинг, финансова институция, дружество за управление на активи или предприятие за спомагателни услуги, подлежащи на подходящи пруденциални изисквания;
 - б) контрагентът е обект на същата пълна консолидация, както и институцията;

- в) контрагентът подлежи на същите процедури за прогнозиране, оценка и контрол на риска, както и институцията;
- г) контрагентът е регистриран в същата държава-членка, както и институцията;
- д) не съществува настояща или прогнозна съществена пречка от практическо или юридическо естество за бързо прехвърляне на капитал или изплащане на задължения от контрагента към институцията.

Когато институцията, в съответствие с настоящия параграф, реши да не прилага изискванията на параграф 1, тя определя рисковото тегло 0 %.

7. С изключение на експозициите, които пораждаят задължения под формата на елементи от базов собствен капитал от първи ред, допълнителен капитал от първи ред или капитал от втори ред, институциите могат, с разрешение на компетентните органи, да не прилагат изискванията на параграф 1 от настоящия член по отношение на експозициите си към даден контрагент, с който имат механизъм за институционална защита — договорно или правно споразумение във връзка със задълженията, което защитава институциите и по-специално осигурява при необходимост тяхната ликвидност и платежоспособност с оглед избягването на несъстоятелност. Компетентните органи са оправомощени да разрешат такъв алтернативен методи, ако са изпълнени следните условия:

- а) изискванията в параграф 6, букви а), г) и д) са удовлетворени;
- б) споразуменията гарантират, че механизмът за институционална защита може да даде необходимата подкрепа по поетите задължения от налични по всяко време средства;
- в) механизмът за институционална защита разполага с подходящи и с еднородни правила системи за наблюдение и класификация на риска (което осигурява пълен преглед на рисковите ситуации при всички отделни членове и механизма за институционална защита като цяло) със съответните възможности за оказване на влияние; в съответствие с член 174, параграф 1, тези системи наблюдават по подходящ начин експозициите, при които е имало неизпълнение;
- г) механизмът за институционална защита провежда свой собствен преглед на риска, който се предоставя на отделните членове;
- д) по отношение на механизма за институционална защита като цяло, механизмът за институционална защита изготвя и публикува веднъж годишно или консолидиран отчет, включващ счетоводен баланс, отчет за приходите и разходите, отчет за финансовото състояние и отчет за риска, или отчет, включващ обобщен счетоводен баланс, обобщен отчет за приходите и разходите, отчет за финансовото състояние и отчет за риска;
- е) членовете на механизма за институционална защита са задължени да предизвестят най-малко 24 месеца, ако желаят да го прекратят;

- ж) премахнато е многократното използване на елементи, включвани при изчисляването на капитала („многократно използване“), както и неподходящото създаване на капитал между членовете на механизма за институционална защита;
- з) механизмът за институционална защита се основава на членството на широк кръг кредитни институции с преобладаващо еднотипен стопански профил;
- и) адекватността на системите, посочени в буква г), се одобрява и контролира периодично от съответните компетентни органи.

Когато институцията, в съответствие с настоящия параграф, реши да не прилага изискванията на параграф 1, тя определя рисково тегло 0 %.

8. Рисково претегленият размер на експозициите в резултат на предварително финансирана от институцията вноска в Гаранционния фонд на ЦК и търговските ѝ експозиции към ЦК, се определя в съответствие с членове 296—300, както е приложимо.

РАЗДЕЛ 2 РИСКОВИ ТЕГЛА

Член 109

Експозиции към централни правителства или централни банки

1. За експозициите към централни правителства и централни банки се определя 100 % рисково тегло, освен ако не се прилага третирането, посочено в параграфи 2—5.
2. За експозициите към централни правителства и централни банки, за които има кредитна оценка от призната АВКО, се определя рисково тегло съгласно таблица 1, което съответства на кредитната оценка от АВКО, в съответствие с член 131.

Таблица 1						
Степен за кредитно качество	1	2	3	4	5	6
Рисково тегло	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %

3. За експозициите към Европейската централна банка (ЕЦБ) се определя рисково тегло 0 %.
4. За експозициите към централните правителства и централните банки на държавите-членки, които са в националната валута на съответното правителство или централна банка и са финансирани в нея, се определя рисково тегло 0 %.

5. Когато компетентните органи в трета държава прилагат надзорни и регулаторни мерки, най-малкото равностойни на прилаганите в Съюза, и са определили рисково тегло, по-ниско от това по точки 1 и 2, на експозициите към своето централно правителство или централна банка, които са в националната им валута и са финансирани в нея, институциите могат да определят рискови тегла на тези експозиции по същия начин.

За целите на настоящия параграф, Комисията може да приема, посредством актове за изпълнение, и при спазване на процедурата за проверка по член 447, параграф 2, решение дали трета държава прилага надзорни и регулаторни мерки, най-малкото равностойни на прилаганите в Съюза. При липса на такова решение, до 1 януари 2014 г. институциите могат да продължат да прилагат предвиденото в настоящия параграф третиране по отношение на третата държава, ако компетентните органи са я одобрили за такова третиране преди 1 януари 2013 г.

Член 110

Експозиции към регионалните правителства или местните власти

1. Експозициите към регионалните правителства или местните власти получават рискови тегла като експозиции към институции, освен ако не се третират като експозиции към централни правителства съгласно параграфи 2 или 4. Няма да се прилага предвиденото в член 114, параграф 2 и член 115, параграф 2 преференциално третиране на краткосрочните експозиции.
2. Експозициите към регионалните правителства и местните власти се третират като експозиции към централните правителства, под чиято юрисдикция тези органи функционират, когато няма разлика в риска между такива експозиции вследствие на специфични правомощия на регионалните правителства и местните власти за събиране на приходи и са налице специфични институционални споразумения с оглед намаляване на техния риск от неизпълнение.

ЕБО разработва проекти на изпълнителни технически стандарти, с които да се определят експозициите към регионалните правителства и местните власти, които се третират като експозиции към централни правителства въз основа на критериите, определени в предходната алинея.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти до 1 януари 2014 г.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея изпълнителни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Преди влизането в сила на техническите стандарти, посочени в предходната алинея, институциите могат да продължат да прилагат третирането, посочено в първа алинея, ако компетентните органи са го прилагали преди 1 януари 2013 г.

3. Експозициите към църкви и религиозни общности, конституирани като юридически лица по публичното право, доколкото същите събират данъци в

съответствие със законодателството, което им дава право на това, се третира като експозиции към регионални правителства и местни власти. Параграф 2 обаче не се прилага. В този случай, за целите на член 145, параграф 1, буква а) не се изключва разрешение за прилагане на стандартизирания подход.

4. Когато компетентните органи от юрисдикцията на трета държава, която прилага надзорни и регулаторни мерки, най-малкото равностойни на прилаганите в Съюза, третират експозициите към регионалните правителства или местните власти като експозиции към централното правителство на тази държава и няма разлика в риска между такива експозиции вследствие на специфични правомощия на регионалните правителства и местните власти за събиране на приходи и са налице специфични институционални споразумения с оглед намаляване на техния риск от неизпълнение, институциите могат да определят рискови тегла на експозициите към такива регионални правителства и местни власти по същия начин.

За целите на настоящия параграф, Комисията може да приема, посредством актове за изпълнение, и при спазване на процедурата за проверка по член 447, параграф 2, решение дали трета държава прилага надзорни и регулаторни мерки, най-малкото равностойни на прилаганите в Съюза. При липса на такова решение, до 1 януари 2014 г. институциите могат да продължат да прилагат предвиденото в настоящия параграф третиране, по отношение на третата държава, ако компетентните органи са я одобрили за такова третиране преди 1 януари 2013 г.

5. Експозициите към регионалните или местните власти на държави-членки, които не са посочени в параграфи 2—4, в националната валута на това регионално правителство и местен орган и финансирани в нея, получават рисково тегло 20 %.

Член 111

Експозиции към правни субекти от публичния сектор

1. Експозициите към правни субекти от публичния сектор, за които няма кредитна оценка от призната АВКО, получават рисково тегло в зависимост от степента на кредитното качество, определена за експозициите към съответното централно правителство на юрисдикцията, в която правният субект от публичния сектор е регистриран, съгласно следната таблица 2:

Таблица 2						
Степен на кредитно качество на централното правителство	1	2	3	4	5	6
Рисково тегло	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

Експозициите към публичните организации, регистрирани в държави, в които централното правителство няма оценка, получават рисково тегло 100 %.

2. Експозициите към правни субекти от публичния сектор, за които има кредитна оценка от призната АВКО, се третират в съответствие с член 115. За тези правни субекти не се прилага предвиденото в член 114, параграф 2 и член 115, параграф 2 преференциално третиране за краткосрочните експозиции.
3. Експозициите към правни субекти от публичния сектор с първоначален падеж по-малък или равен на 3 месеца получават рисково тегло 20 %.
4. Експозициите към правни субекти от публичния сектор могат да се третират като експозиции към централното правителство, под чиято юрисдикция са установени правните субекти, когато няма разлика в риска между такива експозиции поради наличието на подходящи гаранции от страна на централното правителство.
5. Когато компетентните органи в трета държава прилагат надзорни и регулаторни мерки, най-малкото равностойни на прилаганите в Съюза, и са определили рисково тегло, по-ниско от това по точки 1 и 2, на експозициите към своето централно правителство или централна банка, които са в националната им валута и са финансирани в нея, институциите могат да определят рискови тегла на тези експозиции по същия начин. За целите на настоящия параграф, Комисията може да приема, посредством актове за изпълнение и при спазване на процедурата по член 447, параграф 2, решение дали трета държава прилага надзорни и регулаторни мерки, най-малкото равностойни на прилаганите в Съюза. При липса на такова решение, до 1 януари 2014 г. институциите могат да продължат да прилагат предвиденото в настоящия параграф третиране по отношение на третата държава, ако компетентните органи са я одобрили за такова третиране преди 1 януари 2013 г.
6. ЕБО разработва проекти на изпълнителни технически стандарти, с оглед конкретизиране на правните субекти от публичния сектор, които могат да бъдат третирани в съответствие с параграфи 1 и 2.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти до 1 януари 2014 г.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея изпълнителни технически стандарти в съответствие с процедурата по член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Преди влизането в сила на посочените в първа алинея технически стандарти, институциите могат да продължат да прилагат третирането, предвидено в параграф 1, което компетентните органи са прилагали преди 1 януари 2013 г.

Член 112

Експозиции към международни банки за развитие

1. Експозициите към международни банки за развитие, които не са посочени в параграф 2, се третират по същия начин, както експозициите към институции. Посоченото в член 115, параграфи 2 и 4 преференциално третиране на краткосрочните експозиции не се прилага.

Американската инвестиционна корпорация, Черноморската банка за търговия и развитие и Централноамериканската банка за икономическа интеграция се считат за международни банки за развитие (МБР).

2. Експозициите към изброените по-долу международни банки за развитие получават рисково тегло 0 %:
- а) Международна банка за възстановяване и развитие;
 - б) Международна финансова корпорация;
 - в) Интерамериканска банка за развитие;
 - г) Азиатска банка за развитие;
 - д) Африканска банка за развитие;
 - е) Банка за развитие към Съвета на Европа;
 - ж) Скандинавска инвестиционна банка;
 - з) Карибска банка за развитие;
 - и) Европейска банка за възстановяване и развитие;
 - й) Европейска инвестиционна банка;
 - к) Европейски инвестиционен фонд;
 - л) Международна агенция за застраховане и инвестиции;
 - м) Международен финансов инструмент за имунизации;
 - н) Ислямска банка за развитие.
3. Рисково тегло от 20 % се определя на частта от записания, но невнесен капитал на Европейския инвестиционен фонд.

Член 113

Експозиции към международни организации

Експозициите към изброените по-долу международни организации получават 0 % рисково тегло:

- а) Европейски съюз;
- б) Международен валутен фонд;
- в) Банка за международни разплащания;
- г) Европейски механизъм за финансова стабилност;

- д) международна финансова институция, установена от две или повече държави-членки, която има за цел да мобилизира финансиране и да осигурява финансова подкрепа на своите членове, които са засегнати или заплашени от тежки финансови проблеми.

Член 114

Експозиции към институции

1. Експозициите към институции с кредитна оценка от призната АВКО получават рискови тегла в съответствие с член 115. Експозициите към институции без кредитна оценка от призната АВКО получават рискови тегла в съответствие с член 116.
2. Експозициите към институции с остатъчен падеж 3 месеца или по-малко в националната валута и финансирани в нея получават рисково тегло, което е една категория по-малко благоприятно от преференциалното рисково тегло, както е посочено в член 109, параграфи 4 и 5, определено за експозициите към тяхното централно правителство.
3. За експозициите с остатъчен падеж 3 месеца или по-малко в националната валута на кредитополучателя и финансирани в нея може да бъде определено рисково тегло по-ниско от 20 %.
4. Експозицията към дадена институция под формата на минимални задължителни резерви в нея по силата на изискване от ЕЦБ или от централната банка на държава-членка, може да получи рисково тегло като експозиция към централната банка на съответната държава-членка, при условие че:
 - а) резервите се държат в съответствие с Регламент (ЕО) № 1745/2003 на Европейската централна банка от 12 септември 2003 г. за прилагане на минималните резерви или с последващ регламент за замяна, или в съответствие с националните изисквания, които са еквивалентни на посочения регламент във всички съществени аспекти;
 - б) в случай на несъстоятелност или неплатежоспособност на институцията, в която се държат резервите, те подлежат на пълно и своевременно изплащане на институцията и не могат да се използват за погасяване на други задължения на институцията.
5. Експозициите към финансови институции, лицензирани и обект на надзор от компетентните органи и подлежащи на пруденциални изисквания, равностойни на прилаганите към институциите, се третират като експозиции към институции.

Член 115

Експозиции към институции с кредитен рейтинг

1. Експозициите с остатъчен падеж над 3 месеца към институции с кредитна оценка от призната АВКО получават рисково тегло съгласно таблица 3, което в съответствие с член 131 отговаря на кредитната оценка от АВКО.

Таблица 3						
Степен на кредитно качество	1	2	3	4	5	6
Рисково тегло	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %

2. Към експозициите с остатъчен падеж до 3 месеца към институции с кредитна оценка от призната АВКО се прилага рисковото тегло в таблица 4, съответстващо на кредитната оценка от АВКО в съответствие с член 131:

Таблица 4						
Степен за кредитно качество	1	2	3	4	5	6
Рисково тегло	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

3. Взаимодействието между третирането на краткосрочна кредитна оценка съгласно член 126 и общото преференциално третиране на краткосрочни експозиции, посочено в параграф 2, е, както следва:

- ако няма кредитна оценка на краткосрочни експозиции за всички експозиции към институции с остатъчен падеж до 3 месеца се прилага общото преференциално третиране за краткосрочни експозиции, посочено в параграф 2;
- ако има краткосрочна оценка и тази оценка определя прилагането на по-благоприятно или същото рисково тегло в сравнение с общото преференциално третиране на краткосрочни експозиции, посочено в параграф 2, тогава краткосрочната оценка се използва само за тази конкретна експозиция. За останалите краткосрочни експозиции се спазва общото преференциално третиране на краткосрочни експозиции, посочено в параграф 2;
- ако има краткосрочна оценка и тази оценка определя прилагането на по-неблагоприятно рисково тегло, отколкото използването на общото преференциално третиране на краткосрочни експозиции, посочено в параграф 2, тогава общото преференциално третиране на краткосрочни експозиции не се използва и всички краткосрочни вземания без рейтинг получават същото рисково тегло, като определеното от конкретната краткосрочна оценка.

Член 116

Експозициите към институции без кредитен рейтинг

1. Експозициите към институции без кредитна оценка от призната АВКО получават рисково тегло в зависимост от степента на кредитно качество,

определена съгласно таблица 5 за експозициите към съответното централно правителство на юрисдикцията, под която е регистрирана институцията.

Таблица 5						
Степен на кредитно качество на централното правителство	1	2	3	4	5	6
Рисково тегло на експозицията	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

2. Рисковото тегло за експозициите към институциите без кредитен рейтинг, регистрирани в държави, в които централното правителство няма кредитен рейтинг, е 100 %.
3. Рисковото тегло за експозициите към институции с първоначален ефективен падеж по-малък или равен на 3 месеца е 20 %.

Член 117

Експозиции към предприятия

1. За експозициите, за които има кредитна оценка от призната АВКО, се определя рисково тегло съгласно таблица 6, което в съответствие с член 131 отговаря на кредитната оценка от АВКО.

Таблица 6						
Степен за кредитно качество	1	2	3	4	5	6
Рисково тегло	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

2. За експозициите, за които няма такава кредитна оценка, се определя по-високото рисково тегло между 100 % и рисковото тегло на съответното централно правителство.

Член 118

Експозиции към непрофесионални клиенти

Експозициите, които отговарят на следните критерии, получават рисково тегло 75 %:

- а) експозицията е към физическо лице (или лица) или към малко или средно предприятие;
- б) експозицията е част от значителен брой експозиции със сходни характеристики, така че рисковете, свързани с такова кредитиране, са значително редуцирани;
- в) общият размер, дължим на институцията и на всяко предприятие майка и дъщерните му дружества, включително всички експозиции, по които е имало

неизпълнение, от страна на клиента длъжник или на групата от свързани клиенти, но като се изключат вземанията или условните вземания, обезпечени с жилищен недвижим имот, не превишава 1 млн. EUR, доколкото е известно на институцията. Институцията прави разумни стъпки, за да получи тази информация.

Ценните книжа не се включват в класа „експозиции към непрофесионални клиенти“.

Настоящата стойност на минималните плащания по лизингови схеми на дребно се включва в класа „експозиции към непрофесионални клиенти“.

Член 119

Експозиции, обезпечени с ипотечи върху недвижим имот

1. Експозиция или част от експозиция, напълно обезпечена с ипотека върху недвижим имот, получава рисковото тегло 100 %, ако условията по член 120 и член 121 не са спазени, с изключение на тази част от експозицията, която е отнесена към друг клас експозиции.

Частта от дадена експозиция, третирана като напълно и изцяло обезпечена с недвижим имот, не надхвърля набелязания размер на пазарната стойност, а в тези държави-членки, които в законови или нормативни разпоредби са установили строги критерии за оценка на ипотечната кредитна стойност, — ипотечната кредитна стойност на съответния недвижим имот.

2. Въз основа на данните, събрани съгласно член 96, и всякакви други съответни показатели, компетентните органи периодично и поне веднъж годишно оценяват дали рисковото тегло от 35 % за посочените в член 120 експозиции, обезпечени с ипотечи върху недвижим имот, и от 50 % за посочените в член 121 експозиции, обезпечени с търговски недвижим имот, намиращ се на територията, са уместни въз основа на опита по отношение на експозициите, обезпечени с недвижим имот, по които е имало неизпълнение и като се вземе предвид прогнозата за развитието на пазара на недвижими имоти; компетентните органи могат да определят по-високо рисковото тегло или по-строги критерии от посочените в член 120, параграф 2 и член 121, параграф 2, когато е уместно, въз основа на съображения за финансова стабилност. ЕБО координира оценките, извършени от компетентните органи.

Компетентните органи се консултират с ЕБО за корекциите на рисковите тегла и приложимите критерии. ЕБО публикува рисковите тегла и критериите, които компетентните органи определят за експозициите, посочени в членове 120, 121 и 195.

ЕБО разработва регулаторни технически стандарти, за да се определят условията, които компетентните органи трябва да вземат под внимание при определянето на по-строги рискови тегла или критерии.

ЕБО представя тези проекти на технически стандарти на Комисията до 31 декември 2014 г.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата по членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

3. Институциите на една държава-членка прилагат рисковите тегла и критериите, определени от компетентните органи на друга държава-членка, за експозициите, обезпечени с ипотeki върху търговски и жилищни недвижими имоти, разположени в другата държава-членка.

Член 120

Експозиции, напълно и изцяло обезпечени с жилищни имоти

1. Освен ако не е решено друго от компетентните органи в съответствие с член 119, параграф 2, експозициите, напълно и изцяло обезпечени с ипотeki върху жилищни имоти, се третираат както следва:
 - а) експозициите или части от тях, напълно и изцяло обезпечени с ипотeki върху жилищен имот, който е/ще бъде обитаван или отдаван под наем от собственика или от прекия бенефициер при фондове за лично инвестиране, получават рисково тегло 35 %;
 - б) експозициите, напълно и изцяло обезпечени с дялове във финландски жилищностроителни дружества, действащи в съответствие с финландския закон за жилищностроителните дружества от 1991 г. или последващо еквивалентно законодателство, по отношение на жилищен имот, който е/ще бъде обитаван или отдаван под наем от собственика, получават рисково тегло 35 %;
 - в) експозициите към наематели по сделки за лизинг на имоти, по които институцията е наемодателят, а наемателят има опцията да купи имота, получават рисково тегло 35 %, при условие че експозицията на институцията е напълно и изцяло обезпечена с правото на собственост върху имота.
2. Институциите приемат дадена експозиция или част от нея като напълно и изцяло обезпечена за целите на параграф 1, само ако са изпълнени следните условия:
 - а) стойността на имота не зависи съществено от кредитното качество на кредитополучателя. При определянето на съществеността на тази зависимост, институциите могат да игнорират случаите, когато стойността на имота и състоянието на кредитополучателя са повлияни от чисто макроикономически фактори;
 - б) рискът от кредитополучателя не се влияе съществено от промени в състоянието на базовия имот или проект, а от способността на длъжника да използва други източници за изплащане на задълженията си; т.е. погасяването на заема не зависи съществено от генерираните от имота, служещ за обезпечение, парични постъпления. За тези други източници, институциите определят максимално съотношение на заема към дохода

като част от своята политика на кредитиране и при предоставянето на заема получават подходящи доказателства за съответстващ доход.

- в) изискванията, посочени в член 203, и правилата за остойностяване, определени в член 224, параграф 1, са изпълнени;
 - г) частта от кредита, който получава рисково тегло 35 %, освен ако в член 119, параграф 2 не е определено друго, не надвишава 80 %, освен ако в член 119, параграф 2 не е определено друго, от пазарната стойност на съответния недвижим имот или 80 % от ипотечната кредитна стойност, освен ако в член 119, параграф 2 не е определено друго, на въпросния имот в тези държави-членки, които в законови или подзаконови разпоредби са установили строги критерии за оценка на ипотечната кредитна стойност.
3. За експозициите, напълно и изцяло обезпечени с намиращ се на територията на държава-членка жилищен имот, институциите могат да използват дерогация от параграф 2, буква б), ако компетентният орган на тази държава-членка е публикувал доказателства за наличието на добре развит и отдавна установен пазар на жилищни имоти на тази територия, с проценти на загуба, които не надхвърлят следните граници:
- а) загубата, произтичаща от заеми, обезпечени с жилищни имоти до 80 % от пазарната стойност или 80 % от ипотечната кредитна стойност, освен ако по силата на член 119, параграф 2 не е предвидено друго, не надхвърля 0,3 % от непогасената част от заема, обезпечен с жилищен имот, за всяка отделна година;
 - б) общата загуба, произтичаща от заеми, обезпечени с жилищни имоти, не надхвърля 0,5 % от непогасената част от заемите, обезпечени с жилищен имот, за всяка отделна година.
4. Ако някоя от границите по параграф 3 не е удовлетворена през дадена година, правото за прилагането му отпада и се прилагат условията по параграф 2, буква б), докато през някоя следваща година не бъдат удовлетворени условията по параграф 3.

Член 121

Експозиции, напълно и изцяло обезпечени с ипотеки върху търговски недвижими имоти

1. Освен ако не е решено друго от компетентните органи в съответствие с член 119, параграф 2, експозициите, напълно и изцяло обезпечени с ипотеки върху търговски недвижими имоти, се третираат както следва:
- а) експозициите или части от тях, напълно и изцяло обезпечени с ипотеки върху офиси или други търговски помещения, могат да получат рисково тегло 50 %;
 - б) експозициите, напълно и изцяло обезпечени с дялове във финландски жилищностроителни дружества, действащи в съответствие с финландския закон за жилищностроителните дружества от 1991 г. или последващо

еквивалентно законодателство, по отношение на офиси или други помещения с търговско предназначение, могат да получат рисково тегло 50 %;

- в) експозициите, свързани с лизинг на имоти — офиси или други помещения с търговско предназначение, при който институцията е наемодателят, а наемателят има опцията да купи имота, могат да получат рисково тегло 50 %, при условие че експозицията на институцията е напълно и изцяло обезпечена от собствеността ѝ върху имота.

2. Прилагането на параграф 1 е обвързано със следните условия:

- а) стойността на имота не зависи съществено от кредитното качество на кредитополучателя. При определянето на съществеността на тази зависимост, институциите могат да игнорират случаите, когато стойността на имота и състоянието на кредитополучателя са повлияни от чисто макроикономически фактори;
- б) рискът от кредитополучателя не се влияе съществено от промени в състоянието на базовия имот или проект, а от способността на длъжника да използва други източници за изплащане на задълженията си; т.е. погасяването на заема не зависи съществено от генерираните от имота, служещ за обезпечение, парични постъпления;
- в) изискванията, посочени в член 203, и правилата за остойностяване, определени в член 224, параграф 1, са изпълнени;
- г) рисково тегло 50 %, освен ако в член 119, параграф 2 не е предвидено друго, се отрежда на частта от заема, която не надхвърля 50 % от пазарната стойност на имота или 60 % от ипотечната кредитна стойност, освен ако в член 119, параграф 2 не е предвидено друго, на въпросния имот в тези държави-членки, които в законови или подзаконови разпоредби са установили строги критерии за оценка на ипотечната кредитна стойност.

3. За експозициите, напълно и изцяло обезпечени с намиращ се на територията на държава-членка търговски недвижим имот, институциите могат да използват дерогация от параграф 2, буква б), ако компетентният орган на тази държава-членка е публикувал доказателства за наличието на добре развит и отдавна установен пазар на търговски недвижими имоти на тази територия, с проценти на загуба, които не надхвърлят следните граници:

- а) загубата, произтичаща от заеми, обезпечени с жилищни имоти до 50 % от пазарната стойност, или 60 % от ипотечната кредитна стойност, освен ако по силата на член 119, параграф 2 не е предвидено друго, не надхвърля 0,3 % от непогасената част от заема, обезпечен с търговски недвижим имот, за всяка отделна година;
- б) общата загуба, произтичаща от заеми, обезпечени с търговски недвижим имот, не надхвърля 0,5 % от непогасената част от заемите, обезпечени с търговски недвижим имот, за всяка отделна година.

4. Ако някоя от границите по параграф 3 не е удовлетворена през дадена година, правото за прилагането му отпада и се прилагат условията по параграф 2, буква б), докато през някоя следваща година не бъдат удовлетворени условията по параграф 3.

Член 122

Експозиции, при които е имало неизпълнение

1. Необезпечената част от всяка позиция, по която е имало неизпълнение съгласно член 174, получава следното рисково тегло:
 - а) 150 %, когато корекциите за специфичния кредитен риск са по-малко от 20 % от необезпечената част на стойността на експозицията, ако тези корекции не са били приложени;
 - б) 100 %, когато корекциите за специфичния кредитен риск са не по-малко от 20 % от необезпечената част на стойността на експозицията, ако тези корекции не са били приложени.
2. За целите на определянето на обезпечената част на просрочена позиция, приемливи обезпечения и гаранции са тези, приемливи за целите на редуцирането на кредитния риск по силата на глава 4.
3. Експозициите, напълно и изцяло обезпечени с ипотeki върху жилищни имоти в съответствие с член 120, получават рисково тегло 100 %, без да се включват корекциите на стойността, ако е имало неизпълнение съгласно член 174.
4. Експозициите, напълно и изцяло обезпечени с ипотeki върху търговски недвижими имоти в съответствие с член 121, получават рисково тегло 100 %, ако е имало неизпълнение съгласно член 174.

Член 123

Позиции, свързани с особено висок риск

1. Когато е уместно, институциите определят рисково тегло 150 % на експозициите, включително под формата на акции или дялови единици в предприятие за колективно инвестиране, които са свързвани с особено високи рискове.
2. Експозициите с особено висок риск включват която и да е от следните инвестиции:
 - а) инвестиции в дружества за рисков капитал;
 - б) алтернативни инвестиционни фондове съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 1 от Директива 2001/61/ЕС;
 - в) спекулативно финансиране на недвижими имоти.

3. При преценяването на това дали дадена експозиция, освен експозициите, посочени в параграф 2, е свързана с особено висок риск, институциите взимат под внимание следните рискови характеристики:

- а) съществува висок риск от загуба в резултат на неизпълнение от страна на длъжника;
- б) невъзможно е да се оцени адекватно дали експозицията попада в обхвата на буква а).

ЕБО издава насоки, в които се уточнява кои видове експозиции са свързани с особено висок риск и при какви обстоятелства.

Тези насоки се приемат съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 124

Експозиции под формата на обезпечени облигации

1. За да могат да се ползват от посоченото в параграф 3 преференциално третиране, „обезпечени облигации“ са облигациите по член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК)²³, обезпечени с някой от изброените по-долу допустими активи: експозиции към или гарантирани от централни правителства, централни банки, правни субекти от публичния сектор, регионални правителства и местни власти в ЕС;
- а) експозиции към или гарантирани от централни правителства на трети държави или централни банки извън ЕС,
 - б) международни банки за развитие, международни организации, които отговарят на първа степен кредитно качество съгласно настоящата глава, както и експозиции към или гарантирани от правни субекти от публичния сектор извън ЕС, регионални правителства и местни власти извън ЕС, които получават рисково тегло като експозиции към институции или централни правителства и централни банки съгласно съответно член 110, параграфи 1 и 2 и член 111, параграфи 1, 2 и 4 и които отговарят на изискванията за първа степен кредитно качество съгласно настоящата глава, а също така и експозиции, които по смисъла на настоящата буква отговарят най-малкото на изискванията за втора степен кредитно качество съгласно настоящата глава, при условие че те не превишават 20 % от номиналния размер на обезпечените облигации на институцията емитент, които са в обращение;
 - в) експозиции към институции, които отговарят на първа степен за кредитно качество съгласно настоящата глава. Общата експозиция от този вид не може да превишава 15 % от номиналния размер на обезпечените

²³

ОВ L 02, 17.11.2009 г., стр. 2.

облигации на институцията емитент, които са в обращение. Експозициите към държателите на обезпечени облигации, възникнали вследствие прехвърляне или управление на плащания на кредитополучатели или вследствие постъпления поради несъстоятелност на кредитополучатели по заеми, обезпечени с недвижим имот, не се включват в границата от 15 %. Експозициите към институции в Европейския съюз със срок на падеж, непревишаващ 100 дни, не се включват в изискването за първа степен кредитно качество, но тези институции трябва да отговарят най-малкото на изискването за втора степен кредитно качество съгласно настоящата глава.

Компетентните органи могат, след като се консултират с ЕБО, частично да освободят от прилагането на буква в) и разрешат втора степен кредитно качество в рамките на максимум 10 % от общата експозиция на номиналната стойност на обезпечените облигации в обращение на институцията емитент, при условие че могат да се документират значителни проблеми във връзка с потенциална концентрация в съответните държави-членки, дължащи се на прилагането на изискванията по буква в) за първа степен кредитно качество;

- г) заеми, обезпечени с жилищен имот или с дялове във финландски жилищностроителни дружества съгласно член 120, параграф 1, буква б) — до по-ниската стойност от главницата на съответните ипотeki, комбинирани с всякакви предходни ипотeki, и 80 % от стойността на заложения имот, или с първостепенни дялове, емитирани от френските фондове (Fonds communs de créances) или от равностойни дружества за секюритизация, управлявани от законите на държава-членка, които секюритизират експозиции, свързани с жилищни имоти. В случай че такива първостепенни дялове се използват като обезпечение, специалният публичен надзор за защита на притежателите на облигации, предвиден в член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК), гарантира, че във всеки един момент, докато са включени в обезпечения пул, най-малко 90 % от основните активи на тези дялове се състоят от жилищни ипотeki, комбинирани с всякакви предходни ипотeki, до по-ниската стойност от стойността на главницата, дължима по тези дялове, главницата на ипотеките и 80 % от стойността на заложения имот; че дяловете се признават за първа степен кредитно качество съгласно настоящата глава и че тези дялове не превишават 10 % от номиналната стойност на емисията, която все още е в обращение.

Експозициите, възникнали вследствие прехвърляне или управление на плащания на кредитополучатели или вследствие постъпления поради несъстоятелност на кредитополучатели по заеми, обезпечени със заложения имот на първостепенните дялове или дългови ценни книжа, не се включват при изчислението на 90-процентната граница;

- д) заемите, обезпечени с търговски недвижими имоти, с дялове във финландски жилищностроителни дружества съгласно член 120, параграф 1, буква б) — до по-ниската стойност от главницата на съответните

ипотеки, комбинирани с всякакви предходни ипотеки, и 60 % от стойността на заложения имот, или с първостепенни дялове, емитирани от френските фондове (Fonds communs de créances) или от равностойни дружества за секюритизация, управлявани от законите на държава-членка, които секюритизират експозиции, свързани с търговски недвижими имоти. В случай че такива първостепенни дялове се използват като обезпечение, специалният публичен надзор за защита на притежателите на облигации, предвиден в член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО, гарантира, че във всеки един момент, докато са включени в обезпечения пул, най-малко 90 % от основните активи на тези дялове се състоят от ипотеки върху търговски недвижими имоти, комбинирани с всякакви предходни ипотеки, до по-ниската стойност от стойността на главницата, дължима по тези дялове, главницата на ипотеките и 60 % от стойността на заложения имот; че дяловете се признават за първа степен кредитно качество съгласно настоящата глава и че тези дялове не превишават 10 % от номиналната стойност на емисията, която все още е в обращение. Допустими са заемите, обезпечени с търговски недвижим имот, когато 60-процентното съотношение стойност на заема/стойност на имота е превишено до максимум 70 %, ако общата стойност на активите, предоставени като обезпечение за облигациите, превишава номиналната стойност на обезпечените облигации в обращение най-малко с 10 %, а вземанията на държателите на облигациите удовлетворяват изискванията за правна сигурност, предвидени в глава 4. Вземанията на притежателите на облигации са с предимство пред всички други вземания по обезпечението. Експозициите, резултат от прехвърляне и управление на плащания на кредитополучателите или постъпления поради несъстоятелност на кредитополучатели по заеми, обезпечени със заложен имот на първостепенните дялове или дългови ценни книжа, не се включват при изчислението на 90-процентната граница;

- е) заемите с обезпечение кораби, когато правата за разпореждане със залога, комбинирани с всякакви предходни права за разпореждане с него, са в рамките на 60 % от стойността на заложения като обезпечение кораб.

Ситуациите в букви а) до е) включват и такова обезпечение, което законодателството изключително ограничава до защитата на притежателите на облигации срещу загуби.

2. По отношение на недвижимото имущество, обезпечаващо облигации, институциите удовлетворяват изискванията в член 203 и правилата за остойностяване в член 224, параграф 1.
3. Обезпечените облигации, за които има кредитна оценка от призната АВКО, получават рисково тегло съгласно таблица 6а, която в съответствие с член 131 отговаря на кредитната оценка от АВКО.

Таблица 6а							
Степен	за	1	2	3	4	5	6

кредитно качество						
Рисково тегло	10 %	20 %	20 %	50 %	50 %	100 %

4. Обезпечените облигации, за които няма кредитна оценка от призната АВКО, получават рисково тегло въз основа на рисковото тегло на необезпечени експозиции от по-висока степен към емитиралата ги институция. Между рисковите тегла важи следното съответствие:
- а) ако на експозициите към институцията е дадено рисково тегло 20 %, обезпечената облигация получава рисково тегло 10 %;
 - б) ако на експозициите към институцията е дадено рисково тегло 50 %, обезпечената облигация получава рисково тегло 20 %;
 - в) ако на експозициите към институцията е дадено рисково тегло 100 %, обезпечената облигация получава рисково тегло 50 %;
 - г) ако на експозициите към институцията е дадено рисково тегло 150 %, обезпечената облигация получава рисково тегло 100 %.
5. Изискванията на параграф 1 и 2 не се прилагат към обезпечените облигации, емитирани преди 31 декември 2007 г. Те могат да бъдат третирани преференциално по параграф 3 до падежа.

Член 125

Секюритизационни позиции

Рисково претегленият размер на секюритизационните позиции се определя в съответствие с глава 5.

Член 126

Експозиции към институции и търговски предприятия с краткосрочна кредитна оценка

Експозициите към институции и търговски предприятия, за които има краткосрочна кредитна оценка от призната АВКО, получават рисково тегло съгласно таблица 7, което в съответствие с член 131 отговаря на кредитната оценка от АВКО.

Таблица 7						
Степен на кредитно качество	1	2	3	4	5	6
Рисково тегло	20 %	50 %	100 %	150 %	150 %	150 %

Член 127

Експозиции под формата на акции или дялови единици в предприятия за колективно инвестиране (ПКИ)

1. Експозициите под формата на акции или дялови единици в предприятия за колективно инвестиране (наричани по-долу „ПКИ“), получават рисково тегло 100 %, освен ако институцията не прилага метода на кредитната оценка на риска по параграф 2, подхода на подробен преглед по параграф 4 или подхода на средното претегляне на риска по параграф 5, ако са спазени условията в параграф 3.
2. Експозициите под формата на акции или дялови единици в ПКИ, за които има кредитна оценка от призната АВКО, получават рисково тегло съгласно таблица 8, която в съответствие с член 131 отговаря на кредитната оценка от АВКО.

Таблица 8						
Степен на кредитно качество	1	2	3	4	5	6
Рисково тегло	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

3. Институциите могат да определят рисковите тегла на експозициите към ПКИ, ако са изпълнени следните условия:
 - а) ПКИ се управлява от дружество, което е обект на надзор в държава-членка, а в случай на ПКИ от трета държава — когато са изпълнени следните условия:
 - i) ПКИ се управлява от дружество, което е обект на надзор, считан за равностоен на заложения в правото на Съюза;
 - ii) сътрудничеството между компетентните органи е осигурено в достатъчна степен;
 - б) проспектът на ПКИ или друг еквивалентен документ включва:
 - i) категориите активи, в които ПКИ има право да инвестира;
 - ii) ако се прилагат лимити на инвестиране — относителните лимити и методиката за изчисляването им;
 - в) дейността на ПКИ се отчита пред компетентния орган най-малко веднъж годишно, което позволява оценяване на активите, пасивите, дохода и дейността през отчетния период.

За целите на буква а) Комисията може да приема, посредством актове за изпълнение и в съответствие с процедурата по член 447, параграф 2, решение за това дали трета държава прилага надзорни и регулаторни мерки, най-малкото равностойни на прилаганите в Европейския Съюз. При отсъствие на такова решение, до 1 януари 2014 г. институциите могат да продължат да прилагат предвиденото в настоящия параграф третиране по отношение на

третата държава, ако компетентните органи са я одобрили за такова третиране преди 1 януари 2013 г.

4. Когато институцията е информирана за базисните експозиции на дадено ПКИ, тя може да ги прегледа подробно, за да изчисли средното рисково тегло за експозициите под формата на акции или дялови единици в ПКИ в съответствие с методите, определени в настоящата глава. Когато дадена базисна експозиция на ПКИ е сама по себе си експозиция под формата на акции или дялови единици в друго ПКИ, което отговаря на критериите на параграф 3, институцията може да прегледа подробно останалите базисни експозиции на другото ПКИ.
5. Когато институцията не е информирана за базисните експозиции на дадено ПКИ, тя може да изчисли средното рисково тегло на експозициите под формата на дялови единици или акции в ПКИ в съответствие с методите, определени в настоящата глава, ако се допусне, че ПКИ първоначално инвестира до максималния позволен от правомощията му размер в класовете експозиции с най-високото капиталово изискване, а след това продължава с инвестиции с низходящ ред на капиталовите изисквания до достигане на максималния общ лимит за инвестиране.

Институциите могат да разчитат на следните трети страни при изчисляването и отчитането, в съответствие с посочените в параграфи 4 и 5 методи, на рисковото тегло на ПКИ:

- а) депозитара или финансовата институция на ПКИ, при условие че ПКИ изключително инвестира в ценни книжа и депозира всички ценни книжа при този депозитар или финансова институция;
- б) за ПКИ извън обхвата на буква а) —управляващото дружество на ПКИ, при условие че то отговаря на критериите в параграф 3, буква а).

Точността на изчисленията, посочени в първа алинея, се потвърждава от външен одитор.

Член 128

Експозиции към собствен капитал

1. Следните експозиции следва да се класифицират като експозиции към собствен капитал:
 - а) недългови експозиции, представляващи подчинено остатъчно вземане към активите или дохода на емитента;
 - б) дългови експозиции и други ценни книжа, партньорства, деривативи или други инструменти, чиято икономическа същност е сходна с тази на експозициите, посочени в буква а).
2. Експозициите към собствен капитал получават рисково тегло 100 %, освен ако не се изисква да бъдат приспаднати в съответствие с част 2; 250 % в

съответствие с член 45, параграф 2; 1 250% в съответствие с член 84, параграф 3 или се третира като високо рискови позиции в съответствие с член 123.

3. Инвестициите в инструменти на собствения капитал или на признатия за регулаторен капитал, емитирани от институции, се класифицират като вземания към собствен капитал, освен ако не се приспадат от капитала, не получават 250 % рисково тегло съгласно член 45, параграф 2 или не се третира като високо рискови позиции в съответствие с член 123.

Член 129 *Други позиции*

1. Материалните активи по смисъла на член 4, параграф 10 от Директива 86/635/ЕИО получават рисково тегло 100 %.
2. Предварителните плащания и начислените вземания, за които банката не може да определи съответния контрагент в съответствие с Директива 86/635/ЕИО, получават рисково тегло 100 %.
3. Паричните средства в процес на събиране получават рисково тегло 20 %. Касовите наличности и еквивалентните парични позиции получават рисково тегло 0 %.
4. Резервите в злато на кюлчета в собствен трезор или при друг депозитар, доколкото са покрити с пасиви в злато на кюлчета, получават рисково тегло 0 %.
5. При споразуменията за продажба и обратно изкупуване на активи, както и за форуърд покупки, рисковото тегло е присъденото на въпросния актив, а не на контрагента по сделката.
6. Когато дадена институция осигурява кредитна защита едновременно за няколко експозиции, при условие че n-тото неизпълнение сред експозициите поражда плащане, с което договорът се прекратява, и когато продуктът има кредитна оценка от призната АВКО, се присъждат рисковите тегла в глава 5. Ако продуктът няма кредитна оценка от призната АВКО, рисковите тегла на експозициите, включени в кошницата, се сумират, като се изключват n-1 на брой експозиции, до максимално рисково тегло 1 250 % и после се умножават по номиналната стойност на защитата, предоставена от кредитния дериватив, за да се изчисли рисково претегленият размер на актива. Подлежащите на изключване от сумирането n-1 на брой експозиции включват тези експозиции, всяка от които води до по-нисък размер на рисково претеглена експозиция в сравнение с рисково претегления размер на всяка една от експозициите, участващи в сумирането.
7. Стойността на експозицията при лизинг е равна на сконтираните минимални лизингови вноски. Минималните лизингови вноски са плащанията през периода на лизинг, които лизингополучателят е длъжен или може да бъде задължен да прави, както и всяка изгодна опция, чието упражняване е достатъчно сигурно. Ако страна, различна от лизингополучателя, може да бъде задължена да извърши плащане, свързано с остатъчната стойност на отдадения

на лизинг актив, и това задължение за плащане отговаря на съвкупността от условията по член 197 относно признаването на доставчици на защита, както и на изискванията за признаване на други видове гаранции, предвидени в членове 208—210, задължението за плащане може да бъде признато за кредитна защита с гаранции в съответствие с глава 4. Тези експозиции се отнасят към съответния клас експозиции в съответствие с член 107. Когато експозицията е остатъчната стойност на отдадения на лизинг активи, размерът на рисковото претеглените експозиции се изчислява по следния начин: $1/t * 100 \% * \text{стойността на експозицията}$, където t е по-голямото число измежду 1 и закръгления до цяло число брой на оставащите години по лизинговия договор.

РАЗДЕЛ 3

ПРИЗНАВАНЕ И СЪОТВЕТСТВИЕ НА ОЦЕНКАТА НА КРЕДИТНИЯ РИСК

ПОДРАЗДЕЛ 1

ПРИЗНАВАНЕ НА АВКО

Член 130

АВКО

1. Външна кредитна оценка може да бъде използвана за определяне на рисковото тегло на експозиция по настоящата глава, само ако е присъдена или одобрена от призната АВКО в съответствие с Регламент (ЕО) № 1060/2009.
2. Признати АВКО са всички агенции за кредитен рейтинг, регистрирани или сертифицирани в съответствие с Регламент (ЕО) № 1060/2009, както и централните банки, които присъждат кредитен рейтинг и към които разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1060/2009 не се прилагат.
3. ЕБО публикува списък с признатите агенции за външна кредитна оценка.

ПОДРАЗДЕЛ 2

СЪОТВЕТСТВИЕ НА КРЕДИТНИТЕ ОЦЕНКИ НА АВКО

Член 131

Съответствие на кредитните оценки на АВКО

1. ЕБО разработва проекти на изпълнителни стандарти, с които се определя за всички признати АВКО съответствието на техните кредитни оценки със степените на кредитно качество в раздел 2. Това определяне следва да бъде обективно и последователно.

ЕБО представя тези проекти на изпълнителни технически стандарти на Комисията до 1 януари 2014 г., а ако е необходимо — представя ревизирани проекти.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически изпълнителни стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

2. При определяне на съответствието на кредитните оценки, ЕБО се съобразява със следните изисквания:

- а) за да направи разграничение между различните степени на риск, изразени чрез всяка отделна кредитна оценка, ЕБО взема предвид количествени фактори като дългосрочния процент на неизпълнение, свързан с всички позиции, получили една и съща кредитна оценка. ЕБО запитва наскоро установените АВКО и тези, които разполагат с ограничени данни за неизпълнение, за това какъв е очакваният от тях дългосрочен процент на неизпълнение, свързан с всички позиции, получили една и съща кредитна оценка;
- б) за да направи разграничение между различните степени на риск, изразени чрез всяка отделна кредитна оценка, ЕБО взема предвид качествени фактори като емитентите, наблюдавани от дадена АВКО, обхвата на кредитните оценки, отреждани от тази АВКО, значението на всяка кредитна оценка и дефиницията на АВКО за неизпълнение;
- в) ЕБО сравнява процента на неизпълнение при всяка кредитна оценка на конкретна АВКО и ги сравнява с базов показател, определен въз основа на опита на други АВКО по отношение на процента на неизпълнение при група емитенти с равностоеен кредитен риск;
- г) когато процентът на неизпълнение при кредитната оценка на конкретна АВКО е съществено и систематично по-висок от базовия показател, ЕБО отрежда на кредитната оценка на тази АВКО по-висока степен на кредитно качество по скалата за оценка на кредитното качество;
- д) когато ЕБО е увеличила рисковото тегло, свързвано с определена кредитна оценка на конкретна АВКО, ако тази АВКО покаже, че процентът на неизпълнение при нейните кредитни оценки вече не е съществено и систематично по-висок от базовия показател, ЕБО решава да възстанови на кредитната оценка на тази АВКО първоначалната степен на кредитно качество по скалата за оценка на кредитното качество.

3. ЕБО разработва проекти на технически изпълнителни стандарти, с които да се определят посочените в параграф 2, букви а), б) и в) съответно количествени фактори, качествени фактори и базов показател.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически изпълнителни стандарти до 1 януари 2014 г.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически изпълнителни стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

ПОДРАЗДЕЛ 3

ИЗПОЛЗВАНЕ НА КРЕДИТНИ ОЦЕНКИ ОТ АГЕНЦИИ ЗА ЕКСПОРТНО КРЕДИТИРАНЕ

Член 132

Използване на кредитни оценки от агенции за експортно кредитиране

1. За целите на член 109, институциите могат да използват кредитните оценки от агенция за експортно кредитиране, ако е изпълнено някое от следните условия:
 - а) това е консенсусен резултат от оценките за риск, дадени от агенциите за експортно кредитиране, страни по споразумението на ОИСР относно насоките за официално подкрепяните експортни кредити;
 - б) агенцията за експортно кредитиране публикува своите кредитни оценки и е възприела договорената от ОИСР методика, като кредитната оценка се свързва с една от осемте минимални премии за застраховане на износа (МПЗИ), установени в методиката.
2. Експозициите, за които кредитната оценка от агенция за експортно кредитиране се признава за целите на претеглянето на риска, получават рисково тегло съгласно таблица 9.

Таблица 9								
МПЗИ	0	1	2	3	4	5	6	7
Рисково тегло	0 %	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

3. До 1 януари 2014 г. ЕБО приема насоки, в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, за агенциите за експортно кредитиране, които могат да се използват от институции в съответствие с параграф 1.

РАЗДЕЛ 4

ИЗПОЛЗВАНЕ НА КРЕДИТНИТЕ ОЦЕНКИ НА АВКО ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА РИСКОВИТЕ ТЕГЛА

Член 133

Общи изисквания

Дадена институция може да избере една или повече признати АВКО, които да се използват за определяне на рисковите тегла, отреджани на активи и задбалансови позиции. Кредитните оценки не могат да се използват изборително. При използването на кредитна оценка, институциите съблюдават следните изисквания:

- а) институция, която реши да използва кредитните оценки от призната АВКО за определен клас позиции, използва тези кредитни оценки по последователен начин за всички експозиции, принадлежащи към този клас;
- б) институция, която реши да използва кредитните оценки от призната АВКО, използва същите без прекъсване и по последователен начин с течение на времето;
- в) институция използва само кредитни оценки, които отчитат едновременно както размера на главницата, така и дължимите по нея лихви;
- г) ако за рейтингова позиция е налице само една кредитна оценка от номинирана АВКО, за определянето на рисковото тегло на позицията се използва тази кредитна оценка;
- д) ако за дадена позиция, обект на рейтинг, има две кредитни оценки от номинирани АВКО и ако и двете съответстват на различни рискови тегла, прилага се по-високото рисково тегло;
- е) ако за дадена позиция, обект на рейтинг, има повече от две кредитни оценки от номинирани АВКО, взимат се предвид двете оценки, определящи двете най-ниски рискови тегла. Ако двете най-ниски рискови тегла са различни, следва да се присвои по-високото рисково тегло. Ако двете най-ниски рискови тегла са еднакви, присвоява се това рисково тегло.

Член 134

Кредитна оценка на емитенти и емисии

1. Ако за конкретна емисионна програма или инструмент, към които принадлежи позицията, съставляваща експозицията, има кредитна оценка, за определянето на рисковото тегло на позицията се прилага тази кредитна оценка.
2. Когато за някоя позиция няма пряко приложима кредитна оценка, но има кредитна оценка за конкретна емисионна програма или инструмент, към които не принадлежи позицията, съставляваща експозицията, или обща кредитна оценка за емитента, то тогава тази кредитна оценка се използва в един от следните случаи:
 - а) тя поражда по-високо рисково тегло, отколкото би било иначе, като въпросната експозиция е с равностоен или по-нисък ранг във всяко отношение при конкретната емисионна програма или инструмент, или при необезпечените експозиции от по-висок ранг на този емитент, според както е приложимо;
 - б) тя поражда по-ниско рисково тегло, като въпросната експозиция е с равностоен или по-висок ранг във всяко отношение при конкретната емисионна програма или инструмент, или при необезпечените експозиции на този емитент, според както е приложимо.

Във всички други случаи експозициите се третираат като непритежаващи рейтинг.

3. Параграфи 1 и 2 не възпрепятстват прилагането на член 124.
4. Кредитните оценки на емитенти, принадлежащи към дадена корпоративна група, не се използват за отреждане на кредитна оценка на друг емитент от същата корпоративна група.

Член 135

Дългосрочни и краткосрочни кредитни оценки

1. Краткосрочните кредитни оценки могат да се използват само за краткосрочни активи и задбалансови позиции, представляващи експозиции към институции и търговски предприятия.
2. Краткосрочната кредитна оценка се прилага само по отношение на позицията, за която се отнася, и не се използва за определяне на рисковите тегла на друга позиция, освен ако:
 - а) инструмент, притежаващ краткосрочен рейтинг, получи рисково тегло 150 %, тогава всички необезпечени експозиции без рейтинг към този длъжник, независимо дали са краткосрочни или дългосрочни, също получават рисково тегло 150 %;
 - б) инструмент, притежаващ краткосрочен рейтинг, получи рисково тегло 50 %, тогава никоя краткосрочна експозиция без рейтинг не може да получи рисково тегло по-малко от 100 %.

Член 136

Позиции в местна и чужда валута

Кредитна оценка на позиция в местната валута на длъжника не може да се използва за определянето на рисково тегло за друга експозиция на същия длъжник в чужда валута.

Ако дадена експозиция възникне поради участието на институция в заем, отпуснат от международна банка за развитие, чийто статут на преференциален кредитор се признава на пазара, кредитната оценка на позицията на длъжника в местна валута може да се използва за определянето на рисково тегло.

Глава 3

Вътрешнорейтингов подход

РАЗДЕЛ 1

РАЗРЕШЕНИЕ ОТ КОМПЕТЕНТНИТЕ ОРГАНИ ЗА ИЗПОЛЗВАНЕ НА

ВЪТРЕШНОРЕЙТИНГОВИЯ ПОДХОД

Член 137
IRB 0
Определения

3. За целите на настоящата глава се прилагат следните определения:

- (1) „рейтингова система“ означава съвкупност от всички методи, процеси, контролни механизми, начини за събиране на данни и информационни системи, които подпомагат оценяването на кредитния риск, отнасянето на експозициите по рейтингови категории или пулове и количественото оценяване на неизпълнение и загуби за даден вид експозиции;
- (2) „вид експозиции“ означава група експозиции, управлявани по еднакъв начин, които са формирани от определен тип инструменти които могат да се отнасят само до едно предприятие или една-единствена подгрупа предприятия в рамките на дадена група, при условие че същият вид експозиции се управлява по различен начин в останалите предприятия от групата;
- (3) „стопанска единица“ означава всяко организационно или правно самостоятелно предприятие, групи дейности, географско местоположение;
- (4) „регулирано финансово предприятие“ означава всяко от следните:
 - а) следните предприятия, включително предприятия на трети държави със сходна дейност и подлежащи на пруденциален надзор съгласно правото на ЕС или на третата държава, чиито надзорни и регулаторни изисквания са поне равностойни на прилаганите в Съюза:
 - i) кредитна институция;
 - ii) инвестиционен посредник;
 - iii) застрахователно предприятие;
 - iv) финансов холдинг;
 - v) холдинг със смесена дейност;

- б) всяко друго предприятие, което удовлетворява всички изброени по-долу условия:
 - i) извършва една или повече от дейностите, изброени в приложение I към Директива [въвежда се от Службата за публикации] или в приложение I към Директива 2004/39/ЕО;
 - ii) е дъщерно предприятие на регулирано финансово предприятие;
 - iii) е включено в пруденциалния надзор на консолидирано групово равнище;
 - в) всяко посочено в буква а), подточки i) — v) или в буква б) предприятие, което не е обект на надзорни и регулаторни изисквания, които са поне равностойни на тези в Съюза, но е част от група, която е обект на тези режими на консолидирана основа;
- (5) „голямо регулирано финансово предприятие“ означава всяко регулирано финансово предприятие, стойността на чиито общи активи на равнище предприятието или на консолидирано групово равнище е по-висока или равна на праг от 70 милиарда евро, като за определянето на размера на активите се използва последният одитиран финансов отчет на предприятието майка и консолидираните дъщерни предприятия за определянето на размера на активите;
- (6) „нерегулирано финансово предприятие“ означава предприятие, различно от регулирано предприятие, което обаче извършва една или повече от дейностите, изброени в приложение I към Директива [въвежда се от Службата за публикации] или изброени в приложение I към Директива 2004/39/ЕО;
- (7) „категория на длъжника“ означава рисковата категория на длъжника в рамките на рейтинговата скала по дадена рейтингова система, която категоризира длъжниците въз основа на специфициран и обособен набор от рейтингови критерии, служещ за източник за оценките за параметъра PD;
- (8) „категория на инструмента“ означава рисковата категория в рамките на скалата на рейтинговата система за инструмента, към която са категоризирани експозициите въз основа на специфициран и обособен набор от рейтингови критерии, служещ за източник за оценките за параметъра LGD;
- (9) „обслужващо предприятие“ означава предприятие, което управлява ежедневно пул от закупени вземания или базисните кредитни експозиции.
4. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, за да се определят условията, според които компетентните органи оценяват равностойността на надзорните и регулаторните изисквания, формулирани в законодателството на трети държави.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 1 януари 2014 г.

На Комисията се делегират правомощия да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 138

Разрешение за използване на вътрешнорейтинговия подход

1. Ако определените в настоящата глава условия са изпълнени, компетентният орган разрешава на институциите да изчисляват размера на рисково претеглените си експозиции като използват вътрешнорейтинговия подход.
 2. За всяка рейтингова система и подход на вътрешните модели за остойностяване на капиталовите експозиции и за оценяване на параметъра „загуба при неизпълнение“ (наричан по-нататък „LGD“) и използваните коефициенти на превръщане, се изисква разрешение за използването на вътрешнорейтинговия подход, включително собствени оценки за LGD и коефициентите на превръщане.
 3. Институциите трябва да получат разрешение от компетентните органи за следното:
 - а) промени в обхвата на прилагане на дадена рейтингова система или на подхода на вътрешните модели по отношение на капиталовите експозиции, за използването на които системи и подходи институцията е получила разрешение;
 - б) съществени промени на дадена рейтингова система или на подхода на вътрешните модели по отношение на капиталовите експозиции, за използването на които системи и подходи институцията е получила разрешение.
- Обхватът на прилагане на дадена рейтингова система включва всички експозиции на съответния вид експозиция, за които е разработена рейтинговата система.
4. Институциите уведомяват компетентните органи за всички промени в рейтинговите системи и подходи на вътрешните модели по отношение на капиталовите експозиции.
 5. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, за да се определят условията, според които институциите трябва да оценят съществеността на промените в рейтинговите системи или подходите на вътрешните модели по отношение на капиталовите експозиции съгласно посочения в параграф 1 вътрешнорейтингов подход, за които се изисква допълнително разрешение или уведомяване.
 6. ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 31 декември 2013 г.

7. На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 139

Оценка на компетентните органи на заявление за използване на вътрешнорейтинговия подход

1. Компетентният орган издава разрешение в съответствие с член 138 на дадена институция, за да може да използва вътрешнорейтинговия подход, включително собствени оценки на LGD и на коефициентите на превръщане, само ако сметне, че изискванията по настоящата глава и по-специално предвидените в раздел 6 са удовлетворени, както и че системите на институцията за управление и рейтингуване на експозициите към кредитен риск са надеждни и цялостно прилагани и по-специално, че институцията го е убедила, че изпълнява следните стандарти:
- а) рейтинговите системи на институцията осигуряват съдържателна оценка на длъжника и на характеристиките на операциите, съдържателна диференциация на риска и негови точни и последователни количествени оценки;
 - б) вътрешните рейтинги и оценките на неизпълнението и загубата, които се използват при изчисляването на капиталовите изисквания и свързаните с тях системи и процеси, играят основна роля в процеса на управление на риска и на вземането на решения, както и при одобрението на кредитите, вътрешното разпределение на капитала и осъществяването на функциите по корпоративно управление на институцията;
 - в) институцията има звено за контрол на кредитния риск, отговарящо за нейните рейтингови системи, чиято независимост е осигурена по подходящ начин и върху което не се оказва неправилен натиск;
 - г) институцията събира и съхранява всички необходими данни за ефективно подпомагане на оценяването и управлението на кредитния риск;
 - д) институцията документира своите рейтингови системи, обосновката за тяхното проектиране и ги утвърждава;
 - е) институцията е утвърдила системите си за рейтинг в продължение на подходящ период преди разрешението да използва съответната рейтингова система или подход на вътрешните модели по отношение на капиталовите експозиции, оценила е през този период дали тези системи за рейтинг и подходи на вътрешните модели по отношение на капиталовите експозиции са подходящи за обхвата на прилагане на рейтинговата система и в резултат на оценката си е предприела необходимите промени в тях;
 - ж) институцията е изчислила съгласно вътрешнорейтинговия подход капиталовите изисквания в резултат на оценките на рисковите си параметри и е в състояние да докладва в съответствие с член 95.

2. Изискванията за използване на вътрешнорейтинговия подход, включително собствени оценки на LGD и коефициентите на превръщане, се прилагат и в случаите, когато институцията е въвела дадена рейтингова система или модел, използван в рамките на рейтинговата система, закупени от доставчик трета страна.
3. ЕБО разработват регулаторни технически стандарти, за да се определят процесите, които компетентните органи трябва да следват при оценяването на съблюдаването от дадена институция на изискванията за използване на вътрешнорейтинговия подход.
4. ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 31 декември 2014 г.
5. На Комисията се делегират правомощия да приема посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 140

Предишен опит при използването на вътрешнорейтинговите подходи

1. Институцията, кандидатстваща за използване на вътрешнорейтинговия подход, трябва да е използвала за съответните класове експозиции рейтингови системи за вътрешно оценяване и управление на риска, които са като цяло в съответствие с посочените в раздел 6 изисквания, най-малко в продължение на три години преди да ѝ се признае способността да използва вътрешнорейтинговия подход.
2. Институцията, кандидатстваща за използване на собствени оценки на LGD и коефициентите на превръщане, трябва да докаже на компетентните органи, че е извършвала оценки и е прилагала собствени оценки на LGD и коефициентите на превръщане по начин, съответстващ като цяло на посочените в раздел 6 минимални изисквания за използване на собствени оценки на тези параметри, най-малко в продължение на три години преди да ѝ се признае способността да използва LGD и коефициентите на превръщане.
3. Когато институцията разширява използването на вътрешнорейтинговия подход след първоначалното разрешение, нейният опит трябва да бъде достатъчен, за да отговаря на изискванията на параграфи 1 и 2 по отношение на допълнителните обхванати експозиции. Ако използването на рейтинговите системи обхване експозиции, които съществено се отклоняват от съществуващия обхват, така че не може да се прецени дали наличният опит отговаря на изискванията на тези разпоредби по отношение на допълнителните експозиции, тогава изискванията на параграфи 1 и 2 се прилагат отделно за допълнителните експозиции.

Член 141

Необходими мерки, когато изискванията на настоящата глава престанат да се спазват

Когато институцията престане да спазва посочените в настоящата глава изисквания, тя уведомява компетентния орган и прави едно от следните:

- а) представя на компетентния орган план за своевременно възстановяване на спазването;
- б) доказва на компетентните органи, че ефектът от неспазването е несъществен.

Член 142

Методика за определяне експозицията на класове експозиции

1. Методиката, използвана от кредитната институция за отнасянето на експозиции към различни класове експозиции, следва да бъде подходяща и последователна във времето.
2. Всяка експозиция се отнася към един от следните класове експозиции:
 - а) вземания или условни вземания към централни правителства и централни банки;
 - б) вземания или условни вземания към институции;
 - в) вземания или условни вземания към предприятия;
 - г) вземания или условни вземания към непрофесионални клиенти;
 - д) вземания към собствен капитал;
 - е) секюритизиращи позиции;
 - ж) други активи, които нямат характер на кредитни вземания.
3. Към класа в параграф 2, буква а), се отнасят следните експозиции:
 - а) експозиции към регионални правителства, местни власти или правни субекти от публичния сектор, които се третираат като експозиции към централни правителства съгласно членове 110 и 111;
 - б) експозиции към международни банки за развитие, посочени в член 112, параграф 2 и към международни организации, посочени в член 113, които съгласно тези членове са получили рисково тегло 0 %.
4. Към класа в параграф 2, буква б) се отнасят следните експозиции:
 - а) експозиции към регионални правителства и местни власти, които не се третираат като експозиции към централни правителства съгласно член 110;

- б) експозиции към правни субекти от публичния сектор, които се третираат като експозиции към институции съгласно член 111, параграф 2; и
 - в) Експозиции към международни банки за развитие, които не са получили рисково тегло 0 % съгласно член 112.
5. За да могат да бъдат отнесени към класа експозиции към непрофесионални клиенти, посочен в параграф 2, буква г), експозициите трябва да отговарят на следните критерии:
- а) да са към някой от следните:
 - i) физическо лице или лица;
 - ii) малко или средно предприятие, при условие че във втория случай общият размер, дължим на институцията и на всяко предприятие майка и дъщерните му предприятия, включително просрочени експозиции, от страна на клиента длъжник или на група от свързани клиенти, с изключение на вземания или условни вземания, обезпечени с жилищни недвижими имоти, доколкото е известно на институцията, която трябва да е предприела разумни стъпки за потвърждаване на тези обстоятелства, не превишава 1 млн. EUR;
 - б) да се третират от институцията последователно във времето и по сходен начин при управлението на нейните рискове;
 - в) да не се управляват индивидуално така, както експозициите в класа експозиции към търговски предприятия;
 - г) всяка от тях представлява част от значителен брой експозиции, управлявани по сходен начин.
- В допълнение към изброените в първа алинея експозиции, в класа експозиции към непрофесионални клиенти се включва и настоящата стойност на минималните лизингови плащания при непрофесионални клиенти.
6. Към класа експозиции в параграф 2, буква д) се отнасят следните експозиции:
- а) недългови експозиции, представляващи подчинено остатъчно вземане към активите или приходите на емитента;
 - б) дългови експозиции и други ценни книжа, партньорства, деривативи или други инструменти, чиято икономическа същност е сходна с тази на експозициите, указани в буква а).
7. Всяко кредитно задължение, което не е отнесено към класовете експозиции, посочени в параграф 2, букви а), б), г), д) и е), се отнася към класа на експозициите към търговски предприятия в буква в) от посочения параграф.
8. В рамките на класа на експозициите към търговски предприятия, посочени в параграф 2, буква в), институциите обособяват клас експозиции „специализирано кредитиране“, които притежават следните характеристики:

- а) експозицията е към предприятие, специално учредено за финансиране или експлоатиране на материални активи;
 - б) съгласно договорните клаузи, на кредитора се предоставя значителен контрол над активите и над доходите, които те генерират;
 - в) основният източник за погасяване на задължението е доходът, генериран от активите, които се финансират, а не независимият капацитет на по-широкообхватно търговско предприятие.
9. Остатъчната стойност на отдадени на лизинг имоти се отнася към класа експозиции в параграф 2, буква ж), освен доколкото тя вече е включена в лизинговата експозиция, предвидена в член 162, параграф 4.

Член 143

Условия за прилагането на вътрешнорейтинговия подход, при различни класове експозиция и стопански единици

1. Институциите и всяко предприятие майка и неговите дъщерни предприятия прилагат вътрешнорейтинговия подход за всички експозиции, освен ако не са получили разрешение от компетентните органи, постоянно да използват стандартизирания подход в съответствие с член 145.

При одобрение от страна на компетентните органи, прилагането може да се въвежда последователно за различните класове експозиции, посочени в член 142, в рамките на една и съща стопанска единица, в различни стопански единици в една и съща група или при използването на собствени оценки за LGD или коефициентите на превръщане — за изчислението на рисковите тегла на експозициите към търговски предприятия, институции, централни правителства и централни банки.

При класа експозиции към непрофесионални клиенти, посочен в член 142, параграф 5, прилагането може да се въвежда последователно за категориите експозиции, на които съответстват различните корелации в член 149.

2. Компетентният орган определя периода, през който от институцията и всяко предприятие майка и неговите дъщерни предприятия се изисква да прилагат вътрешнорейтинговия подход за всички експозиции. Този период се определя по усмотрение на компетентния орган въз основа на характера и мащаба на дадената институция, предприятие майка и неговите дъщерни предприятия, както и броя и естеството на рейтинговите системи, които ще бъдат въведени.
3. Институциите прилагат вътрешнорейтинговия подход в съответствие с условията, определени от компетентните органи. Компетентният орган разработва условията така, че да се гарантира, че гъвкавостта, предвидена в параграф 1, няма да се използва изборително с цел постигане на снижени капиталови изисквания по отношение на тези класове експозиции или стопански единици, на които тепърва им предстои включване във вътрешнорейтинговия подход, или при използването на собствени оценки за LGD и коефициентите на превръщане.

4. Институциите, които са започнали да използват вътрешнорейтинговия подход след 1 януари 2013 г., могат да продължат да изчисляват капиталовите изисквания с помощта на стандартизирания подход за всички експозиции по време на периода на въвеждане, докато компетентните органи не ги уведомят че може да се очаква с разумна увереност успешното въвеждане на вътрешнорейтинговия подход.
5. Институция, на която е разрешено да използва вътрешнорейтинговия подход за който и да било клас експозиции, може да използва този подход за класа „експозиции към собствен капитал“, освен когато ѝ е разрешено да прилага по отношение на тях стандартизирания подход съгласно член 145.
6. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, за да се определят условията, според които компетентните органи определят реда и условията за прилагането на вътрешнорейтинговия подход от институциите в съответствие с настоящия член.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 31 декември 2014 г.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата по членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 144

Условия за възобновяване използването на по-опростени подходи

1. Институция, които използва вътрешнорейтинговия подход за изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции, не започва да използва вместо него стандартизирания подход, освен ако не са изпълнени следните условия:
 - а) институцията е убедила компетентния орган, че предложеното използване на стандартизирания подход не се прави с цел намаляване на капиталовите изисквания към нея, а се налага предвид характера и сложността ѝ и не би оказало съществено отрицателно въздействие върху платежоспособността или способността ѝ да управлява ефективно риска;
 - б) институцията предварително е получила разрешение от компетентния орган.
2. Институциите, получили разрешение по силата на член 146, параграф 9 да използват собствени оценки на LGD и коефициентите на превръщане, могат да възобновят използването на посочените в член 146, параграф 8 стойности за LGD и коефициентите на превръщане, само ако са изпълнени следните условия:
 - а) институцията е убедила компетентния орган, че предложеното използване на посочените в член 146, параграф 8 стойности за LGD и коефициентите на превръщане не се прави с цел снижаване на капиталовите изисквания към нея, а се налага предвид характера и сложността ѝ и не би оказало

съществено отрицателно въздействие върху платежоспособността или способността ѝ да управлява ефективно оперативния риск;;

- б) институцията предварително е получила разрешение от компетентния орган.
3. Прилагането на параграфи 1 и 2 е обвързано с условията за въвеждане на вътрешнорейтинговия подход, определени от компетентните органи в съответствие с член 143, и с разрешението за постоянна частична употреба, посочено в член 145.

Член 145

Условия за постоянна частична употреба

1. При одобрение от компетентните органи, институциите, на които е разрешено да използват вътрешнорейтинговия подход при изчисляване размера на рисково претеглените експозиции и на очакваната загуба за един или повече класове експозиции, могат да прилагат стандартизирания подход за следните експозиции:
- а) класа експозиции, посочен в член 142, параграф 2, буква а), когато броят на контрагентите, към които институцията има съществени позиции, е ограничен и за нея би било прекомерно натоварващо да въвежда рейтингова система за тези контрагенти;
 - б) класа експозиции, посочен в член 142, параграф 2, буква б), когато броят на контрагентите, към които институцията има съществени позиции, е ограничен и за нея би било прекомерно натоварващо да въвежда рейтингова система за тези контрагенти;
 - в) експозициите на несъществени стопански единици, както и класовете експозиции, които са несъществени по размер и възприеман рисков профил;
 - г) експозициите към централните правителства на държавите-членки и към техните регионални и местни власти и административни органи, при условие че:
 - i) поради специфични публични договорености няма разлика по отношение на риска между експозициите към това централно правителство и другите експозиции;
 - ii) на експозициите към централното правителство се определя 0 % рисково тегло съгласно член 109, параграф 4;
 - д) експозициите на дадена институция към контрагент, който е нейно предприятие майка, дъщерно предприятие или дъщерно предприятие на предприятието майка, ако контрагентът е институция, финансов холдинг, смесен финансов холдинг, финансова институция, дружество за управление на активи или предприятие за спомагателни услуги, при условие, че се приложат подходящи пруденциални изисквания, или

предприятие, свързано с отношение по смисъла на член 12, параграф 1 от Директива 83/349/ЕИО;

- е) експозициите между институции, които отговарят на посочените в член 108, параграф 7 изисквания;
- ж) експозициите към собствения капитал на предприятия, чиито кредитни задължения им дават право на нулево рисково тегло съгласно глава 2 (включително публично субсидираните предприятия, при които може да се приложи нулево тегло);
- з) експозициите към собствен капитал, настъпили по силата на законодателни програми за стимулиране развитието на конкретни сектори от икономиката, които предоставят на институцията значителни инвестиционни субсидии и включват някаква форма на държавен надзор и ограничения върху инвестирането на собствения капитал, ако тези експозиции могат общо да бъдат изключени от вътрешнорейтинговия подход единствено до максимум 10 % от капитала;
- и) експозициите в член 114, параграф 4, отговарящи на посочените там условия;
- й) държавните и държавно презастрахованите гаранции, посочени в член 210, параграф 2.

Компетентните органи разрешават прилагането на стандартизирания подход за експозициите към собствен капитал, посочени в точки ж) и з), за които е било разрешено такова третиране в други държави-членки.

- 2. За целите на параграф 1, класът „експозиции към собствен капитал“ на дадена институция се счита за съществен, ако общата им стойност, без посочените в параграф 1, буква ж) експозиции към собствен капитал, поети по силата на законодателни програми, превишава като средна стойност за предходната година 10 % от капитала на институцията. Ако броят на експозициите към собствен капитал е по-малък от 10 отделни актива, този праг е 5 % от капитала на институцията.
- 3. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел определяне на условията на прилагане на параграф 1, букви а), б) и в).

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 31 декември 2013 г.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата по членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

РАЗДЕЛ 2

ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА РАЗМЕРА НА РИСКОВО ПРЕТЕГЛЕНИТЕ ЕКСПОЗИЦИИ

ПОДРАЗДЕЛ 1

ТРЕТИРАНЕ ПО ВИДОВЕ ЕКСПОЗИЦИИ

Член 146

Третиране по клас експозиции

1. Размерът на рисково претеглените експозиции към кредитен риск за експозициите, принадлежащи към някой от класовете експозиции, посочени в член 142, параграф 2, букви а)–д) и ж), се изчислява в съответствие с подраздел 2, освен когато тези експозиции се приспадат от базовия капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред или капитала от втори ред.
2. Размерите на рисково претеглените експозиции по отношение на риска от разсейване за закупени вземания се изчисляват в съответствие с член 153. Когато институцията има пълно право на регрес за риск от неизпълнение и за риск от разсейване към продавача на закупени вземания, разпоредбите на настоящия член, член 147 и член 154, параграфи 1–4 във връзка със закупените вземания не се прилагат, като експозицията се третира като обезпечена експозиция.
3. Изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции за кредитен риск и за риск от разсейване се основава на съответните параметри, свързани с дадената експозиция. Те включват параметрите „вероятност от неизпълнение“ (оттук нататък „PD“), LGD, „падеж“ (оттук нататък „M“) и „стойност на експозицията“. PD и LGD могат да се разглеждат поотделно или заедно в съответствие с раздел 4.
4. За експозициите от класа „собствен капитал“, посочен в член 142, параграф 2, буква д), институциите изчисляват размера на рисково претеглените експозиции за кредитен риск в съответствие с член 150, с изключение на посочените в член 146, параграф 6 експозиции, ако са получили разрешение от компетентните органи да използват вътрешнорейтинговия подход. Компетентните органи предоставят на дадена институция разрешение да използва подхода на вътрешните модели, посочен в член 150, параграф 4, при условие че тя отговаря на изискванията, посочени в раздел 6, подраздел 4. За експозициите към ЦК, размерът на рисково претеглените експозиции произтичащи от предварително финансираните вноски на институцията в гаранционния фонд на ЦК, както е посочено в член 146, параграф 6, се изчислява в съответствие с член 151.
5. За класа експозиции „специализирано кредитиране“, размерът на рисково претеглените експозиции към кредитен риск се изчислява в съответствие с член 148, параграф 4.

6. За експозициите, принадлежащи към класовете експозиции, посочени в член 142, параграф 2, букви а)–г), институциите представят свои собствени приблизителни оценки на PD в съответствие с член 138 и раздел 6.
7. За експозициите, принадлежащи към класовете експозиции, посочени в член 142, параграф 2, буква г), институциите представят свои собствени приблизителни оценки на LGD и коефициентите на превръщане в съответствие с член 138 и раздел 6.
8. За експозициите, принадлежащи към класовете експозиции, посочени в член 142, параграф 2, букви а) — в), институциите прилагат стойностите на LGD, определени в член 157, параграф 1, и коефициентите за превръщане, посочени в член 162, параграф 8, букви а) — г), освен ако не им е било разрешено да използват за тези класове експозиции свои собствени оценки на двата параметъра в съответствие с параграф 9.
9. За всички експозиции, принадлежащи към класовете експозиции, посочени в член 142, параграф 2, точки а)–в), компетентният орган разрешава на институциите да използват собствени оценки за LGD и коефициентите на превръщане само в съответствие с член 138.
10. Размерите на рисково претеглените експозиции за секюритизирани експозиции и за експозиции, принадлежащи към класовете експозиции, посочени в член 142, параграф 2, буква е), се изчисляват в съответствие с глава 5.

Член 147

Третиране на експозиции под формата на дялове в предприятия за колективно инвестиране (ПКИ)

1. Когато експозициите под формата на дялове в предприятие за колективно инвестиране (ПКИ) отговарят на критериите в член 127, параграф 3 и институцията е осведомена за всички базисни експозиции на ПКИ или за част от тях, тя прилага подобрен анализ на тези базисни експозиции, за да изчисли размера на рисково претеглените експозиции и този на очакваната загуба в съответствие с предвидените в настоящата глава методи.

Когато самата базисна експозиция на ПКИ е друга експозиция под формата на дялови единици или акции в друго ПКИ, първата институция взема предвид и базисните експозиции на другото ПКИ.

2. Когато кредитната институция не удовлетворява условията за използване на предвидените в настоящата глава методи по отношение на всички базисни експозиции на ПКИ или на част от тях, размерът на рисково претеглените експозиции и този на очакваната загуба се изчисляват в съответствие със следните подходи:
 - а) за експозициите, принадлежащи към класа експозиции „собствен капитал“, посочен в член 142, параграф 2, буква д), институциите прилагат посочения в член 150, параграф 2 подход за опростено определяне на рисковите тегла;

- б) за всички други базисни експозиции, посочени в параграф 1, институциите прилагат посочения в глава 2 стандартизиран подход при спазване на следните изисквания:
- i) за експозициите, за които се прилага специфично рисково тегло за експозиции без кредитна оценка или със степен на кредитно качество, водеща до най-високото рисково тегло в рамките на определен клас експозиции, рисковото тегло се умножава по коефициент 2, но не може да надвишава 1 250 %;
 - ii) за всички останали експозиции рисковото тегло се умножава по коефициент 1,1 и е с минимален размер 5 %.

Ако за целите на буква а) институцията не е в състояние да разграничи експозициите към дялов капитал, към търгувани на борсата инструменти на собствения капитал и останалите експозиции към собствен капитал, тя отнася съответните експозиции в категорията „други експозиции към собствен капитал“. Когато такива експозиции, прибавени към преките експозиции на институцията в този клас експозиции, не са съществени по смисъла на член 145, параграф 2, може да бъде прилаган член 145, параграф 1, при условие че компетентните органи са одобрили това.

3. При експозиции под формата на дялови единици или акции в дадено ПКИ, които не отговарят на критериите в член 127, параграф 3, или когато институцията не е информирана за всички базисни експозиции на ПКИ или на базисните експозиции, които сами по себе си са експозиции под формата на дялови единици или акции в дадено ПКИ, институцията взема предвид тези базисни експозиции и изчислява размера на рисково претеглените експозиции и този на очакваната загуба по посочения в член 150, параграф 2 подход за опростено определяне на рисковите тегла.

Ако институцията не е в състояние да разграничи експозициите към дялов капитал, към търгувани на борсата инструменти на собствения капитал и останалите експозиции към собствен капитал, тя отнася съответните експозиции в категорията „други експозиции към собствен капитал“. Тя отнася експозициите, които не са към собствен капитал, към класа „друг собствен капитал“.

4. Като алтернатива на описания в параграф 4 метод, институциите могат да изчисляват сами или да разчитат на следните трети страни за изчисляването и отчитането на средния размер на рисково претеглените експозиции, основани на базисните експозиции на ПКИ, в съответствие с посочените в параграф 2, букви а) и б) подходи за следното:
- (а) депозитара или финансовата институция на ПКИ, при условие че ПКИ изключително инвестира в ценни книжа и депозира всички ценни книжа при този депозитар или финансова институция;
 - (б) за останалите ПКИ — управляващото дружество на ПКИ, ако удовлетворява критериите в член 127, параграф 3, буква а).

Точността на изчисленията се потвърждава от външен одитор.

5. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, за да се определят условията, според които по силата на параграф 2, буква б) компетентните органи могат да разрешат на институциите да използват член 145, параграф 1.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 31 декември 2013 г.

На Комисията се делегират правомощия да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

ПОДРАЗДЕЛ 2

ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА РАЗМЕРА НА РИСКОВО ПРЕТЕГЛЕНИТЕ ЕКСПОЗИЦИИ ЗА КРЕДИТЕН РИСК

Член 148

Рисково претеглен размер на експозициите към търговски предприятия, институции, централни правителства и централни банки

1. При спазване прилагането на специфичното третиране, посочено в параграфи 2, 3 и 4, рисково претегленият размер на експозициите към търговски предприятия, институции, централни правителства или централни банки се изчислява съгласно следните формули:

$$\text{Risk - weighted exposure amount} = RW \cdot \text{exposure value}$$

където рисковото тегло (RW) се определя като

- i) за $PD = 0$, рисковото тегло (RW) ще е 0
- ii) ако $PD = 1$, т.е. при експозициите, по които е имало неизпълнение:
 - когато институцията прилага стойностите за LGD, предвидени в член 157, параграф 1), RW ще е 0;
 - когато институцията използва собствени оценки за LGD, RW е $RW = \max\{0, 12.5 \cdot (LGD - EL_{BE})\}$,

където най-добрата приблизителна оценка на очакваната загуба (EL_{BE}) е най-добрата приблизителна оценка на институцията за очакваната загуба по експозицията, по която е имало неизпълнение, съгласно член 177, параграф 1, буква з);

- iii) ако $PD \in]0\%; 100\%[$, т.е. за всяка стойност, различна от тази по i) или ii)

$$RW = \left(LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot \frac{1 + (M - 2.5) \cdot b}{1 - 1.5 \cdot b} \cdot 12.5 \cdot 1.06$$

където

$N(x)$ = кумулативна функция на стандартното нормално разпределение (т.е. е вероятността една случайна нормално разпределена величина със средна стойност нула и дисперсия единица да бъде по-малка или равна на x).

$G(Z)$ = обратната на кумулативната функция на нормално стандартно разпределена случайна променлива. (т.е. това е x , за което $N(x)$ е равна на z).

R = коефициент на корелация, определен като

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right)$$

b = матуритетен фактор, определен като

$$b = (0.11852 - 0.05478 \cdot \ln(PD))^2$$

2. За всички експозиции към големи регулирани финансови дружества и нерегулирани финансови дружества, коефициентът на корелация в параграф 1, подточка iii) се умножава по 1,25:

$$R = 1.25 \cdot \left[0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right) \right]$$

3. Рисково претегленият размер на всяка експозиция, която отговаря на изискванията, посочени в членове 198 и 212, може да бъде коригиран по следната формула:

$$Risk-weighted\ exposure\ amount = RW \cdot exposure\ value \cdot (0.15 + 160 \cdot PD_{pp})$$

където:

PD_{pp} = PD на дружеството, осигурило защита на кредита.

Рисковото тегло (RW) се изчислява по съответната формула за рисковото тегло в точка 3 за експозицията, PD на длъжника и LGD на сравнимата директна експозиция към дружеството, осигурило защитата. Матуритетният фактор (b) се изчислява, като се използва по-ниската стойност между PD на дружеството, осигурило защита на кредита, и PD на длъжника.

4. За експозиции към предприятия, при които общите годишни продажби на консолидирана основа за групата са по-малко от 50 млн. EUR, институциите могат да използват корелационната формула в параграф 1, подточка iii) за изчисляване на рисковите тегла на експозициите към търговски предприятия. В

тази формула S представлява общите годишни продажби в милиони евро, като стойността на S е по-голяма или равна на 5 млн. EUR и е по-малка или равна на 50 млн. EUR. Отчетените продажби под 5 млн. EUR се третират като равни на 5 млн. EUR. За закупените вземания, общите годишни продажби са среднопретеглената стойност по индивидуалните експозиции от общия пул.

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right) - 0.04 \cdot \left(1 - \frac{\min\{\max\{5, S\}, 50\} - 5}{45} \right)$$

Когато общите годишни продажби не са съществен показател за размера на дружеството, а общите активи са по-съществен показател от общите годишни продажби, институцията заменя показателя „обща годишни продажби“ с показателя „общо активи на консолидирана основа“.

5. За експозиции по специализирано кредитиране, по отношение на които дадена институция не е в състояние да оцени вероятността от неизпълнение или този прогнозиран от институциите параметър не отговаря на изискванията, определени в раздел 6, институцията присъжда рискови тегла на тези експозиции съгласно таблица 1, както следва:

Таблица 1					
Остатъчен падеж	Категория 1	Категория 2	Категория 3	Категория 4	Категория 5
Под 2,5 години	50 %	70 %	115 %	250 %	0 %
2,5 години или повече	70 %	90 %	115 %	250 %	0 %

При определянето на рисковите тегла на експозиции по специализирано кредитиране, кредитните институции взимат предвид следните фактори: финансова стабилност, политическа и правна среда, особености на конкретната сделка и/или актив, стабилност на спонсора/изпълнителя, включително приходни потоци от публично-частно партньорство, и обезпеченост.

6. По отношение на закупените вземания от търговски предприятия, институциите удовлетворяват посочените в член 180 изисквания. За закупените вземания от предприятия, които освен това отговарят и на условията, предвидени в член 149, параграф 5, и когато за кредитните институции би било утежняващо да използват стандартите за количествено изразяване на риска при експозиции към търговски предприятия, както е предвидено в раздел 6 за тези вземания, могат да се използват стандартите за количествено изразяване на риска при експозиции към непрофесионални клиенти, както са предвидени в раздел 6.
7. По отношение на закупените вземания от предприятия, възстановяемите отбивы при покупка, обезпеченията или частичните гаранции, осигуряващи защита срещу първа загуба от неизпълнение, загуби от разсейване или и двете, могат да бъдат третирани като позиции в траншове за първа по ред загуба по смисъла на рамката за секюритизация по вътрешнорейтинговия подход.

8. Когато кредитна институция осигурява кредитна защита едновременно за няколко експозиции, при условие че n-тото по ред неизпълнение измежду експозициите води до плащане и че с това кредитно събитие договорът се счита за прекратен, ако продуктът има присъдена оценка от призната АВКО, се прилагат рисковите тегла, предвидени в глава 5. Ако продуктът няма присъдена оценка от призната АВКО, рисковите тегла на експозициите в кошницата се сумират, като се изключват „n-1“ на брой експозиции, като сумата от очакваните загуби, умножени по 12,5, плюс рисково претегления размер на експозициите не превишават номиналната стойност на защитата, предоставена от кредитния дериватив, умножен по 12,5. Изключените от сумирането „n-1“ на брой експозиции се определят въз основа на това, че те включват тези експозиции, всяка от които води до по-нисък размер на рисково претеглената експозиция в сравнение с рисково претегления размер на всяка една от експозициите, участващи в сумирането. Рисково тегло 1250 % се прилага по отношение на позициите в кошница, за които институцията не може да определи рисковите тегла по вътрешнорейтинговия подход.
9. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, за да се определят условията, според които институциите трябва да вземат предвид факторите, посочени в параграф 5, втора алинея, при определянето на рисковите тегла на експозициите по специализирано кредитиране.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 31 декември 2014 г.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 149

Рисково претеглен размер на експозиции към непрофесионални клиенти

1. Рисково претеглените размери на експозициите към непрофесионални клиенти се изчисляват по следните формули:

$$Risk - weighted \ exposure \ amount = RW \cdot exposure \ value$$

където рисковото тегло (RW) се определя като

- i) ако $PD = 0$, рисковото тегло (RW) е 0;
- ii) ако $PD = 1$, т.е. за експозициите, по които е имало неизпълнение, RW е $RW = \max\{0, 12.5 \cdot (LGD - EL_{BE})\}$;

където EL_{BE} е най-добрата оценка на институцията за размера на загубата от експозиция, по която е имало неизпълнение, изчислена съгласно член 177, параграф 1, буква з);

- iii) ако $PD \in]0\%;100\%[$, т.е. за всяка стойност, различна от тази по i) или ii)

$$RW = \left(LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot 12.5 \cdot 1.06$$

където

$N(x)$ = кумулативна функция на стандартното нормално разпределение (т.е. вероятността една случайна нормално разпределена величина със средна стойност нула и дисперсия единица да бъде по-малка или равна на x);

$G(Z)$ = обратната на кумулативната функция на нормално стандартно разпределена случайна променлива (т.е. това е x , за което $N(x)$ е равна на z);

R = коефициент на корелация, определен като

$$R = 0.03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} + 0.16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} \right)$$

2. Рисково претегленият размер на всяка експозиция към малки и средни предприятия, както е определен в член 142, параграф 5, който отговаря на изискванията, посочени в членове 198 и 212, може да бъде изчислен съгласно член 148, параграф 3.
3. За експозициите към непрофесионални клиенти, обезпечени с недвижимо имущество, корелационен коефициент (R) 0,15 замества числото, получено съгласно корелационната формула в параграф 1.
4. За квалифицирани възобновяеми експозиции към непрофесионални клиенти, както са определени в букви а)–д), корелационен коефициент (R) 0,04 замества числото, получено съгласно корелационната формула в параграф 1.

За да бъдат определени като квалифицирани възобновяеми експозиции към непрофесионални клиенти, експозициите следва да отговарят на следните условия:

- а) експозициите са към физически лица;
- б) експозициите са възобновяеми, необезпечени и дотолкова, доколкото не се теглят незабавно и безусловно, те са отменяеми от страна на институцията. В този контекст възобновяемите експозиции се определят като такива, при които е позволен плаващ размер на неизплатените от клиентите салда, въз основа на техните решения да вземат и погасяват до граница, установена от институцията. Неусвоените поети задължения могат да се считат за безусловно отменяеми, ако условията им позволяват на институцията да ги анулира до пълния допустим размер съгласно законодателството за защита на потребителите и друго свързано законодателство;

- в) максималната експозиция към отделно физическо лице в подпортфейла е 100 000 EUR или по-малко;
- г) употребата на корелационния коефициент по настоящия параграф е ограничена до портфейли, показали ниска променливост на процента на загуби в сравнение със средното ниво на процента на загуба, особено в обхвата на ниските стойности на PD;
- д) третирането като квалифицирани възобновяеми експозиции към непрофесионални клиенти е в съответствие с базисните рискови характеристики на подпортфейла.

Чрез дерогация от буква б), изискването за необезпеченост се прилага по отношение на обезпечените кредитни инструменти, свързани със сметката, по която се получава заплата. В този случай, възстановените от обезпечението суми не се вземат предвид при оценката на LGD.

Компетентните органи правят преглед на относителната променливост на процентите на загуба за всичките квалифицирани възобновяеми експозиции към непрофесионални клиенти, както и на целия портфейл квалифицирани възобновяеми експозиции към непрофесионални клиенти, и споделят информацията относно типичните характеристики на процентите на загуба при квалифицирани възобновяеми експозиции към непрофесионални клиенти за различните държави-членки.

5. За да бъдат третирани като вземания към непрофесионални клиенти, закупените вземания отговарят на изискванията, предвидени в член 180, и на следните условия:
 - а) Институцията е закупила вземанията от несвързани продавачи трети страни и нейната експозиция към длъжника по вземанията не обхваща експозиции, които са пряко или косвено породени от самата нея;
 - б) закупените вземания се генерират на базата на пряка сделка при справедливи пазарни условия между продавача и длъжника като независими един от друг лица. Като такива, вземанията между дружества и вземанията, предмет на контрасметки между дружества, които купуват и продават помежду си, са неприемливи.
 - в) Купуващата институция има вземане към всички постъпления по закупените вземания или пропорционално участие в постъпленията; и
 - г) портфейлът на закупените вземания е достатъчно диверсифициран.
6. За закупени вземания, възстановяемите отбивы при покупки, обезпеченията или частичните гаранции, осигуряващи защита срещу първа загуба от неизпълнение, загуби от разсейване, или и срещу двете, могат да бъдат третирани като позиции за първа по ред загуба съгласно рамката за секюритизация по вътрешнорейтинговия подход.
7. За хибридни портфейли от закупени вземания към непрофесионални клиенти, при които закупуващите институции не могат да отделят експозициите,

обезпечени с недвижими имоти, и квалифицираните възобновяеми експозиции към непрофесионални клиенти от останалите експозиции към непрофесионални клиенти, се прилага функцията за претегляне на рисковете към непрофесионалните клиенти, с която се установяват най-високи капиталови изисквания за този вид експозиции.

Член 150

Рисково претеглен размер на експозиции към собствен капитал

1. Институциите определят размера на рисково претеглените експозиции за експозициите към собствен капитал, с изключение на тези, приспаднати в съответствие с част 2 или предмет на 250 % рисково тегло в съответствие с член 45 според посочените в параграфи 2, 3 и 4 различни подходи, и го прилагат за отделните си портфейли, когато самата институция използва различни подходи за вътрешни цели. Когато институцията използва различни подходи, изборът се прави с оглед на съгласуваността, а не по съображения във връзка с регулаторен арбитраж.

Институциите могат да третираат експозициите към собствения капитал на предприятия за спомагателни услуги съгласно третирането на другите активи, които нямат характер на кредитни задължения.

2. При подхода за опростено определяне на рисковите тегла размерът на рисково претеглените експозиции се изчислява съгласно следната формула:

Рисково тегло (RW) = 190 % за експозиции към дялов капитал, държани в достатъчно добре диверсифицирани портфейли;

Рисково тегло (RW) = 290 % за експозиции към търгувани на борсов пазар инструменти на собствения капитал;

Рисково тегло (RW) = 370 % за всички останали експозиции към собствен капитал;

Размерът на рисково претеглената експозиция е равен на RW, умножено по стойността на експозицията.

Разрешено е къси преки позиции и деривативи, държани в банков портфейл, да се нетират срещу дълги позиции в същите отделни ценни книжа, при условие че тези инструменти са изрично предназначени за хеджиране на специфични експозиции към собствен капитал и че осигуряват хеджиране най-малко за още една година. Другите къси позиции се третират като дълги позиции, като към абсолютната стойност на всяка позиция се прилага съответното рисково тегло. При позициите с несъвпадащи падежи се прилага същият подход (изложен в член 158, параграф 5), както към експозициите към търговски предприятия.

Институциите могат да признават кредитна защита с гаранции, получена по експозиция към собствен капитал, в съответствие с методите, определени в глава IV.

3. Съгласно подхода PD/LGD, размерът на рисково претеглените експозиции се изчислява по формулите в член 148, параграф 1. Ако институциите нямат достатъчна информация за използването на определението за неизпълнение, посочено в член 174, рисковите тегла се умножават по претеглящ коефициент 1,5.

На нивото на отделната експозиция сборът от размера на очакваната загуба, умножен по 12,5, и размера на рисково претеглената експозиция, не превишава размера на експозицията, умножен по 12,5.

Институциите могат да признават кредитна защита с гаранции, получена по експозиция към собствен капитал, в съответствие с методите, определени в глава IV. Това е обект на прилагане на LGD в размер на 90 % върху експозицията към доставчика на хеджирането. За експозициите към дялов капитал, държани в достатъчно добре диверсифицирани портфейли, може да се прилага LGD в размер на 65 %. За тези цели параметърът М следва да бъде 5 години.

4. При подхода на вътрешните модели, рисково претегленият размер на експозициите е равен на потенциалната загуба по експозициите към собствен капитал на институцията, която се изчислява чрез вътрешни модели за стойност под риск при използване на 99-процентов едностранен доверителен интервал за разликата между реализираните тримесечните доходности и съответния безрисков лихвен процент, изчислен въз основа на извадка за достатъчно дълъг период, и която се умножава по 12,5. Рисково претегленият размер на експозициите на равнище портфейл от инструменти на собствения капитал е не по-малък от общата сума на следните:

- а) рисково претеглените размери на експозициите, изисквани съгласно подхода PD/LGD; и
- б) съответните размери на очаквана загуба, умножени по 12,5.

Сумите, посочени в букви а) и б), се изчисляват въз основа на стойностите на PD, посочени в член 161, параграф 1, и съответните стойности на LGD, определени в член 161, параграф 2.

Институциите могат да признават кредитна защита с гаранции, получена по позиция в инструменти на собствения капитал.

Член 151

Рисково претеглен размер на експозиции към собствен капитал

Рисково претеглените размери на експозициите, възникнали поради предварителна вноска от институцията в гаранционния фонд на ЦК, и на търговските ѝ експозиции към ЦК, се определят в съответствие с членове 296—300, както е приложимо.

Член 152

Размер на рисково претеглените експозиции по други активи, които нямат характер на кредитни задължения

Размерът на рисково претеглените експозиции по други активи, които нямат характер на кредитни задължения, се изчислява в съответствие със следната формула:

$$Risk-weighted\ exposure\ amount = 100\% \cdot exposure\ value ,$$

с изключение на:

- а) паричните наличности и еквивалентните парични позиции, както и злато под формата на кюлчета в собствен трезор или друг депозитар, дотолкова доколкото са покрити със задължения в злато на кюлчета — в този случай рисковото тегло е 0 %;
- б) случаите, когато експозицията е остатъчна стойност на имоти, отдадени на лизинг — в който случай рисковото тегло се изчислява по следния начин:

$$\frac{1}{t} \cdot 100\% \cdot exposure\ value ,$$

където t е по-голямото число измежду 1 и закръгления до цяло число брой на оставащите години по лизинговия договор.

ПОДРАЗДЕЛ 3

ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА РАЗМЕРА НА РИСКОВО ПРЕТЕГЛЕНИТЕ ЕКСПОЗИЦИИ ЗА РИСКА ОТ РАЗСЕЙВАНЕ ПРИ ЗАКУПЕНИ ВЗЕМАНИЯ

Член 153

Рисково претеглени експозиции за риска от разсейване за закупени вземания

1. Институциите изчисляват рисково претеглените експозиции към риска от разсейване за закупени вземания към търговски предприятия и към непрофесионални клиенти по формулата в член 148, параграф 1.
2. Институциите определят стойността на входящите параметри PD и LGD в съответствие с раздел 4.
3. Институциите определят стойността на експозицията в съответствие с раздел 5.
4. За целите на настоящия член, стойността на M е 1 година.
5. Компетентните органи освобождават институцията от изискванията за рисково претеглени експозиции за риска от разсейване за закупени вземания към търговски предприятия и към непрофесионални клиенти, ако тя е убедила компетентния орган, че рискът от разсейване е несъществен за нея.